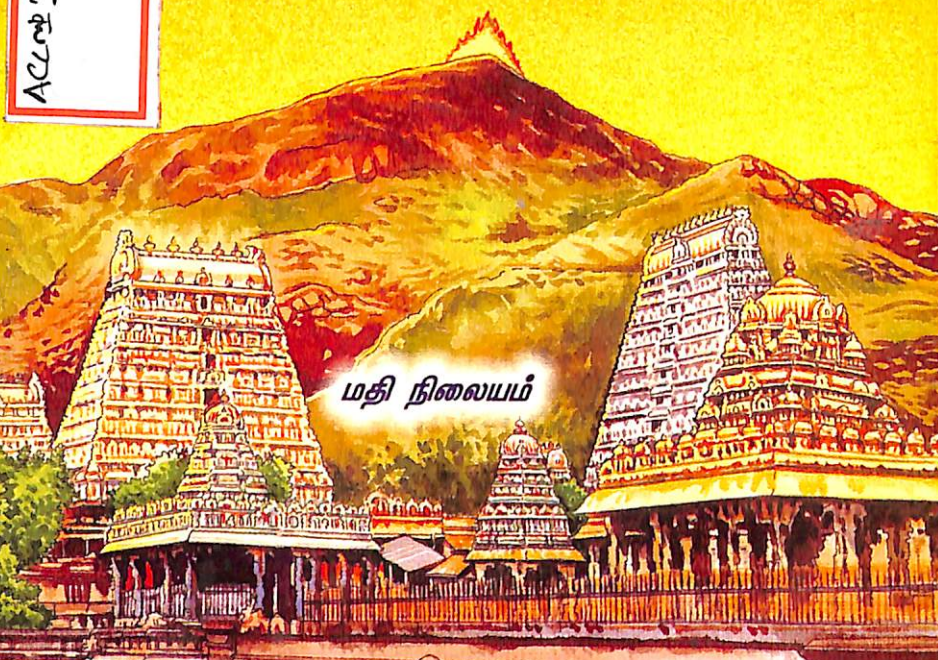

இணைத்தாவே முத்த அருளும்

தருவண்ணாமலை

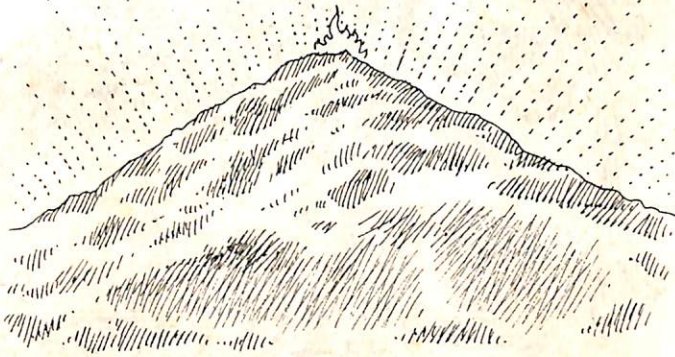
AC ௩5908

மதி நிலையம்

நினைத்தாலே முக்தி அருளும் திருவண்ணாமலை [தல வரலாறு]

என்.ஏ.சரவணகுமாரன்

மதி நிலையம்

45, செல்லப் பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.
(அமீர்மஹால் அருகில்) ☎: 857 02 65

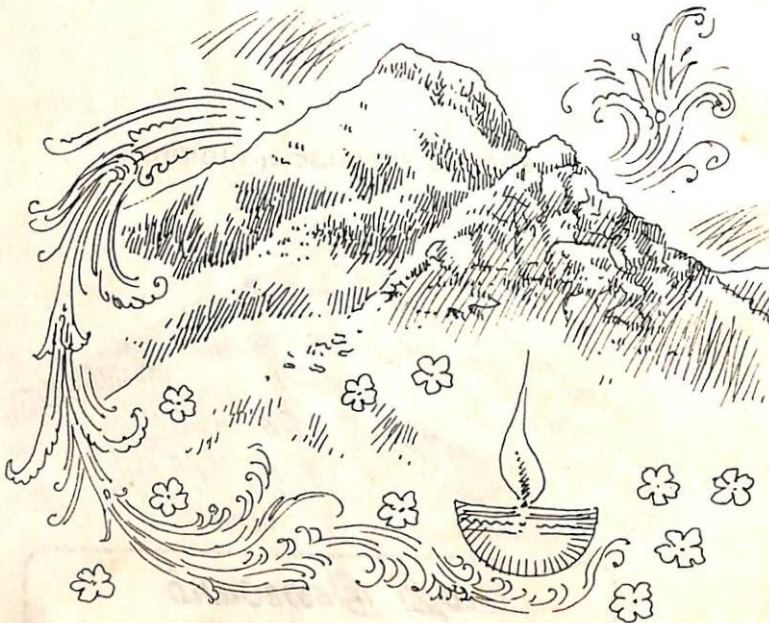
முதற்பதிப்பு : டிசம்பர், 1999
உரிமை : பதிப்பகத்திற்கு

விலை : ரூ.20.00

ஒவியம் : பத்மவாசன்

ஒளிஅச்சு: ஸ்கில் கம்ப்யூட்டர்ஸ், சென்னை-18. ① 435 03 55
அச்சிட்டோர் : செல்வவிநாயகா ஆப்செட், சென்னை-14.

பதிப்புரை

பஞ்சபூதத் திருத்தலங்களுள் நடுநாயகமாய் விளங்கும் சிறப்புத் தலம் திருவண்ணாமலை. அண்ணாமலையாரின் திருவடிக் கமலங்களைப் போற்றி, திருவெம்பாவையில் மணி வாசகப் பெருமான் பாடியுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் பக்திச் சுவை சொட்டும் தீந்தமிழ்த் தேன்மலர்களாகும். முருகப் பெருமானைத் தம் அழகு தமிழ்ப் பாடல்களால் பாடித் துதித்த அருணகிரியாருக்கு முருகன் அருட்காட்சி தந்த திருத்தலம் இது.

திருமாலும், பிரம்மனும் தங்களுக்குள் போட்டியிட்டுக் கொண்டு, இறைவனாம் ஈசனின் அடி, முடி காணப் புறப்பட்டுத் தோல்வியுற்ற பின்னர், அவர்களுக்கு ஒளி வடிவமாகத் தோன்றி அருட்காட்சி நல்கிய ஈசன், அவர்கள் இருவரிடையே நிலவிய பகைமையை விலக்கியருளினார்.

ஒளிவடிவாய் நின்று பக்தர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் அகிலாண்ட கோடி நாயகனை, ஒளி நிலா விண்ணில் தவழும் பெளர்ணமி நாள்களில் கிரி வலம் மேற்கொண்டு, பக்தி சிரத்தையுடன் பணிந்து வணங்கி, வேண்டிய நலங்களையெல்லாம் விரும்பியவாறே பெற்று மகிழும் பக்தப் பெருமக்களின் எண்ணிக்கை மாதந்தோறும் பெருகிவரும் இந்நாளில், திருவண்ணாமலையைப் பற்றிய இந்நூலை, அண்ணாமலையானின் அருட்திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

‘சிவன் சேவடி போற்றி’ என்று

சிந்தை மகிழ வாழ்த்து முழக்கமிடும்

சிவபக்தர்களின் திருக்கரங்களில்

திகழ வேண்டிய நூல் இது.

- பதிப்பகத்தார்

முன்னுரை

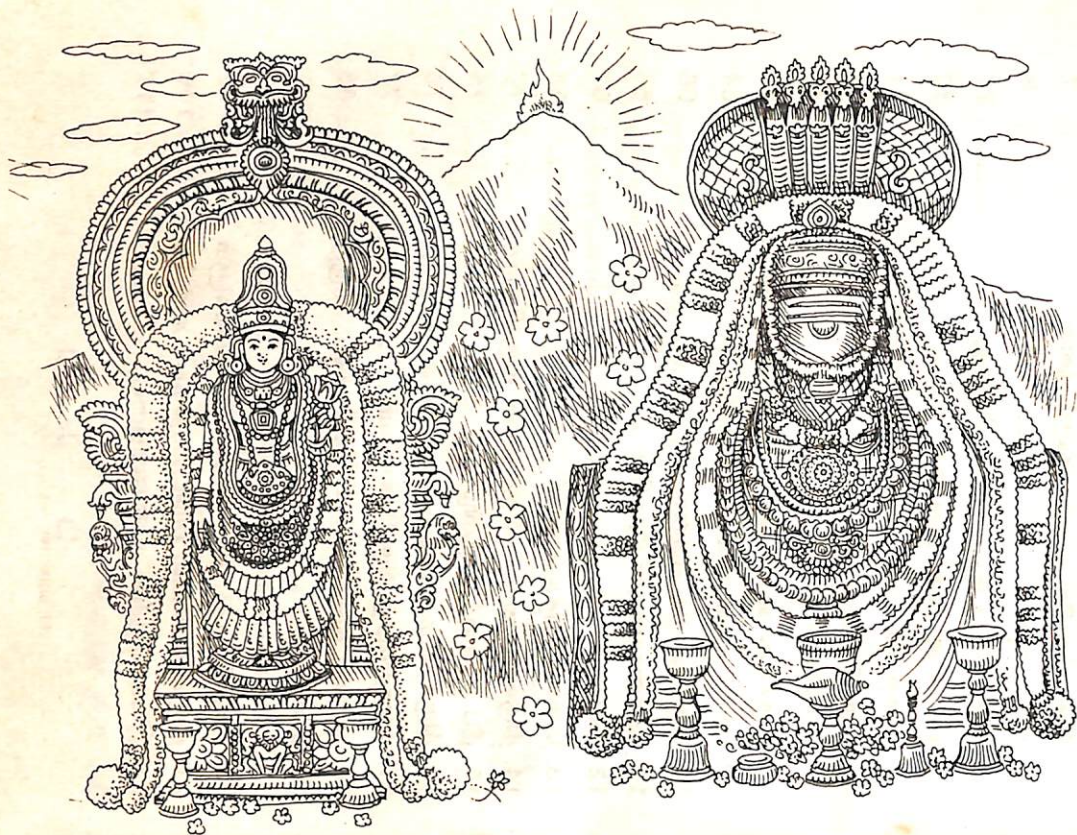
மும்மூர்த்திகளில் இருவராம் மாலும் மயனும் கொண்ட அகந்தையால் எழுந்த யார் பெரியர் என்ற வாதத்தை முறியடித்து எல்லார்க்கும் எல்லாவற்றிற்கும் தானே முதல்வன் என்று உணர்த்திட, அடி முடி காணாதபடி அக்னிப் பிழம்பாய் அண்ணாமலையாய் அருணாசலேஸ்வரராய் எழுந்து நின்ற தோடு அம்பிகையாம் உமையவளுக்கு தன் இடப் பாகத்தை அருளிய பெருந்தகை உறையும் திருவண்ணாமலை தலத்தைப் பற்றி என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய - கற்றவை, கேட்டவை, கண்டவை ஆகிய - செய்திகளைத் தொகுத்து நினைத்தாலே முக்தி அருளும் திருவண்ணாமலை எனும் இந்நூலினை எழுத எனைப் பணித்த சென்னை மதிநிலையத்தாருக்கும் அண்ணாமலையாரிடம் பக்தி கொண்டொழுகும் அன்பர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல அந்த இறைவன் சகல சௌபாக்கியங்களையும் அருளுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

அன்பன்

என்.ஏ. சரவண குமாரன்

உள்ளடக்கம்

1. நினைத்தாலே முக்தியருளும் தலம்	7
2. தல புராணம்	9
3. உமையவள் இடப் பாகம் பெற்றது	27
4. தலத்தின் மற்ற பெயர்கள்	30
5. இறைவன், அம்பாள் திருப்பெயர்கள்	31
6. திருக்கோயில் அமைப்பு	32
7. மூர்த்திகள் விவரம்	42
8. திருக்கோயிலின் செப்புத் திருமேனிகள்	52
9. அணி அண்ணாமலை கோயில்	64
10. சஞ்சீவிராயர் கோயில்.....	66
11. தூர்க்கையம்மன் கோயில்	66
12. தீர்த்தங்கள்	67
13. மலைத் தீர்த்தங்கள்	68
14. திருவண்ணாமலை தலத்தின் திருவிழாக்கள்	70
15. தீப தரிசனத் திருவிழா	73
16. திருக்கார்த்திகையும் கணம்புல்லரும்	76
17. கார்த்திகைத் திருவிழா விவரம்	77
18. மலைத் தலச் சிறப்பும் மலைவலம் வருதலும்	83
19. மலைவலம் வரும் கிழமையும் அதற்கான பலன்களும்	101
20. திருக்கோயில் சிறப்பங்களும் ஓவியங்களும்	102
21. திருக்கோயிலில் வழிபட்ட சமயச் சான்றோர்	106
22. இலக்கியத்தில் அண்ணாமலை	111

திருவண்ணாமலை [தல வரலாறு]

நினைத்தாலே முக்தியருளும் தலம்

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றாலும் தலைசிறந்து விளங்கும் தலம் திருவண்ணாமலை தலமே ஆகும். சமய உலகில் உள்ள மிகப் புகழ் பெற்று விளங்கும் திருத்தலங்கள் பலவற்றில் திருவண்ணாமலை தலமும் ஒன்றாகும்.

அண்ணாமலை என்ற இத்திருத்தலம் பலவகையான சிறப்புகளைக் கொண்டு விளங்கும் தலம் ஆகும். இப்பூவுலகம் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது. நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐம்பூதங்களையும் தெளிவாக அறிந்திருந்த நம் முன்னோர் ஒவ்வொரு பூதத்திற்கும் உரியதாய் ஒரு தலத்தை உருவாக்கியுள்ளனர்.

நிலமாகிய பிரித்வித் தலத்துக்குத் திருவாரூரையும் காஞ்சிபுரத்தையும், நீரான அப்புத் தலத்திற்கு திருவானைக் காவையும், தீயாகிய தேயுத் தலத்திற்குத் திருவண்ணாமலையையும், வளியாகிய வாயுத் தலத்திற்கு திருக்காளத்தியையும், வான் ஆகிய ஆகாயத் தலத்திற்கு தில்லையம்பதியான சிதம்பரத்தையும் குறிப்பிட்டனர்.

இவற்றை உணர்த்தும் விதமாக தில்லைக் கலம்பகத்தில்

கடல் விடம் நுகர்ந்த காசினி லிங்கம்

காஞ்சிமா நகருறை லிங்கம்

காவிரி வடபால் வருதிரு ஆனைக்

காவினில் அப்புலிங்க மதாம்

வடதிசை அண்ணா மலையினில் லிங்கம்

வன்னியின் வடிவுகா எத்தி

வாயுலிங் கமதாம் சிதம்பர லிங்கம்

மாசில் ஆகாய லிங்கமதாம்

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

முக்தி அருளும் தலங்களாக நான்கு கூறப்படுகின்றன. திருவாரூரில் பிறந்தவர்களுக்கு முக்தி கிடைக்கும். காசி மாநகரில் இறந்தோருக்கு முக்தி கிடைக்கும். தில்லையம்பதி யான சிதம்பரத்தைத் தரிசித்தால் முக்தி கிடைக்கும். ஆனால் எவர் ஒருவரும் நினைத்தாலே முக்தி அருளும் தலமாக திருவண்ணாமலைத் தலம் விளங்குகிறது.

திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று வர, தமிழகத்தில் முக்கிய நகரங்களிலிருந்து பேருந்துகள் இயக்கப்படுகின்றன. விழுப்புரம் - காட்பாடி புகைவண்டி மார்க்கத்தில் திருவண்ணாமலை புகை வண்டி நிலையம் உள்ளது. இங்கிருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அண்ணாமலையார் திருக்கோயில் உள்ளது.

முன் கூறியபடி மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றாலும் சிறந்து விளங்கும் இத்தலமானது விராட் புருடனுக்கு மணி பூரகமாகவும், பஞ்ச பூதத் தலங்களில் அக்னித் தலமாகவும் விளங்குகிறது. இம்மலையை எட்டாத மலை என்று பொருள் படும் வண்ணம் அண்ணாமலை என்று வழங்குகின்றோம்.

பக்தர்களின் மனங்களிலே இறையணர்வு பெருகி அருள் மணம் பரப்பச் செய்யும் பக்தியுடன் கூடிய பேரொலியே 'அண்ணாமலைக்கு அரோகரா' என்பதாகும். எல்லாம் வல்ல ஈசனாருக்கு உரிய திருப் பெயர்களில் முதன்மையாய் இருப்பது 'அரன்' என்பதாகும். இத்திருப் பெயரையே அடுக்குச் சொற்களாக்கி 'அரகர அரகர' என்று பக்த கோடிகள் இறைவனைப் போற்றிப் பணிகின்றனர்.

'அரன்' என்று போற்றப்படும் சிவனாரின் திருப்பெயருக்குப் பொருந்திய தேவியின் திருப்பெயர் 'அரி'யாகும். பராசக்தியே

மனோன்மணித் தாயாய், இலக்குமியாய், வாணியாய் மற்றும் உள்ள பெண் தெய்வங்கள் அனைத்திற்கும் மூல முதலாய் நின்றிடும் சக்தியாவாள். அப்பராசக்தி தான் விஷ்ணு, பிரமன் போன்ற தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனாகத் திகழும் அரனாகிய சிவனாரின் அருகே அரி என்னும் திருப்பெயர் கொண்ட அம்பிகையாய் விளங்குகிறாள். இக்கருத்தையே,

‘எரியலால் உருவமில்லை

ஏறலால் ஏறலில்லை

கரியலால் போர்வையில்லை

காண்டகு சோதியார்க்குப்

பிரிவிலா அமரர் கூடிப்

பெருந்தகைப் பிரான் என்று ஏத்தும்

அரியலால் தேவியில்லை

ஐயன் ஐயாறனார்க்கே’

என்று வாகீசர் பெருமான் போற்றிப் பாடுகிறார். அரன், அரி சேர்ந்த திருவுருவம்தான் அர்த்தநாரீஸ்வரர் என்றும் உமையொரு பாகன் என்றும் கூறப்படுவது. இந்த திருவண்ணாமலைத் தலத்தில் அர்த்தநாரீஸ்வரர் தான் முதன்மையான மூர்த்தியாதலால் இப்பெருமானைப் போற்றிடும் வகையில் பக்திப் பேரொலியாம் ‘அண்ணாமலைக்கு அரோகரா’ என்று பக்தர்களால் ஒலி எழுப்பப்படுகிறது. மேலும் இப்பக்திப் பேரொலி அண்ணாமலைத் தலத்திற்கே உரிய சிறப்பான பக்திப் பேரொலியாகவும் அமைந்தது.

தல புராணம்

ஒரு சமயம் அருணாசலம் என்று கூறப்படும் திருவண்ணாமலையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட மார்க்கண்டேய முனிவர்

நந்தியெம்பெருமானை நோக்கி, “என்னை ஆண்டவரே! அடியவர்க்கெல்லாம் எளியவரே! இத்தலத்தில் சிவபெருமான் அக்னி ஸ்வரூபமாய்த் திருவுளம் கொண்டதும், பின் மலை உருவானதும், அந்த அக்னிமலையின் அடியும் முடியும் அறிந்திடாது மஹா விஷ்ணுவும் பிரம்ம தேவரும் வருந்தியதையும், பின் இவ்விருவருக்கும் சிவபெருமான் அனுக்கிரகம் செய்ததும் பற்றி விளக்கமாக தேவரீர் எமக்கு உரைத்தருள வேண்டும்” என்று வேண்டிப் பணிந்து நின்றார்.

மார்க்கண்டேய முனிவரின் வேண்டுகலுக்கு இசைந்த நந்தியெம்பெருமான், “மார்க்கண்டேய முனிவரே! ஒருவன் இந்த அண்ணாமலைத் திருத்தலத்தில் இருந்து கொண்டு அடுத்தவருக்கு பஞ்சமா பாதகங்களைச் செய்ய நினைத்தாலும், அப்பஞ்சமா பாதகங்கள் அற்று புண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக் கோடாகிய முக்தி உண்டாகும் என்று வேத நூல்கள் உரைக்கின்றன. அதனால் மெய்யான அன்பினால் இறைவனைத் துதிக்கும் அன்பர்களுக்கு என்ன பேறுதான் கிடைக்க மாட்டாது? ஆசையால் இந்த அருணாசலத்து மகிமையைக் காதாரக் கேட்கும் உமக்கு மட்டுமல்லாமல், அதன் சிறப்பை உமக்கு உரைக்கும் எனக்கும் அதிகப் பலன் உண்டாகிடும்.

ஆசையையும் அதனால் உண்டாகும் துன்பத்தையும் போக்கிடும் சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரும் ஜோதி வடிவாய் எழுந்து நின்று பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியோர் கூட, தன் அடிமுடி காணாதபடியான லிங்க வடிவமென்று கூறும் திருவுருக் கொண்டது பற்றி நான் எனக்குத் தெரிந்தவற்றை உமக்கு உரைக்கிறேன். கேட்டுப் புண்ணியம் அடைவாய்” என்று கூறி அருணாசல புராணம் பற்றி விரிவாக உரைக்கலானார்.

“சர்வசங்கார காலத்தில் சகலவித உயிர்களும் முறைப் படி பிரம்மனிடத்தில் ஒடுங்கின. பிரம்மா, மகாவிஷ்ணு விடம் ஒடுங்கினார். மகாவிஷ்ணுவானவர் உருத்திரனிடத்தில் ஒடுங்கினார். அந்த உருத்திரர் மகேஸ்வரனிடத்தில்

ஒடுங்கினார். அம்மகேஸ்வரரோ சதாசிவத்தில் ஒடுங்கினார். அந்த சதாசிவமோ விந்துவினிடத்தில் ஒடுங்கினார். அந்த விந்து நாதத்தில் ஒடுங்கியது. அந்த நாதம் சக்தியினிடத்தில் ஒடுங்கியது. அச்சக்தியோ சிவத்தில் ஒடுங்கியது. இச்சிவத்துக்கும் மேலான வஸ்து ஒன்றும் இல்லை என்பதால் அச்சிவம் தனித்து நின்றது.

அப்பரமசிவன் பின்னர் மீண்டும் உலகினை உண்டாக்கத் திருவுளம் கொண்டார். அப்போது சிவனிடத்திலிருந்து ஒடுங்கிய யாவரும் முறைப்படி உண்டானார்கள். அப்போது பிரம்ம தேவர் தனக்கே உரித்தான படைப்புத் தொழில் படி உலகைச் சிருஷ்டிக்க மனத்தில் எண்ணலானார்.

உயிரினங்கள் அனைத்தையும் படைத்த பிரம்மதேவர் 'இந்த உலகம் அனைத்தும் தன்னுடைய சிருஷ்டியினால் அல்லவா உண்டாயின.' என்று அகங்காரம் கொண்டார், அதனால் வைகுந்தம் செல்லும் வழியில் மகாவிஷ்ணுவைப் பார்த்துக் கூறலானார்

“விஷ்ணுவா? வா! பதினான்கு உலகங்களையும் கறுத்த மேகங்களையும் சப்த சமுத்திரங்களையும் சப்த குல பர்வதங்களையும் உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து விட்டேன். அதில் இப்போது வாழ்கின்ற அனைத்து உயிர்களையும் உண்டாக்கினேன். பின் மரீசி முதலிய இருடிகளையும் பெற்றேன். என்னுடைய பிள்ளைகளுக்குப் பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத் தேவர்களும் சந்திர சூரியர்களும் அசுரர்களும், கந்தருவர், கிம்புருடர், சித்தர், கணநாதர், தேவேந்திரன் முதலான அஷ்ட திக்கு பாலர்கள், இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் என்னால் அல்லவா உண்டானார்கள்?

“அதனால் சகலத்துக்கும் கர்த்தா நீ தான் என்பதை மறந்து விடு. நான் உன் பிள்ளை என்பதையும் மறந்துவிடு. பிரம்ம தேவனாகிய நான் என் தொழிலாம் படைப்பின் மூலம் இவ்வுலகத்தினைப் படைத்திராவிட்டால் நீ எங்ஙனம் உம் தொழிலான காத்தலைச் செய்ய முடியும்? சுவர் இல்லாமல் சித்திரம்தான் வரையலாகுமோ? அதனால் சகலத்தையும் ரட்சிக்கிறோம் என்கின்ற மமதையை விட்டு விடு. அப்படி நீ விடாமல் போனால் உனது தொழிலையே நீக்கி வேறொரு வனை உண்டாக்கி இரட்சிக்கும் தொழிலுக்கு நான் நியமித்து விடுவேன். மேலும் என்னுடைய புத்திரர்கள், பெளத்திரர்களான தேவர் கூட்டம் உம்மை வளைத்துக் கொல்வதற்கு முயலும் முன்பாக நீ திருப்பாற்கடலுள் குதித்து ஒளிந்து கொள்!

“பிருகு முனிவர் ஞான ஸ்வரூபம் ஆனவர். அவர் இட்ட சாபத்தினால் பத்து முறை பூமியில் பிறந்தாய். பிறந்த போது எல்லாம் நான் அல்லவா உன்னைச் சிருஷ்டித்தேன்? அவ்வப் போது நான் உன்னுடைய உடல்களைப் படைத்துப் படைத்து இதோ என் கைகள் காய்த்துப் போயிருக்கின்றன.

“ஒரு காலத்தில் உன்னுடைய நாபிக்கமலத்திலிருந்து நான் வந்தவன் என்று நீ என்னை நிந்தனை செய்யாதே! மேலும்

ஒருசமயம் ஒரு தூணிடத்திலிருந்து நீ தோன்றியிருக்கிறாய். அதன் காரணமாக அந்தத் தூணை உனக்குத் தகப்பன் என்று கூறுவது முறையாகுமா? அந்த தூண் உனக்குத் தந்தை இல்லை என்கிறபோது நீ என் தந்தை என்று கூறுவதற்கும் இடமில்லை. மேலும் மூங்கிலினிடத்திலிருந்து தோன்றும் நெருப்பானது அம்மூங்கிலைத் தானே எரித்துப் போடுகிறது அல்லவா! அதனால் உன்னிடத்திலிருந்து தோன்றிய நான் உன்னை அழிக்கத் தடையேதும் இல்லை' என்று மமதையாகக் கூறினார்.

பிரம்ம தேவரின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மகா விஷ்ணுவின் செவிகளில் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக் காய்ச்சி ஊற்றுவது போல் இருந்தன. இதனால் மிகுந்த கோபம் கொண்ட மகாவிஷ்ணு நகைத்து பிரம்ம தேவனுக்கு எதனால் இந்த அகங்காரம் உண்டானது என்று எண்ணலானார்.

பின் மகாவிஷ்ணு பிரம்ம தேவரை நோக்கி, 'பிரம்மனே! நீ என்னிடத்திலிருந்து உதித்தவன் என்பதை நினைக்கவில்லை. என் நாபியை உன் தாயென எண்ணவும் இல்லை. 'தந்தை யாகும் பேறு பெற்றவர்கள் தங்கள் புதல்வர்கள் செய்யும் பிழைகளைக் குற்றமாக நினைக்காமல் பொறுத்துக் கொள் வார்கள்' என்று எண்ணியே நீ இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கூறினாய் போலும். இனி நான் சிறிதும் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டேன்.

நீ அறிந்திருப்பாய், கோபம் மிகுந்த மது என்பவனும் யானை போன்ற பலத்தினை உடைய கைடபன் என்பவனும் எனது பிள்ளைகள் என்பதை. அவர்கள் என் பிள்ளைகளாய் இருந்த போதும் என்னை இகழ்ந்தமையால் நான் அவர்களைக் கொன்று விட்டேன். பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத தீமையைச் செய்யும்போது அத்தீமை செய்பவன் தன் மகன் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா?

மூலமுதல்வனாம் பரமசிவன் உன்னுடைய தலைகளில் ஒன்றினைப் பிடுங்கி எறிந்தபோது, அத்தலையை மீண்டும்

உண்டாக்க இயலாத நீ என் தலைவனாவது எவ்வாறு? இப்படிப்பட்ட நீயா விஷத்தை உடைய ஆதிசேஷன் முடியிருக்கும் பூமியைப் படைத்தாய்?

கோமுகாசுரன் உன்னிடம் இருந்த வேதங்களைத் திருடிக்கொண்டு சென்ற போது, நானல்லவா மச்சாவதாரம் எடுத்து அவ்வசுரனைக் கொன்று அவன் திருடிச் சென்ற வேதங்களை உனக்கு மீட்டுத் தந்தேன்!

எட்டி மரமாக இருந்தாலும் கூட தான் வைத்த மரமாக அது இருக்குமானால் அம்மரத்தை வெட்டத் துணியமாட்டார்கள். அதைப் போலவேதான் என்னுடைய பிள்ளையான உன்னையும் அழித்திட அஞ்சுகிறேன்'' என்று உரைத்தார்.

இப்படி லாவணிக் கச்சேரியாய் பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் ஒருவரை ஒருவர் வார்த்தைகளால் தாக்கிக்கொண்டும் கோபத்தினால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கவும் முற்பட்டு சண்டையிட முனைந்தனர்.

இவ்வாறு இவர்கள் இருவரும் போட்ட சண்டையினால் மலைகள் அனைத்தும் பொடிப் பொடியாய் ஆகிப் போயின. அண்டமெங்கும் படர் படர் என வெடித்தது. பலவிதமான கிரணங்களை உடைய சந்திரன், சூரியன் ஆகியோரின் வெம்மை காரணமாய் ஆதிசேஷன் தலைச் சுமை தாங்க மாட்டாமல் தன் உடலை நெளித்துக் கொண்டான்.

கற்ப காலம் வந்து இவ்வுலகம் அழியப் போகின்றதோ என இமைக்காமலிருக்கும் தேவர்கள் கூட அச்சத்தின் காரணமாய் தங்களது கண்களை இமைத்துக் கொள்ளலாயினர். வானில் இருந்து மேகக் கூட்டங்களும், நட்சத்திரக் கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன. உலகமே துன்பம் என்ற கடலுள் ஆழ்ந்து, கங்கை முதலான புண்ணிய நதிகள் கூடி நீரின்றி வற்றிப் போயின. எட்டுத் திக்கிலும் இருந்த யானைகள் பயத்தால் திடுக்கிட்டு நடுங்கின.

இவ்வாறு இருந்திடும் போது உலகில் ஜீவித்துக் கொண்டிருந்த ஊர்வனவும் தவழ்வனவும் ஆன ஜீவன்கள் மற்றும் நடக்கும் தன்மையுடைய ஜீவன்களும் பறக்கும் ஜீவராசிகள் போல ஆகாயத்தில் பறக்கலாயின. நிலையாய் இருந்த மலைகள் கூட, பொடிப் பொடியாய் உதிரத் தொடங்கின. திரளாய் இருந்திட்ட ஐந்து வகையான தேவதருக்களும் பொடிந்து போகலாயின. அந்தகாரம் எங்கும் நிறைந்தது. மகாமேரு அசையத் தொடங்கியது. சப்த சமுத்திரங்களும் பொங்கிப் பெருகி ஒன்றாய்ச் சேரலாயின.

சர்வசங்கார காலம் வந்ததென்று அனைவரும் நடுங்குமாறு பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த போது தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாய்த் திரண்டு தேவர்களின் தலை வனாம் தேவேந்திரனிடம் சென்று நடந்ததை உரைக்கலாயினர்.

ஆனால் அவர்கள் கூறும் முன்பாகவே தேவேந்திரன் தான் இதுவரை பட்ட துன்பத்தை எடுத்துக் கூறி வருந்தலானான். பின் தன்னிடம் வந்திருந்த தேவர்களை நோக்கி என்ன காரியம் வேண்டி அனைவரும் வந்துள்ளீர்கள் என்று கேட்க, தேவர்கள் தங்கள் தலைவனை வணங்கிப் பணிந்து, பிரம்ம விஷ்ணு யுத்தம் பற்றிக் கூறியதோடு, சர்வ உலகங்களுக்கும் காரணமாய் இருக்கும் சர்வேஸ்வரனைத் தொழுது இந்த யுத்தம் நின்று மீண்டும் தங்கள் துன்பம் நீங்கி இருக்க உபாயம் கேட்பதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இல்லை என்றிரைத்தனர்.

தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாய்த்த தேவேந்திரன் அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு திருக்கயிலாயம் அடைந்தான். அங்குறையும் இறைவனாம் பரமசிவனைத் தொழுது நடந்தவற்றை அனைத்தையும் கூறி பிரம்ம - விஷ்ணு யுத்தம் நிற்க அருள் புரிய வேண்டினார்.

நடுக்கமுற்றுப் போய் இருக்கும் முனிவர்கள் தேவர்களின் அச்சம் நீங்குமாறு பிரம்ம - விஷ்ணு யுத்தம் நின்று பகை

நீங்கிடவும், அடுக்கடுக்காய் இருக்கும் அண்டங்கள் அனைத்தும் அடுக்கு அழியாது இருக்கவும் கிருபை செய்வதாய் இறைவன் அருளினார். பின் நீண்ட நெடிதுயர்ந்த அக்னிப் பிழம்பாய் உருக்கொண்டு யுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த பிரம்மா விஷ்ணு இருவர் மத்தியில் எழுந்தருளினார்.

அக்னி மலையாய் இருந்திட்ட அம்மலைக்கு பாதாளத்தில் இருக்கும் பாம்புகள் அனைத்தும் சல்லிவேராக மாறின. அதன் கீழேயும் பருத்த வேராக ஓடி பூமியில் பெரிதாய்ப் புகுந்தன. தேவலோகங்கள் அனைத்தையும் தாண்டி பரமலோகத்தின் முகட்டையும் உடைத்து அண்டப் பெரு வெளியையும் கடந்து சென்று அதற்கு அப்பால் இருக்கும் பெருவெளிக்கும் மேலாய் இருக்கின்ற இடத்துக்கும் அக்னி ஸ்வரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்தது என்று சொல்லும் அளவுக்கு வளர்ந்து உதயமாகி தன் கிரணங்களை நெடுந்தாரம் வீசுகின்ற சூரியனின் தேரில் பூட்டிய குதிரைகள் கூட சஞ்சரிக்க இயலாத உலகம் எல்லாம் கிளைத்து ஓடி நீலமணி போல் கரிய இருளைப் போக்கிட ஏற்றி வைத்த தீப விளக்கு போல் பிரகாசமாய் விளங்கினார் இறைவன்.

இதனால் உலகில் உள்ள சமுத்திரம் எல்லாம் சொல்லில் அடங்கா வடவாமுகாக்கினி பறந்தது போல் ஆனது. சிவந்த நிறமாய் இருந்த சப்தகுல பர்வதம் அனைத்தும் இப்பிரகாசத் தால் உயர்ந்தோங்கி நின்ற அக்னி மலையிலிருந்து தெறித்த அக்னிப் பொறிகள் போல் மேலும் சிவந்து காணப் பட்டன.

இவ்வாறு நீண்டு நெடிதுயர்ந்து வானளாவி நின்ற அக்னிப் பிழம்பைக் கண்ட பிரம்ம தேவரும் மகாவிஷ்ணுவும் பயந்து தங்கள் யுத்தம் மறந்து ஒதுங்கி இருபுறத்தில் நின்றனர். ஞானக் கண்களால் மட்டுமே தரிசித்திடக் கூடிய இறைவன் திருஉருவை, குற்றம் பொருந்திய ஈனமுள்ள முகத்தில் இருக்கும் கண்ணுடையவர்களால் அவர் உருவைக் கண்டுணர முடியுமா?

பிரம்ம தேவரும் மகாவிஷ்ணுவும் தம் கண்களால் எவ்வளவு தூரத்திற்கு இந்த அக்னிமலை உயர்ந்து பரவி இருக்கிறது என்பதைக் காண முயன்று தோற்றுப் போயினர். இன்னதென்று அறிய முடியாத பெருமலையாய் நின்றதைப் பார்த்து இருவரும் பெரும் துன்பத்தை அடைந்து பின் தங்களுக்குள் ஒரு முடிவுக்கு வரலாயினர்.

இந்த அக்னி மலையின் அடியையோ அல்லது முடியையோ இருவரில் எவர் அறிகின்றாரோ அவரே மற்றவரைவிடச் சக்தி வாய்ந்தவர் என்று முடிவு செய்தனர். அம்முடிவின் படி பிரம்மதேவர் அன்னப் பறவையாய் உருமாறி மேல் நோக்கிப் பறந்து மலையின் முடியைக் கண்டறியச் சென்றார். இது கண்ட மகாவிஷ்ணு வராக உருவெடுத்து பூமியைத் துளைத்து அரை நொடிக்கு ஆயிரம் காதம் தூரம் எனச் செல்லலானார். இவரது நோக்கம் பிரம்மன் மலையின் முடியைக் கண்டறிவதற்குள் தன்னால் மலையின் அடியைக் கண்டறிந்திட முடியும் என்ற இறுமாப்பில் தான்!

அரைக்கணத்திற்கு ஆயிரம் காதம் எனப் பறந்து மேலே மேலே சென்று கொண்டிருந்த பிரம்ம தேவர் மலையின் முடியைக் காண இயலாது தவித்தார். விஷ்ணுவோ பூலோகத்தைக் கடந்து அதன் கீழ் இருந்திடும் ஏழு உலகங்களைத் தாண்டி, மாவலிச் சக்கரவர்த்தியானவர் காவல் இருந்திடும் போகவதிப் பட்டினத்தையும் தாண்டிச் செல்லலானார். மூன்று உலகங்களையும் வாமன அவதாரம் எடுத்து தன் மூன்றடிகளால் அளந்த, உலகளந்த பெருமாளாகிய விஷ்ணு அக்னிமலையின் அடியைக் காணாது வருந்தினார். தாம் உரு எடுத்து இருந்த வராகத்தின் வளர்ச்சியுற்ற இரு கொம்புகளும் தேய்ந்து மழுங்கிப் போகவும் கால் குளம்புகளும் முகத்தின் நுனியும் மண்ணைத் தோண்டித் தோண்டித் தேய்ந்து போகவும் தேடியும் அக்னிமலையின் அடியைக் காணாது திகைத்தார். பின் இவ்வாறு வானளாவ உயர்ந்து நின்ற அக்னிமலையாய்

இருப்பது இறைவன் சிவனாரின் செயலே என்று உணர்ந்து, அவரைத் தியானம் செய்யலானார். பின் தாம் வந்த வழியே மேலேழும்பி வந்து பழைய படி பூமியின் பரப்பிற்கு வந்து அக்னி மலையாய் உயர்ந்து நிற்கும் இறைவனை வணங்கித் துதித்தவாறு நின்றார்.

இப்படி விஷ்ணு தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு திரும்பியிருந்த அதே சமயம் பிரம்ம தேவர் தாம் எடுத்த அன்னப் பறவையுருவில் வானத்தில் அரைக் கணத்திற்கு ஆயிரம் காதம் எனப் பறந்து சென்றார். இப்படி பறந்து சென்றும் தான் முன்பு பார்த்த மாதிரியே மலை முடிவு என்பதே இல்லாமல் இருக்கக் கண்டார். வெகு நேரம் பறந்து வந்ததால் அன்னப் பறவையின் சிறகு எல்லாம் உதிர்ந்து வேகமும் அடங்கி சோர்வுற்று அளவில்லாத துக்கமும் பெருமூச்சும் வெளிப்பட்டு யாரும் இல்லா இடத்தில் நின்று இந்த நிலை எதனால் என்று யோசிக்கலானார்.

அதே சமயம் எங்கே வராக உருவெடுத்து பூமியைத் துளைத்துச் சென்ற தன் தந்தையாம் மகாவிஷ்ணு மலையின் அடியைக் கண்டறிந்து வந்திருப்பாரோ என்ற சந்தேகமும் உருவானது. இதனால் மேலும் மனத்துயருற்று தான் அக்னி மலையின் முடியைக் கண்டேன் என்று பொய் கூறினாலும் அதற்கு சாட்சி ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கத் திகைத்தார்.

இந்தச் சமயத்தில் மேலிருந்து கீழ்நோக்கி தாழம்பூ மடல் ஒன்று தனக்குச் சாதகமாக வருவதைக் கண்ட பிரம்ம தேவர் ஆனந்தம் அடைந்தார். இவ்வாறு வந்த தாழம்பூ மடல் சிவபெருமானின் சிரத்திலிருந்து தவறி விழுந்து கீழ்நோக்கி வந்து கொண்டு இருந்தது. இம்மடலைக் கண்ட பிரம்மதேவர் கீழ்நோக்கி விழுந்த அம்மடலைத் தன் கைகளால் ஏந்தினார். பின் அதனை நோக்கி, 'அழகிய தாழம்பூவே! நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்' என்று பிரம்ம தேவர் வினவ, தாழம்பூவானது, பிரம்மாவாலும் மகாவிஷ்ணுவாலும் கூட அறிந்திட இயலாத

பரமசிவனாரின் சிரத்திலிருந்து நாற்பதினாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கீழிறங்கி வந்தும் என்னால் பூமியைச் சென்றடைய முடியவில்லை' என்று பதிலுரைத்தது.

தாழம்பூவின் பதிலுரை கேட்ட பிரம்ம தேவர், அதனைப் பார்த்து "தாழம்பூவே! நீ எனக்குத் துணையாய் இருந்து, இன்னமும் நான் இவ்வக்கினி மலையின் முடியைத் தேடி அலைந்திடாமல் என் வருத்தத்தை நீ நீக்குவாய் என்றால் உன்னை விட உயிர் போன்ற துணை எனக்கு யாரும் இல்லை. முதலில் நீ அறிவாய். நான் அந்நியன் அல்லன். அன்னப் பறவையும் அல்ல; படைப்புத் தொழிலைச் செய்திடும் பிரம்மதேவன் நான்தான். நானும் மகாவிஷ்ணுவும் ஒன்றாய்க் கூடி உயர்ந்தோங்கி நிற்கும் இந்த அக்னி மலையின் உயர்வினைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினோம். அதன் காரணமாக வராக உருவெடுத்த விஷ்ணு பூமியைப் பிளந்து மலையின் அடியினைக் காணச் சென்றார். பிரம்மாவாகிய நான் அன்னப் பறவை உருவெடுத்து மலையின் முடியினைக் காண வேண்டிப் பறந்து தேடியும் என்னால் காண இயலவில்லை. அதைப்பற்றி இனி பேசிப் பயன் ஒன்றும் இல்லை. பெருமையுள்ள உன் வரவினால் நான் நினைத்த நோக்கம் முடிந்தால் தான் பலன் உண்டாகும். பூமியைப் பிளந்து சென்ற விஷ்ணு விடம், அன்னப் பறவையாய் உருவெடுத்த பிரம்மன் அக்னி மலையின் முடியை அறிந்து விட்டார் என்று நீ கூறவேண்டும்.

"தாழம்பூவே! இவ்வாறு நீ கூறுவது வஞ்சனையுடன் கூடிய செயல் என்றெண்ணி என் கூற்றைப் புறக்கணிக்காதே. தாங்க முடியாத் துன்பத்தால் ஒருவருக்கு உயிர்ச் சேதம் வருமாயின் அவர் உயிர் பிழைப்பதற்காக பெரிய பொய்யையும் கூட உரைத்திடலாம். சிவபெருமானின் முடியில் வீற்றிருக்கும் தாழம்பூவே! இதைத் தவிர வேறெந்த உபாயத்தையும் எனக்கு நீ செய்திட வேண்டாம்" என்று கூறினார்.

அது கேட்ட தாழம்பூ, இவ்வாறு தன்னிடம் கேட்டவர், படைக்கும் கடவுளும் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவருமான பிரம்மா

என்பதால் தனக்குத் தீங்கொன்றும் நிகழாது என்றெண்ணிய வாறு பிரம்மனின் கூற்றுக்கு இசைந்தது.

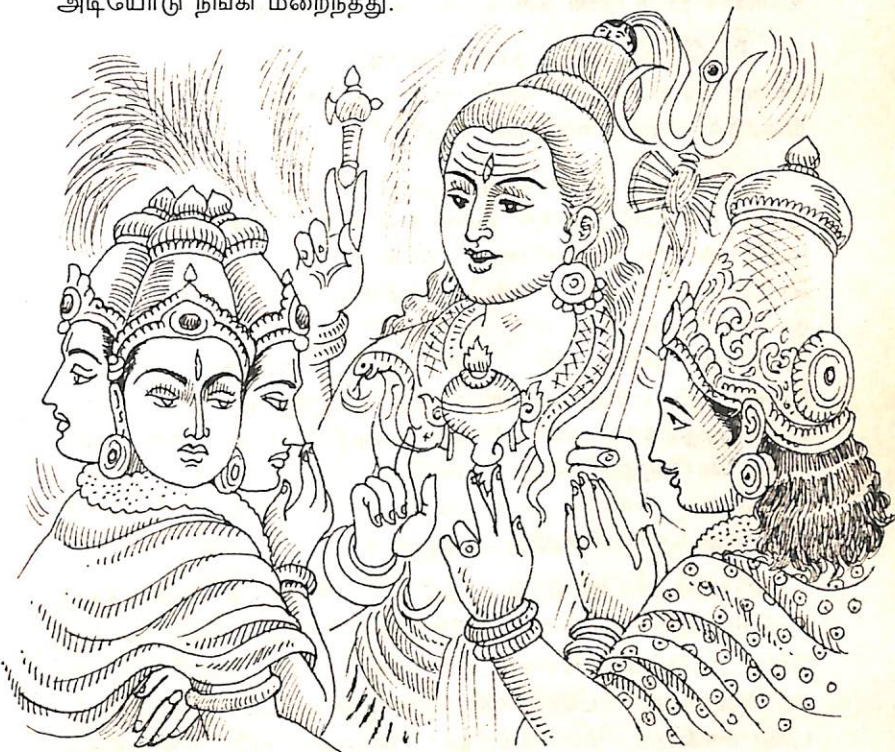
தாழம்பூவின் இசைவைக் கேட்டு ஆனந்தித்த பிரம்ம தேவர் அதனுடன் வந்த வழியே திரும்பி பூமியை வந்தடைந்தார்.

இவ்வாறு பூமியை வந்தடைந்த பிரம்மா, அவருக்கும் முன்பாக தன் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டவராய் சோகமாய் இருந்த விஷ்ணுவை நோக்கி, “விஷ்ணுவே! கேட்பாயாக. நொடிக்கு நூறாயிரம் காத தூரம் எனப் பறந்து சென்று எல்லார்க்கும் ஆதியாய் விளங்கிடும் ஈசனாரின் சிரசைக் கண்டு வந்துள்ளேன். அதற்கு என்னுடன் வந்திருக்கும் இத்தாழம்பூவே சாட்சி” என்று உரைக்க, தாழம்பூவும் “ஆம், அது உண்மைதான்” என்று பொய்யுரைத்தது.

பிரம்ம தேவர் இவ்வாறு உரைத்ததுமே உயர்ந்தோங்கி நின்ற அக்னி மலையானது படரென வெடித்தது. இவ்வாறு மலை வெடித்ததால் உண்டான சத்தத்தில் அரக்கர்களும் தேவர்களும் ஒரு சேர நடுங்கினர். அஷ்ட திக்குகளிலும் உள்ள யானைகள் எண்ணற்ற சூரியர்களை உருக்கிச் சாய்த்தாற் போல ரத்தத்தைக் கக்கின. சிவந்த தம் திரு உருவம் மீது ஒளி வீசிடும் விபூதியைப் பூசியதன் காரணமாய் உடல் வெளுத்த வடிவாய் மலையின் வெடிப்பில் இறைவன் எம்பெருமான் ஈசனார் தோன்றினார். முப்புரத்தையும் எரித்தபோது உண்டான களிப்பு அவர் திருமுகத்தில் தோன்றியது.

இவ்வாறு பிரம்ம தேவருக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் இடையே தோன்றிய ஈசனார் பொய்யுரைத்த பிரம்ம தேவரை நோக்கி, “பிரம்மனே! உன்னுடைய அகங்காரத்தின் காரணமாய் நீ கூறிய சொல் நன்றாகவே இருந்தது” என்று ஏளனமாய்க் கூறி நகைத்த போது அண்டபகிரண்டங்கள் எல்லாம் பயந்து கிடுகிடு என்று நடுங்கின. சூரிய சந்திரர்களின் பிரகாசமானது மங்கிப்போனது. மேகங்கள் மறைந்தன. பரவியிருந்த மரங்கள் எல்லாம் தீப்பற்றி கரிந்து பொரிந்து மெலிந்து போயின.

இந்நிலை கண்ட தேவர்கள் இன்றோடு பிரம்ம தேவர் அழிந்தார் என்று அச்சப்பட்டார்கள். பூமியே பள்ளமாகிவிடும் அளவில் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். விஷ்ணு சந்தோஷம் அடைந்தார். பிரம்மனுள் இருந்த அகங்காரம் என்ற இருள் அடியோடு நீங்கி மறைந்தது.

தெளிவடைந்திருந்த விஷ்ணுவோ அக்னி மலையிலிருந்து தோன்றிய சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்தார். விஷ்ணுவின் நடத்தை கண்டு மனம் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவர் கேட்ட வரங்கள் அனைத்தும் தந்தருளினார். தன் முடியைக் கண்டதாகப் பொய்யுரைத்த பிரம்மனை நோக்கி “இனி

உனக்கு பூமியில் சந்நிதி இல்லாமல் போகக் கடவது” என்று திருவுளம் கொண்டார். பொய் சாட்சி கூறிய தாழம்பூவைப் பார்த்த சிவன், “ஏ தாழம் பூவே! நீ பிரம்மனுடன் சேர்ந்து பொய் சாட்சி கூறியமையால் இக் கணம் முதற்கொண்டு உன்னை நான் இனி தீண்டேன்!” என்று கூறித் தள்ளினார்.

சிவபெருமானின் தாங்கவொணாக் கோபத்தைக் கண்டு பயந்த பிரம்ம தேவர் சிவபெருமானை நோக்கி சாஷ்டாங்கமாக நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி, எழுந்து கூறலானார்.

“நீறு பூத்த நெருப்பினை ஒத்த பெருமானே! சண்டாளத் துவம் என்னும் ஆணவ மலம் என்கின்ற செடி மூடிக்கொண்டிருப்பதனால் சிறியேன் அவிவேகியாய் நின்றேன். ஒரு பொருளாய் உருவமானவரே! அகண்ட ஒளியாய் ஆனவரே! நான்கு வேதங்களுமாய் ஆனவரே! ஒப்பும் உயர்வும் அற்ற முதலாகி நின்றவரே! என் மீது கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம். எல்லா நதிகளின் நீரும் விழுந்து ஒன்றாகிப்போன ஏழு சமுத்திரங்களும் காய்ந்து வெந்நீராகச் சுட்டால் அதை ஆறச் செய்வதற்கு வேறு நீருண்டோ? தேவரீரான உங்களுக்கே இத்தகைய கோபம் வந்தால் உலகில் வாழும் ஜீவன்கள் எவ்வாறு உயிர் பிழைத்திட முடியும்?

“பூர்வ காலத்தில் பாற்கடலில் பிறந்த ஆலகால விஷத்தை உண்டு தேவர்களைக் காத்திட்ட மூர்த்தியே! தயை கூர்ந்து கோபம் கொள்ள வேண்டாம். இளம் பிறையாயும், பூரணச் சந்திரனாயும் பெண்ணாகியும் ஆணாகியும் தேனாகியும் புஷ்பமாகியும், மலையாகியும், மேகமாகியும், எவருக்கும் விளங்கா நின்ற சப்த ஸ்வரூபம் ஆகிய நாதமாகியும், மற்றும் நாலா விதமான ரூபமாகியும் இருக்கின்ற மூர்த்தியானவரே! இது உமக்கு முறையாகுமோ!

“மிகுந்த உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்ப பாணங்களை உடைய மன்மதன் தேகமில்லாதவனோ நான்? தாருகாவனத்தில்

முனிவர்களை விடவெழும்பின தலையும் ஆறுபோன்ற மதத்தை உடைய கோபமாகிய யானையும் நான் அல்லவே! நான் விட்ட சிவப்பாகிய மருவல்லவே! கொலை செய்யும் தொழிலை உடையவன் நான் அல்லவே! திரிபுரமும் நான் அல்லவே! தேவரீர் என்னை ஒரு பொருளாக எண்ணிக் கோபம் கொள்ள வேண்டாம்.

“எவராலும் அறிந்திட இயலாத உங்களுடைய முடியினை அறிந்திடுவேன் என்று கர்வம் கொண்ட மாத்திரத்தாலேயே அன்னப் பறவையும் ஆனேன். இதனால் பெரும் துன்பமும் சிறுமையும் அடைந்திருக்கும் என்னிடத்தில் கருணை கூர்ந்திடுங்கள்” என்று வருந்திய பிரம்மனின் மொழிகளைக் கேட்ட எம்பெருமான் பிரம்மனைக் கருணையுடன் நோக்கினார்.

“பிரம்மனே! பயப்படாதே! இப்பூமியில் பிராமணர்களுக்குச் செய்யப்படும் பூஜைகள் இனி உனக்குப் படைக்கப்படும் பூஜையாகத் திகழ்ந்திடும். மகா மேரு மலை தாங்கும் ஏழு உலகினையும் எப்போதும் போல் படைத்து உன் படைப்புத் தொழிலைச் செய்து வருவாயாக!

“பிரம்ம, விஷ்ணுக்களே! இந்தத் தலத்தில் உங்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்திட்ட காரணத்தினால் இந்தத் தலத்தைச் சுற்றி மூன்று யோசனை தூரம் வரையிலும் மிகப் பவித்திரமாக இருக்க வேண்டும். இந்த ஜோதி வடிவான மலையானது சிறு உருவமுள்ள மலையாகக் கடவது. பேரின்பமான மோட்சத்தைக் கொடுத்திடும் இத்தலத்தை அருணைபுரி என்ற பெயரால் அழைப்பீராக!

“தேவேந்திரனும் தேவர்களும் எம்மை நினைந்து துதிக்க, அவர்தம் துன்பத்தை யாம் தீர்த்தோம். ஆகையால் இத்தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்கும் பிறவித் துன்பத்தை யாம் நீக்கிடுவோம். இப்பர்வதமும் இத்தலமும் எக்காலத்திலும் நாசமடையாது அழியாமல் இருந்திடும். எல்லாத் திக்குகளிலும்

உள்ள சராசரங்கள் அனைத்தையும் முக்தியிலே சேர்க்கும். இப்புண்ணிய பூமியில் அரிதான தவத்தினைச் செய்தவர்க்கு பேரின்ப மோட்சத்தைக் கொடுக்க விரும்பிக் கோண வடிவாய் உள்ள இத்தலத்தில் அவதரிக்க வரத்தைக் கொடுப்போம்.

“இங்கு ஒரு முறை தானம் செய்தால் ஓராயிரம் முறை விருத்தி உண்டாகும். இத்தலத்தில் பாபமே உண்டாகாது. இதனைச் சந்தோஷமாக நினைப்போருக்கு முக்தியருள்வோம்” என்று சிவபெருமான் கூறியவுடன் நீண்டுயர்ந்திருந்த அக்னி மலையானது குறுகிச் சிறு மலையாய் ஒளிமிகுந்து பிரகாசித்தது. இது கண்ட பிரம்மா, விஷ்ணு இருவரும் சிவபெருமானை வணங்கி “இம்மலையின் உச்சியில் ஒரு பிரகாசமான ஒளி வடிவு எந்நாளும் தெரியும்படி கிருபை செய்திட வேண்டும்” என்று வேண்டுகோள் விடுக்க, சிவபெருமானும் அதற்கு இசைந்து, “கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று இம்மலையின் உச்சியில் ஓர் ஒளியைப் பிரகாசமாகக் காண்பிப்போம். அவ்வாறு பிரகாசமாய் சுடர்விடும் அந்த ஜோதியைத் தரிசித்தால் உலகமக்கள் பசியும் பிணியும் அற்று நீண்ட நாள் வாழ்வார்கள். இந்த ஜோதியைக் கண்ட அரசர்களும் அரும்பெரும் தவசிகளும் எத்தகைய இடையூறுகள் வந்தாலும் அவற்றை எதிர்கொண்டு அவை நீங்கப் பெறுவார்கள். இம்மலையைப் பணிந்தோருக்கு அவர்களுடைய கோத்திரம் இருபத்தோரு தலைமுறைக்கும் முக்தி வரம் கொடுத்து அருள்வேன்” என்று உரைத்தார்.

மேலும் “இறப்புக்கும் பிறப்புக்கும் அவை நீங்கிட மருந்தாக இம்மலை அமைந்ததால் இம்மலையை மருந்து மலை என்றும் கூறுவார்கள். மேலும் சிவந்த நிறமாய் இம்மலை அமைந்தமையால் இதற்கு அருணகிரி என்றும் பெயர் உண்டு. இதனை ஒரு முறை கூறியவர்களுக்கு பஞ்சாட்சரத்தை மூன்று கோடி முறை உச்சரித்ததற்கான பலன் உண்டாகும்” என்று சிவபெருமான் அருளிச் செய்ய, பிரம்மா விஷ்ணு இருவரும்

மனம் மகிழ்ந்து சிவபெருமானை மீண்டும் வணங்கி, 'அருணாசலேஸ்வரரே! தேவரீர் மலையாய் இத்தலத்தில் எழுந்தருளி கிருபை செய்கின்றீர். உங்களுக்கு ஆகாயத்தில் இருந்து பெய்ய நின்ற மழையே அபிஷேகமாகும். அப்படி இல்லாமல் தாமே மொண்டு வந்து ஜலத்தால் உமக்கு அபிஷேகம் செய்யக் கூடியவர்கள் எவர் உளர்? உமக்கு நட்சத்திரக் கூட்டங்களே முத்தாரமாக ஆகுமேயன்றி வேறு முத்துமாலை ஒன்றை எவராலும் சூட்டிட இயலுமோ? சூரிய கிரணமே தீபமாய் ஆகுமேயன்று தீபம் கொண்டுவந்து காட்ட எவரால் முடியும்? ஆகையால் நாங்கள் அபிஷேகம் முதலானவை செய்து பூஜை செய்திட தேவரீர் இம்மலை அடிவாரத்தில் ஒரு லிங்க வடிவாய் எழுந்தருள வேண்டும்'' என்று வேண்டினர்.

பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகிய இருவரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, சிவபெருமானும் "அங்ஙனமே லிங்கமாகிறோம். நீங்கள் சுவாமியின் விதிப் பிரகாரம் பக்தியுடன் பூஜியுங்கள்" என்று கூறி அம்மலையினுள் மறைந்து அருளினார்.

அச்சமயம் மலையடிவாரத்தில் ஒரு லிங்கம் தோன்ற, அதைக் கண்ட பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் லிங்கமாய்த் தோன்றிய இறைவனைப் பணிந்து துதித்து பல்லாண்டுகாலம் புஷ்பங்களால் பூஜித்து மகிழ்ந்ததோடு மயன் என்றழைக்கப்படும் தேவதச்சனை அழைத்து ஒப்பற்ற கோபுரங்கள், மண்டபங்கள் நீண்டியர்ந்து அழகிய மதில்கள் ஆகியவற்றை அமைத்தார்கள்.

எக்காலத்திலும் அழியாத நகரமும் முன்னூற்று அறுபது வகையான தீர்த்தங்களும் உண்டானது கண்டு சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் காலைப் பொழுதில் தலை முழுகி, மரவுரி தரித்து, சிவந்த சடையைக் கட்டி, விபூதியைத் தேகம் எங்கும் பூசி உருத்திராட்சமாலை அணிந்து, அன்னம், திருமஞ்சனம், சந்தனம், மலர்மாலை ஆகியவற்றை சிவலிங்கத்திற்கு அணிவித்து சிவபூஜை செய்து வணங்கினர்.

இவ்வாறு தொடர்ச்சியாகப் பதினான்காயிரம் வருடங்கள் பூஜைசெய்து முடித்த பிறகு சிவபெருமானிடத்தில் விடைபெற்று பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் தத்தமது பதிக்குச் சென்று தங்கள் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இதுவே திருவண்ணாமலை தலத்தின் வரலாறாகும்'' என நந்தீசர், தன்னை வணங்கி நின்ற மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு விளக்கமாக உரைத்தார். இதுவே அண்ணாமலையான அருணாசலத்தின் தல வரலாறாகும்.

இவ் வரலாற்றினையே

ஆதிநெடுமால் அயன்காண அன்று பரஞ்
சோதிச் செழுஞ்சுடராய்த் தோன்றுமலை - வேதம்
முழங்கு மலை சிந்திப்பார் முன்னின்று முத்தி
வழங்குமலை அண்ணா மலை

என்று ஒரு வெண்பாவின் மூலமாய் அறிய முடிகிறது. திருமுறைகளில் பல இடங்களில் இவ்வரலாறு கூறப்படுகிறது. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் தாம் அருளிய தேவாரத் திருப்பதிகத்தின் ஒன்பதாவது பாடலில்,

விளவார் கனி படநூறிய கடல் வண்ணனும் வேதக்
கிளர் தாமரை மேலுறை கேடில் புகழோனும்
அளவாவணம் அழலாகிய அண்ணாமலை அண்ணல்
தளராமுலை முறுவல்லுமை தலைவன் னடிசரணே

என்றும்

‘தேடிக்காணோர் திருமால் பிரமர் தேவர் பெருமானை’

என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

வாகீசரான நாவுக்கரசர் லிங்க புராணத் திருக்குறந்தொகையில் பாடல்கள் தோறும் இத்தல வரலாற்றைப் போற்றி உரைக்கிறார். மேலும் சுந்தரர் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளிய போது அருளிச் செய்த திருப்பதிகம் கிடைக்கவில்லை

என்றாலும் பிரமனும் மாலும் அடி முடி தேடிய இத்தலத்து வரலாற்றை,

மாவாய் பிளந்தானும் மலர்மா மிசையானும்
ஆவாஅவர் தேடித் திரிந்தே அலமந்தார்

என்றும்,

பண்டைய மால் பிரமன் பறந்தும் கிடந்தும் அயர்ந்தும்
கண்டிலராய் அவர்கள் கழல் காண்பரிதாய பிரான்

என்றும் குறித்துள்ளார்.

மேலும் இத்திருமலையானது க்ருதயுகத்தில் அக்னி மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்க மலையாகவும் துவாபரயுகத்தில் பொன்மலையாகவும் கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் மாறின என்று புராணத்தின் வாயிலாக அறியவும் முடிகிறது.

உமையவள் இடப்பாகம் பெற்றது.

மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு நந்தீஸ்வரர் அருணாசல தல வரலாற்றினைக் கூறி பின் உமையவளான பார்வதி தேவி இத்தலத்தில் ஈசனாரின் இடப்பாகம் பெற்ற வரலாற்றை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறலானார்.

“மார்க்கண்டேய முனிவரே! கேட்பீராக! ஒரு நாள் திருக்கயிலாயத்தில் சிவபெருமானுடன் எழுந்தருளியிருந்த பார்வதி தேவி ஸ்வாமியை வணங்கி, “ஐயனே! சந்திர, சூரியர்கள் யார்?” என்று கேட்க, சிவபெருமான் “பெண்ணே! நீ கேட்ட சந்திர, சூரியர் இருவரும் என் கண்கள்” என்றார். அது கேட்ட பார்வதி தேவி வேடிக்கையாய் ஸ்வாமியின் பின்புற மாய்ச் சென்று பகவானின் திருக்கண்களைத் தம் கைகளைக் கொண்டு மூடினார்.

அவ்வாறு மூடியவுடனே பூமி இருண்டு, எட்டு திக்குகளும் மலைகளும் கறுத்துப் போயின. அப்போது பிரம்மா, விஷ்ணு, முனிவர்கள், அஷ்ட வசக்கள், தேவேந்திரன் உள்ளிட்ட அனைவரின் கண்களும் இருண்டு, பிறவிக் குருடர் போலாயினர். பசு, காளை போன்ற மிருகங்கள், பறவைகள், ஊர்வன, தேவர்கள், அரக்கர்கள், மனிதர்கள் என அனைவரும் இருளில் மூழ்கித் திக்கு தெரியாமல் தடுமாறினர்.

இப்படி தேவருலகம், அசுரகுலம், பூமியில் உள்ள மனிதர் உள்ளிட்ட ஜீவன்கள் அனைத்தும் நீங்கா இருளில் மூழ்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாய்க் கூடி, மும்மூர்த்திகளுள் முதல்வராய் விளங்கும் சிவபெருமானிடம் சென்று தங்கள் குறை தீர்க்க வேண்டினர். அவர்கள் குறை நீங்கிட வேண்டி ஸ்வாமி கருணையுடன், துன்பத்தால் துவண்டு போய் இருப்போரைக் கையமர்த்தி, தம் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தார். இவ்வாறு சிவனார் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்ததும் அதுவரை நீடித்த அந்தகாரம் சட்டென நீங்கிப் போயிற்று.

இது கண்ட அன்னை பார்வதிதேவி, அச்சம் கொண்டு ஈசனின் கண்களை மூடியிருந்த தன் கரங்களை எடுத்துவிட்டார். பின் தன் பதியான சிவபெருமானை வணங்கி, “ஆண்டவரே! நெடிய சூலத்தை உடையவரே! எமனின் மார்பினை உதைத்த மலர் போன்ற பாதங்களை உடையவரே! ஏழுலகங்களும் இருளும் படியாக உங்களுடைய கண்களை மூடிய பாவம் போகுமாறு, சமுத்திரங்களால் சூழப்பட்ட பூமியில் தவம் செய்தற்கேற்ற இடத்தை எனக்குக் கூறி அருள்வீர்” என்று வேண்டினார்.

சிவபெருமானும் தன்னைப் பணிந்து நின்ற பார்வதியை நோக்கி, “என் கண்களை மூடியதால் உன்னைப் பாவம் வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்கு பாவம் நீங்கிட வேண்டித் தவம் செய்ய எண்ணம் கொண்டாய் போலும். ஆதலால் மதுரா,

மாயகாசி, அவந்தி ஆகியவற்றில் சிறந்த காஞ்சிக்குப் போய் பூஜையுடன் கூடிய அருந்தவம் புரிவாயாக'' என அருளினார்.

அது கேட்ட உமையவள், தன் பதியை வணங்கி விடை பெற்று கயிலாயத்திலிருந்து புறப்பட்டு காஞ்சியைச் சென்றடைந்து வேத ஸ்வரூபமாகிய மாமரத்தின் கீழ் எழுந்தருளி இருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கினார். பெருக்கெடுத்து ஓடும் கம்பை நதிக் கரையில் மணலால் லிங்க உருச் செய்து பூசை செய்யலானார். எம்பெருமான் சிவபெருமான் அம்பிகையின் தவ வலிமையை உலகுக்கு உணர்த்திட வேண்டி கம்பையைப் பெருவெள்ளப் பிரவாகமாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்தார்.

கம்பை நதி வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து ஓடி வருவதைக் கண்ட அம்பிகை, மணலால் தாம் செய்த லிங்கத்திற்கு அபாயம் உண்டாகும் என உணர்ந்து பயந்து வளையலணிந்த தம் இரு

கைகளால் தம் இரு கொங்கைகளும் அழுந்துமாறு மணல் லிங்கத்தை இறுகத் தழுவினார். இதனால் கம்பை நதியானது இரு கிளையாகப் பிரிந்து தீவினைப் போல் பார்வதிதேவியைச் சுற்றிச் சென்றது. இதன் பின் பார்வதி தேவி தாம் தழுவிருந்த லிங்கத்திலிருந்து தம் கைகளை விடுவித்தார்.

அப்போது அவ்விடத்தே சிவபெருமான் ரிஷப வாகனத்தில் எழுந்தருளினார். அம்பிகையின் தவ வலிமையை மெச்சிய இறைவன், “உமக்கு வேண்டிய வரம் யாது?” என்று வினவ, பார்வதி தேவி இறைவனை வணங்கி, “சுவாமி! உங்களுடைய இடப்பாகத்தை எமக்கு அருளுக” என வேண்டினார். அவ் வாறே இறைவன் திருவண்ணாமலைத் தலத்தில் அம்பிகைக்குத் தம் இடப்பாகத்தை அளித்து அர்த்தநாரீஸ்வரராக உறைந்து அருள் பாலித்து வருகிறார்” என்று மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு நந்தீசர் விளக்கமாக உரைத்தார்.

தலத்தின் மற்ற பெயர்கள்

அருணகிரி, அருணமலை, அருணை, அருணாசலம், சோணாசலம், சோனகிரி என்ற பிற பெயர்களும் திருவண்ணாமலை தலத்திற்கு உண்டு. முக்திபுரி, சிவலோகம், அண்ணாநாடு என்ற பிறபெயர்களும் உண்டு என வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மூலம் அறியப்படுகிறது. அண்ணாமலை என்ற பெயர் இத்தலத்திற்கு உண்டாகக் காரணம் எட்டாத மலை என்ற பொருளின் பால் அமைந்தது எனக் கூறப்படுகிறது.

சிவபெருமானுக்கு ‘அண்ணல்’ என்பது சிறப்புப் பெயராக அமைந்துள்ளபடியால் நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தர் அருணாசலேஸ்வரரை ‘அண்ணல்’ ‘நீழல்’ என்று போற்றிப் பாடுகிறார். அண்ணலாம் ஈசனார் கொண்ட பேருருவே இத்தலத்தின் மலையுமாகியது. இதனால் இத்தலத்தில் உள்ள

அம்மலையை 'அண்ணல் மலை' என்று வழங்கினர். பின்னர் அப்பெயர் மருவி அண்ணாமலை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

எவரும் நெருங்கிட முடியாத என்று பொருள் படும்படியான - அண்ண முடியாத - மலை ஆதலால் அண்ணாமலை என்றாயிற்று. அருணம் என்றால் செந்நிறத்தைக் குறிக்கும். அருணாசலம் என்றால் செம்மலை என்று பொருள்படும். நெருப்புருவாய் சிவபெருமான் நின்றதால் நெருப்பு மலையானது.

நெருப்பு மலை என்ற பொருள்படும் வகையில் பல திருப்பெயர்கள் இத்தலத்திற்கு வழங்கி வருதலுக்கேற்ப, இன்றும் சூரிய உதயத்தின் போது இத்தலத்தில் உள்ள திருமலையானது நெருப்பினைப் போன்றே செம்மை நிறமுடையதாய்க் காட்சியளிக்கிறது.

இறைவன், அம்பாள் திருப்பெயர்கள்

திருவண்ணாமலைத் தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, அருள் புரியும் இறைவனுக்கு, அண்ணாமலையான், கண்ணாரமுதன், அதிருங்கழலன், கலியுகமெய்யன், தேவராயன், பரிமள வசந்த ராசன், தியாகன், அபிநய புசங்க ராசன், புழுகணி இறைவன், புழுகணிப் பிராப்தன், மன்மத நாதன், வசந்த விநோதன், மலைமேல் மருந்தன், வயந்த விழா அழகன் போன்ற திருப் பெயர்கள் பல உண்டு.

மேலும் இத்தலத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகளின் மூலமாய் திருவண்ணாமலை ஆண்டார், திருவண்ணாமலை மகாதேவர், திருவண்ணாமலை ஆழ்வார், திருவண்ணாமலை உடையார், அண்ணா நாட்டு உடையார் போன்ற திருப்பெயர்களும் இறைவனுக்கு உண்டு என அறிகிறோம்.

இத்தலத்தில் அம்பிகைக்குத் தனிக் கோயில் உண்டு. தனிக் கோயில் கொண்டு திருவருள் புரிந்திடும் அம்பிகை உண்ணா முலையம்மை ஆவார். இந்த அம்பாளுக்கு உண்ணாமுலை நாச்சியார், திருக்காமகோட்டமுடைய தம்பிராட்டியார், உலகுடைய பெருமாள் தம்பிராட்டியார் என்னும் பிற பெயர்களும் உண்டு என கல்வெட்டுகள் மூலம் அறியப்படுகிறது.

தலவிருட்சம்

திருவண்ணாமலை தலத்தின் விருட்சமாக மகிழ் மரம் திகழ்கின்றது. திருக்கோயிலின் மூன்றாம் பிராகாரத்தில் தெற்குப் பக்கமாக இம்மரம் அமைந்துள்ளது.

திருக்கோயில் அமைப்பு

திருவண்ணாமலை திருக்கோயில், தமிழகத்துப் பெரிய கோயில்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. இக்கோயிலின் மொத்தப் பரப்பளவு இருபத்து நான்கு ஏக்கர் ஆகும். இத்திருக்கோயில் ஆறு பிராகாரங்களுடனும், ஒன்பது ராஜ கோபுரங்களுடனும் மலையடிவாரத்தில் கிழக்கு முகமாக எழிலுற அமைந்துள்ளது.

இறைவன் சந்நிதிக்கு இடப்பக்கமாக அம்பிகையின் கோயில் கிழக்கு முகமாய் உள்ளது. ஐந்தாம் பிராகாரத்தின் வெளித் திருமதிலானது அதிகப்படியான அகலமும் உயரமும் கொண்டதாக விளங்குகிறது.

தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு வாயில்களில் இரண்டிரண்டு கோபுரங்களும் கிழக்கில் இறைவன் சந்நிதியில் மூன்று கோபுரங்களாக மொத்தம் ஒன்பது ராஜ கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன.

கீழைக் கோபுரமானது மிகவும் பெரிதாய் அமைந்து பதினோரு நிலைகளுடனும் இருநூற்றுப் பதினேழு அடி உயரமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

தெற்கு கோபுரத்தை திருமஞ்சனக் கோபுரம் எனவும் மேற்கு கோபுரத்தை பேய்க் கோபுரம் என்றும் வடக்கு கோபுரத்தை அம்மணி அம்மாள் கோபுரம் எனவும் அழைக்கின்றனர்.

கிழக்கு இராஜ கோபுரத்தின் வாயிலாக கோயிலின் உள்ளே சென்றால் வலப்பக்கம் ஆயிரம் கால் மண்டபம் உள்ளது. இங்கு பாதாள லிங்கேஸ்வரர் கோயில் உள்ளது. இவ்விடத்தில் தான் பார் போற்றும் பகவான் ரமண மகரிஷி பலகாலம் தங்கித் தவம் இயற்றினார். இடப் பக்கமாக கம்பத்து இளையனார் கோயில் உள்ளது. இக்கோயிலில் உள்ள முருகப்பெருமான் அருணகிரிநாதரின் பிரார்த்தனைக்குச் செவி சாய்த்து பிரபுட தேவமகாராயருக்குத் திருக்காட்சி அருளினார்.

இந்த சந்நிதியின் தெற்குப் புறமாக, நான்கு பக்கங்களிலும் திருமாளிகைபத்தி உடையதாய்ச் சிவகங்கைத் தீர்த்தம் உள்ளது. சிவகங்கைத் திருக்குளத்தின் வடமேற்குப் புறமாய் சர்வசித்தி விநாயகர் கோயில் உள்ளது. இதை வழிபட்டு பெரிய நந்தி கேஸ்வரரை வணங்கி இரண்டாம் கோபுரத்து வாயிலை அடையலாம்.

இந்த இரண்டாம் கோபுரத்தை வல்லாள மகாராஜா கோபுரம் என்று கூறுகின்றனர். இந்த கோபுரத்தின் மீதிருந்து தனது ஊனாகிய உடலை நீக்கிக் கொள்ள அருணகிரிநாதர் கீழே வீழ்ந்த போது முருகக் கடவுள் அவரைக் காப்பாற்றி அருள் செய்தார். கோபுரத்தின் வாயிலில் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கின்றார். முருகப் பெருமான் சந்நிதியில் அருணகிரிநாதர் திருவுருவம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. கோபுரத்தினுடைய தெற்குப் புறமாக கல்யாண சுந்தரேஸ்வரர் சந்நிதி உள்ளது.

ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் எதிராய் கம்பத்து இளையனார் திருச்சந்நிதி உள்ளது. அருணகிரிநாதருடன் தொடர்பு கொண்ட வளைகாப்பு மண்டபத்தில் வடகீழ்ப் பாரிசக் கம்பத்தில் இந்த

சந்நிதியின் மூலவரான முருகப் பெருமான் மிகச் சிறிய உருவில் எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கிறார். இம்மூலவரான முருகப் பெருமான் தான் அருணகிரியாரின் பாடலுக்கு இரங்கி பிரபுடதேவ மகாராஜனுக்கு காட்சி அருளியதாக வரலாறு மூலம் அறியப்படுகிறது.

கம்பத்து இளையனார் திருச்சந்நிதிக்குத் தென்புறமாய் நான்கு புறமும் திருமாளிகை பத்தி மண்டபத்துடன் சிவகங்கைத் திருக்குளம் தீர்த்த வாரிகளுக்கு எனப் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. இந்த சிவகங்கைத் திருக்குளத்தின் படிகளும் சுற்று மண்டபங்களும் மிகவும் கலைநயத்துடன் எழிலுறக் கட்டப் பட்டுள்ளன.

சிவகங்கைத் திருக்குளத்தின் வடக்குக் கரையில் சர்வ சித்தி விநாயகர் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. இவ்விநாயகருக்கு சிவகங்கை விநாயகர் என்ற பெயரும் உண்டு. வீற்றிருக்கும் நிலையில் இத்திருக்கோயிலில் விநாயகப் பெருமான் எழுந்தருளி அருள் பாலித்து வருகிறார். இத் திருக்கோயிலைச் சுற்றியுள்ள மண்டபத்தின் கூரையில் பலவகையான சிவமூர்த்தங்கள் பிற்காலத்திய ஓவியங்களாக வரையப் பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் கோபுரத்து வாயிலைக் கடந்து சென்றால் வலப் புறத்தில் சக்தி விலாச சபா மண்டபம் உள்ளதைக் காணலாம். கோபுரத்தின் தென் புறமாய் கால பைரவர் சந்நிதி உள்ளது. இச்சந்நிதியின் அருகே பிரம்ம தீர்த்தம் உள்ளது. அடுத்ததாக மூன்றாம் கோபுரமான கிளி கோபுரம் காணப்படுகிறது. அருணகிரிநாதர் கிளி உருவம் கொண்டு பாரிஜாத மலரைக் கொண்டு வந்த போது தம் உடலைக் காணாமல் கிளி உருவத்திலேயே கந்தர் அனுபூதியைப் பாடிய திருக்கோபுரம் இதுவாகும். சுதையால் ஆன கிளி உருவம் இக்கோபுரத்தில் காணப்படுகிறது.

கிளி கோபுரத்தைக் கடந்து சென்றால் முதலில் நாம் காண்பது காட்சி மண்டபம் ஆகும். இம்மண்டபம் 16 தூண்களைக் கொண்டது. அதனால் இதனைப் பதினாறுகால் மண்டபம் என்று கூறுகின்றனர். கார்த்திகைத் திருநாளின்போது இம் மண்டபத்திலிருந்து பஞ்சமூர்த்திகளும் தீபதரிசனம் தந்து அருள்வர். அது மட்டுமல்லாமல் இம்மண்டபத்தில் தான் உமையொரு பாகனான அர்த்தநாரீஸ்வரர் தரிசனம் தரும் இடமும் இம்மண்டபமே ஆகும்.

இத்திருக்கோயிலில் புரவி மண்டபம் என்று ஒன்றுள்ளது. இம்மண்டபத்தின் முகப்பின் மேற் கூரையில் நாயக்கர் காலத்திய ஒலியங்கள் வரையப்பட்டு இன்றும் பொலிவுடன் காணப்படுகின்றன. இவ்வோவியங்கள் அனைத்தும் கறுப்பு வண்ணத்தால் வரையப்பட்டுள்ளன. பாற்கடலை, தேவர்தளும் அசுரர்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து கடைந்திடும் காட்சியை பகுதி பகுதியாக வரைந்து சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்பான ஒன்றாகும்.

கிளி கோபுரத்துப் படித் துறைக்குத் தென்புறமாய் யானைத் திறை கொண்ட விநாயகர் கோயில் அமைந்துள்ளது. அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் இவ்விநாயகர் திருக்கோயில் சிறப்புற அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டு மக்களுக்கு பல தீமைகள் செய்து கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்து வந்த அரசன் ஒருவனின் கனவில் இவ்விநாயகர் வந்து மருட்டியதால் அந்த அரசன் யானைகள் பலவற்றைக் கொண்டுவந்து விநாயகப் பெருமானுக்கு கப்பமாகச் செலுத்தி வழிபட்டான். இதன் காரணமாகவே இவ்விநாயகப் பெருமானை யானைத் திறை கொண்ட விநாயகர் என்று அழைக்கின்றனர். இவ்விநாயகப் பெருமானின் திருச்சந்நிதி கிளி கோபுரத்து வாயிலின் வலப் புறமாயும் இளையனார் திருச்சந்நிதி இடப் புறமாயும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விநாயகர் கோயிலையும் சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தையும் கடந்து செல்லும் முன்பாக பெரிய நந்தி ஒன்றின் மண்டபம் எழிலுடன் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஆறடி நீளமுள்ள இந்நந்தி உருவம் வல்லாள மகராசனால் கட்டப் பெற்றது. புரவி மண்டபத்தை அடுத்தும் ஒரு சிறிய நந்தி உள்ளது. இந்நந்திக்குத் தென்புறமாய் பிரம லிங்கமும் வித்யாதரேஸ்வரர், விநாயகர், நளேஸ்வரர் ஆகியோரின் திருச்சந்நிதிகள் அமைந்துள்ளன. நளேஸ்வரர் சந்நிதியில் துர்க்கையின் வடிவங்கள் அழகுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பதினாறு கால் மண்டபத்தின் நேர் எதிராக அகண்ட தீபம், பலிபீடம், நந்தி, கொடிக்கம்பம் ஆகியவை உள்ளன. மூன்றாம் பிராகாரத்தின் தென் புறமாய் மடைப்பள்ளி அமைந்திருக்கிறது. வடக்கே இருக்கும் மண்டபத்தில் திருக்கோயில் அலுவலகம் அமைந்திருக்கிறது. இம்மண்டபத்திற்குக் கிழக்கேயும் மேற்கேயும் சிதம்பரேஸ்வரர், ஜம்புகேஸ்வரர், ஏகாம்பரேஸ்வரர், பிடாரி ஆகியோரின் திருச்சந்நிதிகள் அமைந்துள்ளன.

வடக்குத் திசை நோக்கி எழுந்தருளியுள்ள பிடாரியின் திருக்கோயிலில் சப்தமாதர்கள் என்று கூறப்படும் ஏழு கன்னிமார்களின் திருவுருவங்கள் தனித்தனி உருவங்களாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பான ஒன்றாகும். உள்ளே நிகம்ப குதனி தன் எட்டுக் கரங்களுடன் காட்சி தருகின்றார்.

இங்கு காணப்படும் கல்லில் ரேணுகா தேவியின் தலை மட்டும் காணப்படுகிறது. கரண்ட மகுடம், கோரைப்பற்கள், பத்ர குண்டலங்கள், சிரச் சக்கரங்கள் ஆகியவற்றுடன் காணப்படும் ரேணுகா தேவி தலை உருவத்தில் மூக்குப் பகுதி மட்டும் சிறிது சிதைந்துள்ளது.

மூன்றாம் பிராகாரத்தின் தென் மேற்குப் புறமாய் திருக் கல்யாண மண்டபம் அமைந்துள்ளது. விஜய நகர காலத்து அமைப்புடன் அமைக்கப்பட்டிருந்த இக்கல்யாண மண்டபத்

தில் பிற்காலத்தில் வழவழப்பான தூண்களும் அமைக்கப்பட்டு அழகுற விளங்குகிறது. இம்மண்டபத்தினுள் பீமேஸ்வரர் என்று அழைக்கப்படும் லிங்கத் திருவுருவும் அதன் எதிராய் ஒரு மேடையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மண்டபத்தினுள் பல வகையான ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

முன்பு கூறப்பட்ட பாதாள லிங்க சந்நிதி உள்ள பாதாள லிங்க குகையானது புதுப்பிக்கப் பட்டு முன்னாள் கவர்னர் ஜெனரல் இராஜாஜி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக் குகையானது ஜே.எச். தாரபூர் என்ற பெருந்தகையாரின் நன்கொடையால் புதுப்பிக்கப்பட்டதாகும்.

கொடி மரம், பலிபீடம் ஆகியவற்றின் வடக்குப் புறமாக சம்பந்த விநாயகரும் தெற்குப் புறமாய் பழனி ஆண்டவரும் எழுந்தருளி அருள் புரிகின்றனர். சம்பந்த விநாயகரின் உருவம் செந்தூரம் அணிவிக்கப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. இவ் விநாயகர் திரு உருவம் பெரிய உருவாகவும் அமர்ந்திருக்கும் நிலையிலும் காட்சியளிக்கிறது. இவ்வாறு செந்தூரம் அணிவிக்கப்பட்டு இருப்பது பற்றி கோயிலில் விசாரித்தபோது அசுரன் ஒருவனைக் கொன்று அவன் ரத்தத்தை எடுத்துத் தன் உடலில் இவ்விநாயகப் பெருமான் பூசிக்கொண்டதாகக் கூறினர். மேலும் ஒரு சமயம் சம்பந்தாண்டவர் என்ற செல்வர் ஒருவர் திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்து வந்தான். அண்ணாமலைத் திருக்கோயிலில் பெரும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த இவர் ஒரு மடத்தின் தலைவராகவும் இருந்து வந்தார். இவரால் அமைக்கப்பட்ட சிலை இவ்விநாயகரின் சிலை என்பதால், இவ்விநாயகப் பெருமான் சம்பந்த விநாயகர் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுவதாகக் கருத இடமும் உண்டு.

இனி இரண்டாம் பிராகாரத்திற்கு வருவோம். இப்பிராகாரத்தை வலம் வரும்போது மேடைகளில் சனகேஸ்வரர், சனத் தேஸ்வரர், சனாதனேஸ்வரர், சனத் குமாரர், கௌசிகேஸ்வரர்,

குஞ்சரீஷுஸ்வரர், வால்மீகி ஈஸ்வரர், வாமரிஷிஸ்வரர், அக்னி லிங்கம், விக்னேஸ்வரர், விஸ்வநாதர், நாரதேஸ்வரர், காசிலிங்கம், வைசம்பாதனேஸ்வரர், ஆகிய லிங்க மூர்த்தங்களும் அப்பர், சுந்தரர் போன்றோர் அறுபத்து மூவரின் திருவுருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றை அடுத்து இங்கும் சப்தமாதர்களின் சிறு உருவங்கள் இருகற்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இரண்டு அடி உயரமுள்ள கௌதம முனிவரின் திருவுருவத்தையும் நான்கடி உயரமுள்ள துர்வாச முனிவரின் திருவுருவத்தையும் காணலாம்.

மேல் திசையில் இருக்கும் வரிசையில் சோமாஸ்கந்தர் போன்ற உற்சவ மூர்த்திகளும் வேணுகோபாலர், ஆறுமுகக் கடவுள் ஆகியோரின் திருச்சந்நிதிகளும் உள்ளன. இவற்றிற்கு இடப் புறமாய் எண்ணற்ற லிங்கத் திருஉருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வடக்குத் திசையில் வரிசையாக பிட்சாடனர், ஷண்முகர், அறுபத்து மூவர் ஆகியோரின் உற்சவ மூர்த்திகள் காணப்படுகின்றன.

இவற்றை அடுத்து நாம் காணுவது கால சங்கரரின் திருவுருவாகும். மூன்றடி உயரத்தில் மழு, பாசம், சூலம், கபாலம் ஆகியவை ஏந்திக்கொண்டு காலனைக் கடிகின்ற மூர்த்தியாய் இவ்வுருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மிகவும் எழிலாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவருக்கு அடுத்தபடியாக பைரவரின் திருவுருவம் மூன்றடி உயரம் உடையதாய் உடுக்கை, பாசம், சூலம், கபாலம் ஆகியவை ஏந்தியவாறு அருகே நாய் ஒன்றுடன் இருக்குமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுருவில் தீச்சவாலையும் மணியாரமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் பிராகாரத்தின் மேற்கு திசையின் தென்புறக் கோடியில் விநாயகப் பெருமானின் திருச் சந்நிதி உள்ளது. இவ்விநாயகப் பெருமானின் திருவுருவம் கண்டராதித்த

சோழனின் பத்தினியான செம்பியன் மாதேவியால் அமைக்கப் பட்டதாகும்.

முதலாம் பிராகாரம், இரண்டாம் பிராகாரம் ஆகிய வற்றில் வண்ணக் கண்ணாடிக் குமிழ் விளக்குகள், சர விளக்குகள், குத்து விளக்குகள் ஆகியவை அமைக்கப்பட்டு அழகு படுத்தப் பட்டுள்ளது.

முதல் பிராகாரத்தில் கருவறை தென் கோட்டத்தில் தட்சிணா மூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார். பாம்பு, தீ, அக்கமாலை, புத்தகம் கொண்டு அமர்ந்த நிலையில் காட்சியருளும் இவருக்குக் கீழ்ப்புறமாய் முயலகன், மற்றும் நான்கு முனிவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

வராக உருவில் மகா விஷ்ணு கால்களை நீட்டி நீந்துவது போன்றும் மேல் முடியின் மீது அன்னப்பறவை அமர்ந்து இருப்பது போலவும் கண்ணியோடு லிங்கோத்பவர் விளங்குகின்றார். பொதுவாக அன்னப் பறவை பறப்பதைப் போன்று தான் சித்திரிக்கப்பட்டு இருக்கும். ஆனால் இத்தலத்தில் அன்னம் முடியின் மீது அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுவது சிறப்பான ஒன்றாகும். பிரம்மா நின்ற கோலத்தில் அக்க மாலை, கெண்டி, அபயம் கொண்டு காட்சியருளுகிறார். துர்க்கை எருமைத் தலைமீது நின்றவாறு திருக்கோலம் கொண்டு காட்சியருளுகிறாள். இத்திருவுருவில் அபயம், கடிய வலம்பித அஸ்தங்கள் காணப்படுகின்றன.

மற்ற திருக்கோயில்களில் இருப்பதைப் போன்றே இங்கும் சண்டிகேஸ்வரர் தனிச் சந்நிதி கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளார். விமானத்தை சில பூதகணங்கள் தாங்குமாறும், சில பூத கணங்கள் குழல் ஊதுவனவாகவும், சில பூதகணங்கள் பறை கொட்டுவனவாகவும், சில பூதகணங்கள் நாட்டியம் பயில்வனவாகவும் தாளம் அடிப்பனவாகவும் பல்வேறு நிலைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

முதல் பிராகாரத்தில் காணப்படும் பத்தடி உயரமுள்ள இரு துவாரபாலகர்கள் காணப்படுகின்றனர். சடாமகுடம், மழு, தண்டம், தர்ஜனி, முத்திரை கொண்டு தண்டத்தின் மீது தம் கால்களை ஊன்றிய நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் இல்லாமல் கருவறையிலும் இரு துவாரபாலகர்கள் காணப்படுகின்றனர். தர்ஜனி, கதை ஆகியவை கொண்டு இரு கரங்களுடன் காணப்படும் வகையில் இத்திருவுருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருக்கரத்தில் பாம்பும் காணப்படுகிறது.

அண்ணாமலையார் சந்நிதிக்கு திருக்கோயிலின் கிழக்குப் பிரதான வாயில் வழியாகவே நுழைய வேண்டும். கருவறையில் அருணாசலேஸ்வரர் அமைதி வடிவாய் சிவலிங்கத் திருமேனியாய் எழுந்தருளி இருக்கிறார். ஆவுடையார் வட்டமாக அமைந்துள்ளது. உருத்திரபாகம் சொர்ண பந்தத்துடன் காணப்படுகிறது. தீட்சை பெற்ற சிவாச்சாரியார்களைத் தவிர வேறெவரும் அருணாசலேஸ்வரரைத் தீண்ட இயலாது. இவர் அருகே மேருச் சக்கரம் என்றழைக்கப்படும் பள்ளியறை ஸ்வாமியும் யோக சக்தியின் செப்புத் திருமேனியும் காணப்படுகின்றன.

உண்ணா முலையம்மனின் கோயில் தனிக் கோயிலாகக் காணப்படுகிறது. இக்கோயிலின் முன்புறமாய்ப் பெரிய மண்டபம் உள்ளது. இதில் நவக்கிரகங்கள், கொடிமரம், நந்தி ஆகியவையும் உள்ளன. இருகரங்களுடன் தர்ஜனி, கதை கொண்டு மகுடம் அணிந்த துவாரபாலகர்கள் காணப்படுகின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டில் அம்மன் கருவறையானது நகரத்தார் சமுதாயத்தினரால் பிற்கால அமைப்புடன் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கருவறையைச் சுற்றியுள்ள பிராகாரத்தில் பேற்புறமாய் உற்சவ மூர்த்திகள் காணப்படுகின்றனர். லிங்கோத் பவர், உற்சவப் பிள்ளையார், சோழலிங்கம், சேரலிங்கம், பிதாமி, துர்க்கை ஆகியோரின் திருவுருவங்கள் கல்லில் காணப்

படுகின்றன. கருவறையைச் சுற்றிலுமாக அந்தராளத்திலும் ஐந்து சக்திகள் தேவகோட்டத்துள் உள்ளனர். இந்தச் சக்திகளின் உருவம் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றரை அடி உயரம் உள்ளவையாக இருக்கின்றன. கருவறையில் அம்பாளான உண்ணாமுலையம்மன் மூன்றடி உயரமுள்ள திருமேனி கொண்டு கருணை பொழியும் திருமுகத்துடன் இவ்வுலக மாந்தருக்குத் திருக்காட்சி அருளுகின்றார்.

இத் திருச்சந்நிதிகளுக்கு வெளியே உள்ள மண்டபத்தில் உள்ள தூண்கள் ஒவ்வொன்றும் அழகிய கலை வேலைப் பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அஷ்டலட்சுமிகளும் இம்மண்டபத்துள் இருப்பதால் இம்மண்டபம் அஷ்டலட்சுமி மண்டபம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

மேலும் அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயிலுள் ஞானப்பால் மண்டபம், தீர்த்தவாரி மண்டபம், திருவருள் விலாச மண்டபம், போன்ற பல மண்டபங்களும் இராஜ கோபுரம், கிளி கோபுரம், பேய்க் கோபுரம் என பலவகையான கோபுரவாயில்களும் ஐந்து பிராகாரங்களும், கம்பத்து இளையனார் கோயில், பிடாரி கோயில் போன்ற சில சிறு ஆலயங்களும், பிரம்ம தீர்த்தம், சிவகங்கை தீர்த்தம் போன்ற பலவகையான தீர்த்தங்களும் அமைந்துள்ளதோடு இவற்றில் பல்வேறு மூர்த்திகளும் எழுந்தருளியுள்ளனர். இனி அம்மூர்த்திகள் பற்றிய விவரங்களைக் காண்போம்.

மூர்த்திகள் விவரம்

இடம்

மூர்த்திகள் விவரம்

1. இராஜ கோபுரம் கோபுர கணபதி
விரல் மீண்ட நாயனார்
2. கம்பத்து இளையனார் கோவில் துவார பாலகர்கள்
கம்பத்து இளையனார்
(மூலவர்)
கணபதி
சூரசம்ஹார மூர்த்தி
3. சர்வ சித்தி விநாயகர் கோயில் சர்வ சித்தி விநாயகர்
மூஷிகம்
தண்டாயுதபாணி,
நாகர்
பெரிய நந்தி,
பலிபீடம்.
4. பாதாள விங்கேஸ்வரர் சந்நிதி பாதாள விங்கேஸ்வரர்
நந்தி
5. கோபுரத்து இளையனார் சந்நிதி விநாயகர்
கோபுரத்து இளையனார்
(மூலவர்)
வள்ளி, தெய்வானை,
சுப்ரமணியர், அருணகிரி
நாதர், மயில்
6. கல்யாண சுந்தரேஸ்வரர் சந்நிதி விநாயகர்
கல்யாண சுந்தரேஸ்வரர்
நந்தி
உச்சிப் பிள்ளையார்
வன்னிமர விநாயகர்.

7. பிரம்ம தீர்த்தம் ' காலபைரவர்
வித்தியாதரேஸ்வரர்
கணபதி
நளேஸ்வரர்
பிரம்மலிங்கம், பலிபீடம்
யானை திறை கொண்ட
விநாயகர், சின்ன நந்தி.
8. கிளிக் கோபுரம் சுப்புரமணியர், பைரவர்
பிச்சை இளையனார்
வள்ளி, தெய்வானை
பலி பீடம்.
9. மூன்றாம் பிராகாரம் பணிப் பெண்
பொட்டுக்கட்டும் விநாயகர்
மகிழ்மரத்தடியில்
தட்சிணா மூர்த்தி
மகிழ் மரத்தடியில்
விநாயகர்
மகிழ் மரத்தடியில்
ஜலகண்டேஸ்வரர்
மகிழ் மரத்தடியில் நந்தி.
10. திருக்கல்யாண மண்டபம் விநாயகர், பீமேஸ்வரர்.
11. மூன்றாம் பிராகாரம் காளத்தீஸ்வரர், பெரிய நந்தி
(வடக்குப்புறம்) சிறிய நந்தி
12. மூன்றாம் பிராகாரம் விநாயகர், அருணகிரி
(மேற்குப்புறம்) யோகீஸ்வரர்.
13. பிடாரி கோயில் விநாயகர்
ரேணுகா தேவி
கண்ணப்பர் பூஜை
பிராவ்மி

மகேஸ்வரி, கௌமாரி,
வைணவி, வாராகி,
இந்திராணி, சாமுண்டி
அஷ்டபுஜ பிடாரி, சாஸ்தா,
பலி பீடம்.

14. சிதம்பரேஸ்வரர் கோயில்

சிதம்பரேஸ்வரர்

15. ஐம்புகேஸ்வரர் கோயில்

ஐம்புகேஸ்வரர்

16. ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயில்

ஏகாம்பரேஸ்வரர்

17. சம்பந்த விநாயகர் சந்நிதி

சம்பந்த விநாயகர், மூஷிகம்

18. கொடி மர மண்டபம்

முன் பலி பீடம், நந்தி
உண்டி விநாயகர்,
சுப்ரமணியர், வள்ளி,
தேவானை.

19. தண்டபாணி கோயில்

தண்டபாணி.

20. இரண்டாம் பிராகாரம்

அதிகார நந்தி

21. அறுபத்து மூவர் (வரிசையில்)

1. சுந்தரர் 2. தில்லை வாழ்
அந்தணர் 3. திருநீலகண்ட
நாயனார் 4. இயற்பகை
நாயனார் 5. இளையான்
குடி மாற நாயனார்
6. மெய்ப் பொருள்
நாயனார்
7. விரல் மீண்ட நாயனார்
8. அமர்நீதி நாயனார்
9. எறிபத்த நாயனார்
10. ஏனாதி நாயனார்
11. கண்ணப்ப நாயனார்
12. குங்கிலியக்கலைய
நாயனார்

13. மானக்கஞ்சார
நாயனார்
14. அகிவாட்டாய
நாயனார்
15. ஆனாய நாயனார்
16. மூர்த்தி நாயனார்
17. முருக நாயனார்
18. உருத்திர பசுபதி
நாயனார்
19. திருநாளைப் போவார்
நாயனார்
20. திருக் குறிப்புத்
தொண்ட நாயனார்
21. சண்டேசுவர நாயனார்
22. திருநாவுக்கரசர்
23. குலச்சிறை நாயனார்
24. பெருமிழலைக்
குறும்ப நாயனார்
25. காரைக்கால்
அம்மையார்
26. அப்பூதியடிகள்
27. திரு.நீலநக்க நாயனார்
28. நமிநந்தி நாயனார்
29. திருஞான சம்பந்தர்
30. ஏயர் கோன் கலிக்காம
நாயனார்
31. திருமூலர்

32. தண்டியடிகள் நாயனார்
33. மூர்க்க நாயனார்
34. சோமாசிமாற நாயனார்
35. சாக்கிய நாயனார்
36. சிறுப்புலி நாயனார்
37. சிறுத் தொண்ட நாயனார்
38. சேரமான் பெருமாள்
நாயனார்
39. கணநாத நாயனார்
40. கூற்றுவ நாயனார்
41. பொய்யடிமை யில்லாத
புலவர்
42. புகழ்ச் சோழ நாயனார்
43. நரசிங்க முனையரைய
நாயனார்
44. அதிபத்த நாயனார்
45. கலிக்கம்ப நாயனார்
46. கலிய நாயனார்.
47. சுத்தி நாயனார்
48. ஐயடிகள் காடவர்
கோன் நாயனார்
49. கணம் புல்ல நாயனார்
50. காரி நாயனார்
51. நின்றசீர் நெடுமாற
நாயனார்
52. வாயிலார் நாயனார்
53. மனையடுவார்
நாயனார்

54. கழற்சிங்க நாயனார்
 55. இடங்கழி நாயனார்
 56. செருத்துணை நாயனார்
 57. புகழ்த்துணை நாயனார்
 58. கோட்புலி நாயனார்
 59. நேச நாயனார்
 60. கோச்செங்கட் சோழ
நாயனார்
 61. திருநீலகண்ட
யாழ்ப்பாண நாயனார்
 62. சடைய நாயனார்
 63. பூசலார் நாயனார்
- பத்தராய்ப் பணிவார்,
பரமனையே பாடுவார்,
சித்தத்தைச் சிவன் பால்
வைத்தார்,
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்,
முப்பொழுதும் திருமேனி
தீண்டார்,
அப்பாலும் அடி சேர்ந்தார்,
மங்கையர்க்கரசியார்,
இசை ஞானியார்,
சேக்கிழார்,
இயமலிங்கம்,
காசிலிங்கம்,
காசிலிங்கம்,
காசிலிங்கம்,

பிற மூர்த்திகள்:

காசிலிங்கம்,
 தும்புரேஸ்வரர்,
 கணபதி,
 பிராஹ்மி,
 மகேஸ்வரி,
 கௌமாரி,
 வைஷ்ணவி,
 வாராகி,
 இந்திராணி,
 சாமுண்டி,
 சாஸ்தா,
 கௌதமர்,
 துர்வாசர்,
 தல விநாயகர்,
 விநாயகர்,
 நிருதலிங்கம்,
 விநாயகர்.
 வேணுகோபால ஸ்வாமி,
 ராதை,
 ருக்மணி,
 ஆஞ்சனேயர்,
 கருடாழ்வார்.
 துவார பாலகர்கள்,
 வருணலிங்கம்,
 நந்தி,
 வியாசலிங்கம்,
 அம்பிகை,
 வக்கிர பாண்டிஸ்வரர்,

21 இரண்டாம் பிராகாரம் :
 (மேற்குதிசை)

சோமாஸ்கந்தர் (உற்சவர்):

வஸிட்ட லிங்கம்,
 நந்தி,
 இலக்குமி,
 ஷண்முகர்,
 வள்ளி,
 தேவயானை,
 சகஸ்ரலிங்கம்,
 சதலிங்கம்,
 ஸ்ரீதேவி,
 சியேஷ்டா தேவி,
 வாயு லிங்கம்,
 அன்னபூரணி,
 குபேரலிங்கம்.

22. பள்ளியறை (மேற்குதிசை)

விஸ்வாமித்திரர்
 பதஞ்சலீஸ்வரர்
 வியாக்கிர பாதேஸ்வரர்
 108 லிங்கம்
 அகத்தீஸ்வரர்
 ஜ்வரகரேஸ்வரர்
 காலசங்கரர்
 பைரவர்
 பைரவர் (தனிச்சந்நிதி)
 ஈசான லிங்கம்

23. முதல் பிராகாரம்

நந்தி (ரத விளக்கு)
 பலிபீடம் (ரதவிளக்கு)
 துவார பாலகர்கள்

24.மகா மண்டபம்

25.கருவறை

26.அம்மன் கோயில்
கொடிமர மண்டபம்

கணபதி (கோஷ்டங்களில்)

தட்சிணா மூர்த்தி
(கோஷ்டங்களில்)

லிங்கோத்பவர்
(கோஷ்டங்களில்)

பிரம்மா, துர்க்கை
பலிபீடங்கள் (எட்டு
திசைகளிலும்)

சண்டிகேஸ்வரர்
பிரதோஷ நந்தி
பலி பீடம்
துவாரபாலகர்கள்
சூரியன்
சந்திரன்.

அருணாசலேஸ்வரர்
(மூலவர்)

விஜயராகவ விநாயகர்
மூஷிகம்
கொடிமர நந்தி
பலி பீடம்

துவார பாலிகை
விநாயகர்
விநாயகர்

அடிமுடி அறியொணாதவர்
கணபதி
பைரவர்

ஷண்முகர்
வள்ளி, தெய்வானை
லிங்கம்

தட்சிணா மூர்த்தி

27. அஷ்டலட்சுமி மண்டபம்

நந்தி
பலிபீடம்
விநாயகர்
சுப்ரமணியர்
துவார பாலிகை
விநாயகர்
சோழலிங்கம்
சேரலிங்கம்
விநாயகர்
பிராஹ்மி
வைஷ்ணவி
துர்க்கை
மகேஸ்வரி
சோமேஸ்வரர்

நந்தி
துர்க்கை
பிரம்மா
கணேஷி
பார்வதி
மனோன்மணி
சரஸ்வதி
சிவதுர்க்கை
சண்டிகேஸ்வரர்
எட்டு பலி பீடங்கள்
உண்ணாமுலையம்மன்
(மூலவர்)

28. கோஷ்ட சந்நிதிகள்

நவக்கிரகங்கள்
சித்திர குப்தன்

திருக்கோயிலின் செப்புத் திருமேனிகள்

அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் பற்பல நூற்றாண்டு களைச் சேர்ந்த பல செப்புத் திருமேனிகள் அமைந்து விளங்குகின்றன. திருவாசிகள் உட்பட இந்த செப்புத் திருமேனிகள் அனைத்தும் கனமாக எழுந்தருளப் பெற்றுள்ளதோடு ரத்தின நியாசம் செய்யப்பட்டுள்ள நிலையிலேயே காணப் பெறுகின்றன.

பஞ்ச லோகங்களில் தாமிர உலோகம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதால் அனைத்துத் திருமேனிகளும் சிவந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. சில செப்புத் திருமேனிகள் தவிர பெரும்பாலான செப்புத்திருமேனிகள் பத்ம பீடத்தையும் அதன் மீதாக பத்திர பீடத்தையும் கொண்டு உள்ளன. திருவிழா மற்றும் விசேஷ நாள்களில் இச்செப்புத் திருமேனிகள் ஆடை ஆபரணங்கள் அணிவிக்கப் பெற்று திருவீதியுலா வருகின்றன.

திருக்கோயிலினுள் எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவனார் வெளியே உலா வருவதற்கான வாய்ப்பை. இந்த செப்புத் திருமேனிகள் அளிக்கின்றன. திருக்கோயிலினுள் கல்லால் உருவாக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்ற ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் பிரதிநிதிகளாக இச்செப்புத் திருமேனிகள் அமைந்துள்ளன.

திருக்கோயிலுக்கு வெளியே உள்ள மக்களும் இறைவனைக் கண்டு தரிசித்து அருள்பெற்றிட வேண்டும் என்ற உணர்வின் காரணமாகவே விழாக் காலங்களில் இத்திருமேனிகள் வெளியே எழுந்தருளச் செய்கின்றனர். ஒவ்வொரு மாதமும் பல விழாக்களை இத்திருவண்ணாமலை தலம் கொண்டுள்ளபடியால் அனைத்துத் திருமேனிகளும் தூய்மையாகவும் பொலிவோடும் காணப்படுகின்றன.

சில செப்புத் திருமேனிகளுக்கு தங்கக் கவசங்கள் உள்ளன. பிச்சாடனர், விநாயகர் ஆகியோரின் செப்புத் திருமேனிகள் தங்கக் கவசங்களைக் கொண்டு காட்சியருள்கின்றன. விசேஷ நாள்களில் மட்டுமே செப்புத் திருமேனிகளுக்கு இத்தகைய தங்கக் கவசங்கள் அணிவிக்கப் படுகின்றன.

பள்ளியறை அண்ணாமலையாரைத் தவிர பிற செப்புத் திருமேனிகள் எல்லாமும் மற்ற சிவாலயங்களில் இருப்பவை போன்றே சிறப்புடன் காணப்படுகின்றன. 'பொக்கிஷ மேடை' என்று அழைக்கப்படும் மண்டபத்தில்தான் பெரும்பாலான திருமேனிகள் உள்ளன. தனி அம்மன், அர்த்தநாரீஸ்வரர், சோமாஸ்கந்தர் போன்ற திருமேனிகள் திருச்சுற்று மண்டபத்திலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளன. அம்மன் திருக்கோயிலில் பராசக்தி போன்ற பெண் கடவுள்களின் திருமேனிகள் அமைந்திருக்கின்றன.

ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மட்டுமே அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருமேனியும் அறுபத்து மூவர் திருமேனிகளும் திருவீதியுலா வருகின்றன. இரண்டு அடி உயரமுள்ள திருமேனியராக நின்ற திருஉருவாய் செப்புத் திருமேனியராய் கணபதி திகழ்கிறார். மேல் வலக்கரத்தில் அங்குசத்தையும் மேல் இடக்கரத்தில் பாசத்தையும் கீழ்ப்பக்கம் உள்ள வலக்கரத்தில் தந்தத்தையும் கீழ்ப்பக்கம் உள்ள இடக்கரத்தில் மோதகத்தையும் கொண்டுள்ளார். சிரச்சக்கரமும், துதிக்கையில் மணியும் முழங்கால் வரை ஆடையும் கொண்டவராய் எழிலுடன் காணப்படுகின்றனர்.

ஸ்ரீ மூலநாயகர் என்று இரண்டு அடி உயரமுள்ள பிரதோஷ நாயகரின் திருமேனியை அழைக்கின்றனர். சந்திர சேகர மூர்த்தியும் அம்மனும் ஒரே பத்ம பீடத்தில் நின்றவாறு உள்ளனர். மழு, மான், அபயம் ஆகியவை கொண்டு தம் இடக்கரத்தால் அம்பிகையை அணைத்தவாறு சிவபெருமான் காணப்படுகிறார். பிரதோஷ காலங்களில் திருக்கோயிலின்

உள்ளேயே இந்தத் திருமேனி உலா வரப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. திருக்கோயிலுக்கு வெளியே இத்திருமேனி உலா வருவதில்லை.

ஆறு கரங்களுடன் தேவசேனாதிபதியாய், செப்புத் திருமேனியாய் முருகப் பெருமான் விளங்குகிறார். திருமுகம் ஒன்றுடன் மட்டுமே காணப்படும் முருகப்பெருமான், தம் ஆறு திருக்கரங்களிலும் வஜ்ஜிரம், கத்தி, குறுவாள், கேடயம், அபயம், சிம்ம கர்ண முத்திரை கொண்டு காட்சியருள்கிறார். இப்பெருமான் பத்மபீடத்தின் மீது நின்ற நிலையில் இருக்கும் போது இவருக்குப் பின் புறமாய் இவரது வாகனமான மயில் உள்ளது. வீரக்கழல்கள், வீரச்சின்னம், புரிநூல், உதர பந்தம், பத்ர குண்டலங்கள் ஆகியவை கொண்டு இப்பெருமான் விளங்குகிறார்.

வள்ளியம்மை, காதுகளில் பத்ரகுண்டலங்களும், திருமார்பில் கச்சம் பத்மமும் நின்ற நிலையில் செப்புத் திருமேனியராய்க் காணப்படுகிறார். செப்புத் திருமேனியில் உள்ள தெய்வானையின் காதுகளில் மகர குண்டலங்கள் காணப்படுகின்றன. மார்பில் பூணூலும் கைகளில் வளையல், கால்களில் சிலம்பு, விரல்களில் மோதிரங்கள், இடையில் ஆரமும் சிரச் சக்கரமும் கொண்டு காணப்படுகிறார்.

செப்புத் திருமேனியாய்த் திகழும் சந்திரசேகரர் சடாமகுடம் மழு, மான், அபய வரதங்களைக் கொண்டு நின்ற கோலத்தில் காட்சியருள்கிறார். ஆடை கணுக்கால்கள் வரை அணிவிக்கப் பட்டுள்ளன. உதர பந்தம், பூணூல், மார்பில் சில அணிகலன்கள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இத்திருமேனி மூன்றரை அடி உயரமுடையதாக உள்ளது.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மற்றொரு சந்திரசேகரர் திருமேனியும் இங்குள்ளது. முன் கூறப்பட்ட சந்திரசேகரர் திருமேனியைவிட சிறிய உருவாய் இத்திருமேனி

காணப்படுகிறது. இதன் காரணமாக இத்திருமேனியை சின்ன சந்திரசேகரர் என்று அழைக்கிறார்கள். இத்திருமேனியில் உள்ள சிறப்பான ஒன்று, இதன் வலக் காலில் மணி உள்ளது. இடைப்பகுதியில் சிம்ம முகக் கச்சு காணப்படுகிறது. கத்திரி முத்திரையில் உள்ள மான், இருவிரல்களின் மீதும் தன் இரு பின்னங்கால்களை வைத்து நின்ற நிலையில் காணப்படுகிறது. திருக்கரத்தில் காணப்படும் ரேகை அமைப்பு மற்ற திருமேனிகளில் இருப்பது போல் அல்லாமல் தனி பாணியில் அமைந்துள்ளது. இத்திருமேனியில் அணிகலன்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. சிரச் சக்கரமும் உள்ளது.

சந்திர சேகர அம்மன் திருமேனி தனது இடையில் கச்சு இல்லாமல் காணப்படுகிறது. காதுகளில் மகர, குண்டலங்கள் காணப்படுகின்றன. இடைப்பகுதியில் ஓர் அணி அணிவிக்கப் பட்டு நின்ற நிலையில் இத்திருமேனி காணப்படுகிறது. இத்திருமேனி மூன்று அடி உயரம் உள்ளது.

அஸ்திரத் தேவர் திருமேனி முன்பக்கம் விநாயகரையும் பின் பக்கமாக ரிஷபவாகனரையும் கொண்டுள்ளது. விழாக் காலங்களில் இத்திருமேனி பலி எழுந்தருள்பவராகப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்.

சின்ன சந்திரசேகரர் திருமேனி அருகே உள்ள அம்மன் செப்புத் திருமேனி நின்ற நிலையில் கச்சு ஏதும் இல்லாமல் காணப்படுகிறது. கணுக்கால் வரையில் ஆடையும் மார்பில் புரிநூலும் கால் பகுதிகளில் வளைந்த கெட்டியான கொலுசு களும் பாடகமும் காணப்படும் இத்திருமேனி இரண்டே கால் அடி உயரத்துடன் விளங்குகிறது.

திருவாசியுடன் இணைந்து பத்திர பத்மபீடங்களின் மீதாக நின்ற கோலத்தில் அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருமேனி காணப்படுகிறது. தலை முழுவதுமாக சடா மகுடமாக இருக்கிறது. மழு, அக்னி, அபய அஸ்தங்களைக் கொண்டு இடக்

கீழ்க்கரத்தை இடையில் சேர்த்தும் சாய்ந்தவாறு, நின்ற கோலத்தில் செப்புத் திருமேனியாய்க் காணப்படுகிறது. இரு செவிகளிலும் மகர குண்டலங்களுடன் காணப்படும் இத்திருமேனியில் சன்ன வீரம், பூணூல், சிரச்சக்கரம் ஆகியவையும் காணப்படும். வலப்புறமாக முழங்கால் வரையிலும் இடப்பக்கம் கணுக்கால் வரையிலுமாக இடையிலிருந்து புலித்தோல் அணிந்திருப்பது காணப்படுகிறது. இடப் பக்கம் பெண்ணுக்கான மார்பகமும் கழுத்தில் உள்ள வளையங்கள் மெல்லியதாக அணிவிக்கப் பட்டவை போல் காணப்படுகின்றன. இத்திருமேனி வழக்கமான ஸ்வாமி புறப்பாட்டின் போது பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. கார்த்திகை மாதத்தில் நடைபெறும் தீப ஜோதி தரிசனத்தின் போது மட்டும் உட்பிராகாரத்திலேயே பஞ்சமூர்த்திகளுக்கு உமையவளுக்கு தாம் இடப்பாகத்தை அருளியதை காட்சி கொடுத்துவிட்டு உடனே திருக்கோயிலினுள் சென்று விடுகிறார்.

சிறிய சோமாஸ்கந்தர் ஸ்வாமி சகாசன நிலையில் பத்மபீடத்தின் மீது அமர்ந்தவாறு, மழு, மான், அபய வரத முத்திரைகளைக் கொண்டு காட்சியருளுகிறார். இத்திருமேனியில் சடாமகுடம், மகர பத்ர குண்டலங்கள் காணப்படுகின்றன. கபாலம், அரவு, சந்திரன், கங்கை ஆகியவை சடாமகுடத்தில் காணப்படுகின்றன. இத்திருமேனியின் அருகே அமர்ந்து சிம்ம கர்ணமும் வரத முத்திரையும் கொண்டுள்ள அம்மன் திருமேனியில் கிரீடம், கச்ச ஆகியவை காணப்படவில்லை. தலையில் வகிடு எடுத்து அழகுடன் காணப்படும் இத்திருமேனி தன் இடக் காலைத் தொங்கவிட்டுக் காணப்படுகிறது.

இத்திருமேனிகளுக்கு இடையே தனியாக முன்பக்கமாக நின்ற கோலத்துடன் கந்தர் காட்சி தருகிறார். இவரின் இரண்டு கரங்களிலும் குமுத மலர்களை ஏந்தியுள்ளார். ஆடை ஏதும் அணிவிக்கப்பட்டு இல்லாமல் இருக்கும் கந்தரின் திருமேனி பத்மபீடத்தில் ஒன்றரை அடி அளவுக்கு உயரமுள்ளதாகக்

காணப்படுகிறது. ஸ்வாமியும் அம்பாளும் இரண்டு அடி உயரம் உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

மூன்றரை அடி உயரத்தில் தனியாக அம்மன் செப்புத் திருமேனி பத்ம பீடத்தில் நின்ற நிலையில் காணப்படுகிறது. இதன் கணுக்கால் வரை ஆடை காணப்படுகிறது. தலைப்பகுதியின் பின் புறமாய் சிரச்சக்கரம் காணப்படுவதுடன் மார்பில் இரு மணி வடங்கள் காணப்படுகின்றன. கால்களில் கொலுசு, பாடகம் மற்றும் இருகரங்களில் வாகு வளை, விரல் மோதிரங்கள் ஆகியவையும் காணப்படுகின்றன. ஆனி, மார்கழி ஆகிய மாதங்களில் நடைபெறும் திருமஞ்சனம், ஆருத்ரா தரிசனம் போன்ற திருவிழாக் காலங்களில் மட்டுமே இவ்வம்மன் திருமேனி உலாவர வெளியே புறப்படுகிறது. முதல் நாள் திருவிழாவில் இரு வேளையும் ஐந்தாம் நாள் திருவிழாவின் போது மாலை நேரத்தில் மட்டும் இத்திருமேனி வீதி உலா வரப் புறப்படுகிறது.

பெரிய சோமாஸ்கந்தரின் திருமேனி பத்மபீடத்தில் அமர்ந்த நிலையில் மழு, மான், அபயம் கொண்டு காணப்படுகிறார். சடாமகுடமும் பத்ம பீடமும் வித்தியாசமான அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. உதர பந்தம், புலி ஆடையுடன் காணப்படுகிறது. அம்மன் திருமேனி கரண்ட மகுடத்துடன் இடக் காலைத் தொங்க விட்டு அமர்ந்த நிலையில், அல்லியும் வரதமும் தம் திருக்கரங்களில் கொண்டு காட்சியருளுகின்றார். அம்மன் திருமேனி அமர்ந்துள்ள நிலை காண்போரைப் பரவசப்பட வைத்திடும். கந்தர் தம் இருகரங்களிலும் பத்ம மலர்களை ஏந்தியுள்ளார். இடைப்பகுதியில் மணிவடம் காணப்படுகிறது. காதுகளில் பத்ர குண்டலங்கள் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான சோமாஸ்கந்தர் இவரே ஆகையால் இத்திருமேனிக்கு என வைரமுடி, வைர அஸ்தம் போன்ற பல அணிகலன்கள் உள்ளன.

சோமாஸ்கந்தருடன் தனி அம்மனாக நான்கு அடி உயரம் உள்ள செப்புத்திருமேனி பத்ர பத்ம பீடங்களின் மீது நின்ற

நிலையில் விளங்குகிறது. இத்திருமேனி சற்று முன்னோக்கி சாய்ந்து இருப்பது போன்று காணப்படுவதுடன் ஏதோ ஒன்றினைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பது போன்ற முத்திரையுடன் காணப்படுவது அழகாக உள்ளது. கரண்ட மகுடம், மகர குண்டலம், சிரச்சக்கரம் ஆகியவை அணியப்பட்டு முழங்காலுக்குக் கீழேயும் தொங்கும் அளவுக்கு இத்திருமேனியின் கரம் நீண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இடக் கரத்தில் உள்ள விரல்கள் சேர்ந்துள்ள நிலையில் காணப்படுகின்றன.

திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலில் உள்ள அனைத்துத் திருமேனிகளிலும் காலத்தால் தொன்மையானது பக்தானுக்கிரக சோமாஸ்கந்தரின் திருமேனி தான். இத்திருமேனி கி.பி. பதினோராம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்தது. இத்திருமேனி சிறப்புடன் அமைக்கப்பட்டு இருப்பதுடன் கணபதியும் இவருடன் சேர்ந்து காணப்படுகிறார். ஆனால் இத்திருமேனி எந்த ஒரு விசேஷ காலத்திலும் வெளி உலா புறப்படுவதில்லை.

ஸ்வாமியின் சடா மகுடத்தில் சந்திரன், அரவு, நெற்றிக் கண் ஆகியவை உள்ளன. முப்புரி, உதரபந்தம் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. திருக்கால்களில் தொடை வரையிலும் ஆடை உள்ளது. வலக் காலில் மணி அணிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கழுத்துப் பகுதியில் மூன்று வகை அணிகலன்கள் காணப்படுகின்றன. மழு, மான், அபய முத்திரை ஆகியவற்றுடன் விளங்குகிறது, இவருக்கான அம்மன் சிம்மகர்ண முத்திரையும் வரத அஸ்தமும் கொண்டு காணப்படுகிறார். இருவருக்கும் இடையே கந்தர் ஐந்தடி உயரம் உடையவராக தன் இரு கரங்களிலும் பத்ம மலர்களை ஏந்தியவாறு உள்ளார்.

ஸ்வாமியின் வலப் புறம் பீடத்தின் மூலைப்பகுதியில் முன்பக்கமாகத் தவழ்ந்து தாவிய நிலையில் உள்ள கணபதி காண்போரைக் கவர்கிறது. கணபதியின் திருமேனி ஒன்றரை அடி உயரம் உடையவராகத் தம் திருக்கரத்தில் மாங்கனியுடன்

காணப்படுகிறார். இந்நிலை வேறெந்த சிவத் தலத்திலும் காணப்படாத ஒன்றாகும்.

பிச்சாடனர் திருமேனியும் செப்புத் திருமேனியாய் மூன்று அடி உயரம் கொண்டு விளங்குகிறது. வலப்புறமாக மானுக்கு தளிர் ஊட்டிய படியும், இடப்புறமாக குள்ள உருவுடன் உள்ள சிறு பூதகணத்துடன் பிச்சாடனர் உலவி வருவதாகவும் இத் திருமேனி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்திருமேனி உடுக்கை, சூலம், கபாலம், தளிர் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளதுடன் கால்களில் கட்டையாலான காலணிகள் உள்ளன. தடி ஒன்றைத் தூக்கி வைக்கின்ற நிலையில் உள்ள இத்திருமேனியில் வலக்காலில் பாடகம், கழல், மணி ஆகியவையும் காணப்படுகின்றன. இடையில் அரவு மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஆடை அணிவிக்கப்படவில்லை. இடையில் சுற்றியுள்ள அரவத்தின் படமானது ஸ்வாமியின் இடக் கரத்தின் கீழாக உள்ளது. மானின் கால்களில் சிலம்பும் கழுத்துப் பகுதியில் மணியும் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. விரல்களில் மோதிரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஸ்வாமியுடன் உலவி வருவதாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள சிறு பூதம் தட்டு ஒன்றினைத் தாங்கி வருகிறது.

ஸ்வாமியின் கரத்தில் உள்ள உடுக்கையானது வார் கட்டுடன் காணப்படுவதுடன் சடாபாரம், குண்டலங்கள், வாசுவளை, சிரச்சக்கரம், கழுத்தில் மணிமாலை, வீரச் சின்னம் ஆகியவையும் காணப்படுகின்றன. தலையின் நடுவில் கபாலமும் வலப்பக்கம் கங்கையும் அரவும் இடப்பக்கம் உன்மத்தமும் பிறையும் காணப்படுகின்றன.

அடுத்து சண்டிகேஸ்வரர் திருமேனி மழு ஏந்தி சடாமகுடம் கொண்டு காணப்படுகிறது. இத் திருமேனியில் பூணூல் காணப்படுகிறது. கார்த்திகைப் பெருவிழாவின் கடைசி நாள் திருவிழா இவருக்கான விழாவாக அமைகிறது.

விநாயகப் பெருமானின் செப்புத்திருமேனி அங்குசம், பாசம், தந்தம், உருண்டை கொண்டு நின்ற நிலையில் காணப்படுகிறது. ஆவணி மாதத்து விநாயக சதுர்த்தியிலும் கார்த்திகைப் பெருவிழாவின் முதல்நாள் விழாவிலும் இத்திருமேனி உலா வருகிறது.

மூன்றரை அடி உயரமுள்ள செப்புத் திருமேனியாய் விளங்கும் ஷண்முகர் ஆண்டிற்கு ஒருமுறைதான் வெளியே உலா வருகிறார். கந்தர் சஷ்டியின் ஆறுநாள் விழாவிலும் இத்திருமேனிக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் சிறப்பாக நடைபெற்று ஆறாம் நாளன்று திருவீதி உலா வருகிறது.

ஷண்முகப் பெருமான் மயில் மீது அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறார். வாகனமான மயிலின் வாயிலும் கால்களிலும் பாம்புகள் காணப்படுகின்றன. ஷண்முகம் ஆறு திருமுகங்களுடன் பன்னிரு திருக்கரங்கள் கொண்டு வீரக்கழல்கள் அணிந்து காணப்படுகிறார். பன்னிரு கரங்களிலும் வச்சிரம், சக்தி, அம்பு, வில், கத்தி, கேடயம், சக்கரம், சேவற் கொடி மழு, பாசம், அபயம், வரதம் ஆகியவை முறைப்படி காணப்படுகின்றன. இவருடன் வள்ளி, தெய்வானையும் நின்ற நிலையில் வலமும் இடமுமாகக் காணப்படுகின்றனர். வள்ளியம்மையின் திருமேனியானது வழக்கமான நின்ற நிலையில் காதுகளில் தோடு அணிந்து சிறப்புடன் காணப்படுகிறது, தெய்வானையின் திருமேனி கச்சு ஏதும் இன்று அல்லி மலர் ஏந்திய நிலையில் சிரச் சக்கரத்தோடு காணப்படுகிறது.

அடுத்ததாக தனி கேடயத்தில் சமயக் குரவர் நால்வரையும் இரண்டாம் பிராகாரத்தில் பொக்கிஷ மேடைக்கு எதிர்புறமாய் எழுந்தருளச் செய்துள்ளனர். நாவுக்கரசரின் திருமேனி முழங்கால் வரை ஆடை கொண்டு தோளில் உழவாரப் படையுடன் நின்ற கோலத்தில் காணப்படுகிறது. கழுத்தில், கைகளில் ருத்ராட்ச மாலைகள் காணப்படுகின்றன. காதுகளில் குழைகள் தொங்குகின்றன. நெற்றிக்கு மேல் தலைப்பகுதியில் இரட்டை வடமாக ருத்ராட்ச மாலை காணப்படுகிறது.

சம்பந்தரின் செப்புத்திருமேனியின் இரு கரங்களிலும் தனித்தனியான தாளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவருடைய சடாமகுடம் கொண்டை அமைப்புடன் விளங்குவதுடன் மார்பில் பூணூலும் கழுத்தில் ஒரு மாலையும் முழங்கால் வரையிலான ஆடையும் கால்களில் சிலம்பும் கொண்டு விளங்குகிறார்.

செப்புத் திருமேனியாய்க் காணப்படும் சுந்தரர் தலை, கொண்டை முடி போன்று விளங்க, மகர குண்டலங்கள் காதுகளில் அலங்கரிக்க உதர பந்தம், பூணூல், வாகுவளையுடன் காணப்படுகிறார். இத்திருமேனி கணுக்கால் வரையிலான ஆடை அணிந்து பல்வேறு அணிகலன்கள் அணிவிக்கப்பட்டுக் காணப்படுகிறது.

மாணிக்கவாசகரின் செப்புத் திருமேனியில் சடாகேசத்துடன் தலையில் உருத்திராக்க மாலை அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. உச்சிக் குடுமியுடன் காணப்படுவதுடன், முழங்கால் வரையிலும் ஆடை அணிவிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் உள்ளது, பூணூல் அணிந்து அக்கமாலையும் சின்முத்திரையும் கொண்டுள்ளார். இவரது இடக் கரத்தில் சுவடி காணப்படுகிறது. ஓலையில் நமசிவாய என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. விரல்களில் மோதிரம் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சமயக் குரவர்களான இந்நால்வரின் திருமேனிகளும் பத்ர பத்ம பீடங்களில் நின்ற கோலம் கொண்டு காணப்படுகின்றன. திருமேனிகளின் உயரம் இரண்டிலிருந்து இரண்டரை அடி உயரத்தில் காணப்படுகின்றன.

தில்லை வாழ் அந்தணர் முதற்கொண்டு சேக்கிழார் வரையிலான அறுபத்து மூவரின் திருஉருவங்களும் முறைப்படி ஒன்றே கால் அடி உயரமாய் செப்புத் திருமேனியாய் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கார்த்திகை தீபவிழாவின் ஆறாம் நாளின் காலையில் இத்திருமேனிகள் உலா வருகின்றன.

செப்புத் திருமேனி உருவில் உள்ள பிடாரியம்மன் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளது. தலையில் தீ ஜ்வாலை, வாயில் கோரைப் பற்கள், உடுக்கை, பாசம், சூலம், கபாலம் ஆகியவற்றை ஏந்திய நிலையில் ஒன்றே கால் அடி உயரமுடையதாய்க் காணப்படுகிறது.

பராசக்தி திருமேனி மூன்று உள்ளன. இதில் பெரிய பராசக்தியின் திருமேனி வெளியே திருஉலா கொண்டுவரப்படுவதில்லை. அங்குசம், பாசம், அபயம், வரதம் கொண்டு நின்ற நிலையில் மூன்றரை அடி உயரத்தில் காணப்படுகிறது. முகத்தில் புன்முறுவல் கொண்டு காணப்படும் இத்திருமேனி கணுக்கால் வரை ஆடையும் பல்வேறு அணிகலன்களும் அணிவிக்கப்பட்டு அழகுடன் காணப்படுகிறது. குமுத மலர் போன்ற காதணி இத்திருமேனியின் காதுகளை அலங்கரிக்கிறது.

அடுத்து சிறிய பராசக்தி செப்புத் திருமேனியாகும். இரண்டரை அடி உயரமுள்ள இத்திருமேனி வெள்ளிக்கிழமை புறப்பாடு உடையது. அங்குசம், பாசம், அபயம், வரதம் கொண்டு விளங்குகிறது. பெரிய, சிறிய பராசக்தி திருமேனிகள் இரண்டும் பழைமையானவை. இவையல்லாமல் புதிதாக ஒரு பராசக்தி திருமேனியும் காணப்படுகிறது. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வடிக்கப்பட்ட இத்திருமேனி ஆடிப் பூரவிழா புறப்பாட்டுடன், நவராத்திரி கொலு, தெப்போற்சவம் ஆகியவற்றிலும் இடம் பெறுகிறது இத்திருமேனியில் கச்சு ஏதும் அணிவிக்கப்படவில்லை, சடா மகுடம், அங்குசம், பாசம், அபயம், வரதம் ஆகியவை கொண்டு விளங்கும் இத்திருமேனியின் கழுத்துப் பகுதியை மாங்காய் மாலை ஒன்று அணி செய்கிறது. தாலியின் அமைப்பு தற்காலத்திய தாலி அமைப்பு போன்று உள்ளது.

பள்ளியறை அம்மனின் செப்புத் திருமேனி மிகவும் பிற்காலத்தியது. ஒன்றே கால் அடி உயரம் உள்ளது. கிரீட

மகுடம், கச்சு, மகர குண்டலங்கள், கொலுசு, பாடகம் ஆகியவை கொண்டு காணப்படுகிறது. இத்திருமேனி இரவில் பள்ளியறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு காலை வேளையில் மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

நடராசப் பெருமானின் திருமேனியானது முயலகன் மீது தம் வலக் காலினை ஊன்றிய நிலையில், இடக் காலினைத் தூக்கி ஆனந்த நடனம் ஆடுகின்ற நிலையில் காணப்படுகிறது. தலை, பீலி மகுடம், பக்கத்திற்கு நான்கு சடைக் கற்றைகள் உள்ளன. வலக் காலில் மணியும் தொடைப் பகுதி வரையில் புலித்தோல் ஆடையும் காணப்படுகின்றன. உதர பந்தம், இணைத்து முறுக்கிய உத்தரீயம், வட்ட வடிவான திருவாசி தீப்பிழம்புடன் இணைக்கப் பெற்றுக் காணப்படுகிறது. மகுடத்தில் கபாலம், உன்மத்தம், பிறைச் சந்திரன் ஆகியவையும் காதுகளில் மகர குண்டலங்களும், கரங்களில் உடுக்கை, அனல், அபயம், ஆகியவை கொண்டு விளங்குகிறார். உள்ளங்கையில் தீப்பிழம்பு ஏந்திய நிலையும், திருச்சடையில் கங்கையைத் தாங்கிய நிலையும், திருமுகத்தில் புன்முறுவலும் கொண்டு அழகுற விளங்குகிறார். ஐந்தடி உயரமுள்ள இச்செப்புத் திருமேனி பத்மபீடத்தில் காணப்படுகிறது. ஓர் ஆண்டில் நடராசப் பெருமானின் திருமேனிக்கு ஆறு அபிஷேகங்கள் நடைபெற்றாலும் ஆனித் திருமஞ்சனமும் ஆருத்ரா தரிசனமும் சிறப்பானவையாகும், இவை ஆயிரம் கால் மண்டபத்தில் நடைபெறும். அப்போது திருவீதியுலாவும் உண்டு.

இந்நடராசர் திருமேனி அல்லாமல் சிறிய அளவிலான இரண்டரை அடி உயரமுள்ள நடராசர் செப்புத் திருமேனி ஒன்றும் உள்ளது. இத்திருமேனி திருவாசியுடன் இணைந்து காணப்படுகிறது.

சிவகாம சுந்தரியின் செப்புத் திருமேனி ஏதோ ஒன்றினைத் தன் திருக்கரத்தால் ஏந்திய நிலையில் காணப்படுகிறது. நின்ற கோலத்தில் காணப்படும் இத்திருமேனியில் தாலி, பொட்டு

வடங்கள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. நான்கரை அடி உயரமுள்ள இத்திருமேனி, மகர குண்டலங்கள், கணுக்கால் வரையிலான ஆடை, சிரச் சக்கரம், கரண்ட மகுடம் மற்றும் பல்வேறு வகையான ஆபரணங்கள் அணிவிக்கப்பட்டு அழகுடன் விளங்குகிறது.

இத்தலத்தில் மலையே இறையின் வடிவாய் இருப்பதால் பள்ளியறை ஸ்வாமியும் மலை வடிவான மூன்று சிகர அடுக்கின் மீது சிவலிங்கம் வீற்றிருப்பது போல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான அமைப்பு வேறெந்த ஒரு சிவத்தலத்திலும் காண இயலாத அமைப்பு ஆகும். இனி இத்திருக்கோயிலைச் சுற்றியுள்ள பிற சுற்றுக் கோயில்கள் பற்றிய விவரங்களைக் காண்போம்.

அணி அண்ணாமலை கோயில்

திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலின் ஆட்சிக்குட்பட்ட மூன்று கோயில்கள் அணி அண்ணாமலை கோயில், சஞ்சீவிராயர் கோயில், தூர்க்கையம்மன் கோயில் ஆகியவை ஆகும். முதலில் அணி அண்ணாமலை கோயில் பற்றிக் காண்போம்.

இந்த அணி அண்ணாமலை கோயில் பெரிய கோயிலுக்கு முந்தையது என்றும் அதன் காரணமாய் ஆதி அருணாசலம் என்றும் அழைக்கப்படுவதாயும் கூறப்படுகிறது. நகரின் வடமேற்கு திசையில் அணி அண்ணாமலை கோயில் உள்ளது, மலையை வலம் வரும் பாதையிலிருந்து ஒன்பதரை கி.மீ. தொலைவில் திருமலையின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

முன்பொரு சமயம் பிரம்ம தேவர் தம்மால் படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையிடமே மோகம் கொண்டு எங்கும் ஓடித் திரியலானார். பின் திருவண்ணாமலை தலத்தை அடைந்து

அங்கு எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை தரிசித்து அவரது அருட்கடாட்சத்தால் மோகம் அடங்கி சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜை செய்தார். இத்தகைய சிறப்பினை உடையது அணி அண்ணாமலை திருக் கோயிலாகும்.

கிழக்கே திருமாலால் வழிபாடு செய்யப் பெற்ற மூர்த்தியை அண்ணாமலை நாதர் எனவும், மேற்கே பிரம்ம தேவரால் வழிபாடு செய்யப்பெற்ற மூர்த்தியை அணி அண்ணாமலை நாதர் எனவும் போற்றிக் கூறப்படுகிறது, இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானையே அணி அண்ணாமலையார் என்று கூறுவதால் இத்திருக்கோயிலும் அணி அண்ணாமலை திருக்கோயில் என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

இத் திருக்கோயிலில் மாணிக்க வாசகர் சுவாமிகளுக்கு ஒரு கோயிலும் மாரியம்மனுக்கு ஒரு கோயிலும் இரு திருக்குளங்களும் உள்ளன. அணி அண்ணாமலை திருக்கோயில் கருவறையில் ஸ்வாமி லிங்கத்திருமேனியாய் எழுந்தருளியுள்ளார். அம்பாளான உண்ணாமுலையம்மன் தனிக் கோயில் கொண்டு அருள் பாலிக்கிறார். இத் திருக்கோயிலின் வடபக்கமாக பழநியாண்டவர் சந்நிதி உள்ளது. தென்புறம் சம்பந்த விநாயகர் சந்நிதியும் உள்ளது. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் திருஉருவ ஒவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. நால்வர், சோமாஸ்கந்தர் திருவுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. பிற சிவாலயங்கள் போன்றே கணேசர், சந்திரசேகரர், சின்ன சந்திரசேகரர், அஸ்திர தேவர், சுப்ரமணியர், ஷண்முகர், கெஜலட்சுமி, நவக்கிரகங்கள், சண்டிகேஸ்வரர், துர்க்கை ஆகிய வர்களுக்கான சந்நிதிகளும் உள்ளன.

தம் தேவாரப் பதிகத்தில் உள்ள ஏழு பாடல்களில் திருநாவுக்கரசர் இந்த அணி அண்ணாமலை கோயிலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இங்குதான் திருவெம்பாவையை மாணிக்க வாசகர் பாடியுள்ளார். இவர் திருவெம்பாவை பாடிய இடத்திலேயே இவருக்கான திருச்சந்நிதி உள்ளது.

கார்த்திகை தீப விழாவின் போது அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் நிகழ்வது போலவே எல்லாச் சிறப்பு நிகழ்வுகளும் அணி அண்ணாமலை கோயிலிலும் நடைபெறுகின்றன. அணி அண்ணாமலை கோயிலின் உற்சவ மூர்த்திகள் அண்ணாமலையார் கோயில் மூர்த்தங்களுடன் சேர்ந்தே மலைவலம் வருகின்றனர்.

திருக்கார்த்திகை தினத்தன்று நாட்டுப்புற மக்கள் பெரும் திரளாக அணி அண்ணாமலையாரை, தினை மாவு விளக்கேற்றி வழிபடுவது மரபு. மிகுந்த பழம்பெருமை வாய்ந்த அணி அண்ணாமலைத் திருக்கோயிலை நகரத்தார் பெருமக்கள் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் பல திருப்பணிகள் செய்து புதுப்பாணியில் புதுப்பித்துள்ளனர்.

சஞ்சீவிராயர் கோயில்

அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயிலுக்குக் கிழக்கே அரை கி.மீ. தொலைவில் சஞ்சீவி ராயர் திருக்கோயில் உள்ளது. இப்போது இவ்விடத்தை ஐயன் குளம் என்று அழைக்கின்றனர். இங்கு இந்திர தீர்த்தம் என்ற திருக்குளம் உள்ளது. இத்திருக்குளத்தின் மேற்குக் கரையில் கிழக்கு முகமாக இத் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்கு மூலவராக சஞ்சீவிராயர் உள்ளார். இவருக்கான உற்சவ மூர்த்தியும் இத்திருக்கோயிலில் உள்ளது.

துர்க்கையம்மன் கோயில்

திருவண்ணாமலையின் கிராம தேவதைக்கான கோயில் துர்க்கை அம்மன் கோயிலாகும். இந்த அம்மன் கோயில் அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயிலுக்கு மிக அருகிலேயே அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் பாபநாச ஈஸ்வரர். அம்பாள் அன்ன பூரணியாவார்.

இந்த அம்மன் கோயிலில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பக்தர் கூட்டம் அதிக அளவில் இருக்கும். இக்கோயிலில் நவராத்திரிக்கான ஒன்பது நாள் திருவிழாக்களும் வெகு விமரிசையாக நடத்தப்படும். வீரர்களையும் அவர்களின் தீரமான செயல்களையும் பாராட்டும் விதமாக துர்க்கையன்னை ஆற்றலின் உருவாய் எழுந்தருளியுள்ளார். இவ்வம்பாளை வணங்கிய பின் தான் பிற இடங்களில் நவராத்திரிப் பெருவிழா கொண்டாடப்படும்.

மிகப்பெரிய திருவிழாவான திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா பஞ்சமி திதியன்று அண்ணாமலையார் கோயிலில் கொடி ஏற்றப்படும். அதற்கு முன்பாக மூன்று நாள் இத்துர்க்கையம்மன் கோயிலில் திருவிழா நடைபெறும் முதல் நாள் துர்க்கைக்கும், இரண்டாம் நாள் பிடாரியம்மனுக்கும், மூன்றாம் நாள் விநாயகப் பெருமானுக்கும் விழா எடுப்பது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. நான்காம் நாள் தான் அண்ணாமலையார் கோயிலில் கார்த்திகைத் திருவிழாவில் முதல்நாள் விழா தொடங்கப்படுகிறது.

தீர்த்தங்கள்

அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயிலாலும் மூர்த்தங்களாலும் தீர்த்தங்களாலுமே திருவண்ணாமலை திருத்தலத்திற்கு சிறப்பு அதிகம் உண்டானது என்று கூறலாம். சைவத் திருத்தலங்கள் சிலவற்றில் கோயில் சிறப்புடையதாய் இருக்கும். சில தலங்களில் மூர்த்திகள் சிறப்புடையனவாய் இருந்திடும். சில தலங்களில் தீர்த்தங்கள் சிறப்புடையனவாய் இருக்கும், இன்னும் சில தலங்களில் இவை மூன்றுமே சிறப்புடையனவாய் இருக்கும். அத்தகைய தலங்களில் ஒன்றாக திருவண்ணாமலை தலம் விளங்குகிறது.

தீர்த்தச் சிறப்பும் உள்ள இத்தலத்தில் விசேஷம் மிக்க தீர்த்தங்கள் சில உள்ளன. திருக்கோயிலினுள் கம்பத்து

இளையனார் திருச் சந்நிதிக்குத் தெற்காக சிவகங்கைத் தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. அழகான அமைப்புடைய திருக்குளம் இதுவாகும்.

இத்தலத்தில் உள்ள சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தில் நீராடிய பின்னரே அண்ணாமலையாரையும் உண்ணாமுலையம்மையையும் தரிசித்து வழிபடுதல் முறையாகும். இத்திருக்குளம் நான்கு புறமும் அழகிய படிக்கட்டுகள் அமைந்து சுற்று மண்டபமும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. புண்ணியம் நிறைந்த உன்னதமான திருக்குளம் இதுவாகும்.

இரண்டாவதாக அண்ணாமலையார் கோயிலுள் காலபைரவர் திருச்சந்நிதிக்கு எதிரே பிரம்ம தீர்த்தம் என்ற புனிதமான தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. இந்தத் தீர்த்தமும் அழகிய படிக்கட்டுகளுடன் அமைந்துள்ளது. சிவகங்கைத் தீர்த்தம் பிரம்ம தீர்த்தம் இரண்டிலும் ஸ்வாமி தீர்த்தவாரி நடைபெறும். இதனால் இத்தீர்த்தங்கள் இரண்டுமே புனிதமானவை என்று கருதப்படுகின்றன.

மலைத் தீர்த்தங்கள்

இத்தலத்தில் இறைவனே மலை உருவாய்த் திகழ்கிறார் என்று முன்பே அறிந்துள்ளோம். இம்மலையின் மீது சுனைகளாகவும், தீர்த்தங்களாகவும், மலையைச் சுற்றி மலைவலம் வரும் பாதையில் தீர்த்தங்களாகவும் மொத்தம் முன்னூற்று அறுபது தீர்த்தங்கள் உள்ளன. இத்தீர்த்தங்களில் பல நம் கண்ணுக்கு எட்டாதவையாகவே உள்ளன. ரமணா சிரமத்துக்கு அருகேயுள்ள சிம்ம தீர்த்தம் போன்றவையே கண்ணுக்குத் தெரியும் வகையில் உள்ளன.

மேலும் மலையில் முலைப்பால் தீர்த்தம், பீம தீர்த்தம், அருட்பால் தீர்த்தம், பாத தீர்த்தம் போன்றவையும் அல்லிச் சுனை, அரளிச் சுனை, வழக்குப்பாறைச் சுனை, அரசன் சுனை,

மயிலாடும் பாரைச் சுனை, ஊத்துக் குட்டைச் சுனை, பவழக் குன்றுச் சுனை ஆகியவை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய சுனைகளாகத் திகழ்கின்றன. இவை அல்லாமல் கழுதைக் குறத்திச் சுனை, சாரங்கன் சுனை, கரடிச் சுனை, தனக்க மரத்துச் சுனை, புங்க மரத்துச் சுனை, நெல்லிமரத்துச் சுனை, ஆலமரத்துச் சுனை, குமார சுனை, கல்சுத்தி மரத்துச் சுனை, ஆள் இறங்கிக் குளித்திடும் அளவுக்கான தொல்லாங்கன் சுனை, இடுக்குச் சுனை, வலக் கையால் பாரையைப் பிடித்து இடக் கையால் மட்டுமே நீர் அருந்திட முடியுமான ஓறட்டுக்கை சுனை (ஓறட்டு என்றால் இடது என்று பொருள்) தவழ்ந்து உள்ளே சென்று நீர் குடித்திடும் சுனையான புகுந்து குடிச்சான் சுனை ஆகிய சுனைகளும் உண்டு.

மேலும் அணி அண்ணாமலை கோயிலின் அருகே அமைந்துள்ள திருக்குளம் ஒன்றும் புனித தீர்த்தமாகக் கூறப்படுகின்றன. திருவெம்பாவையில் 'பைங்குவளை' எனத் தொடங்கப் பெறும் பாடலில் 'பொங்கு மடு' எனப் போற்றி மாணிக்கவாசகர் பாடுகின்றார். 'மடு' என்றால் குளம் என்பதைக் குறிக்கும். இத்தீர்த்தத்தில் நீராடிய பின்னரே அணி அண்ணாமலையாரைத் தரிசித்து வழிபடுதல் வேண்டும்.

இவை தவிர துர்க்கை அம்மன் கோயிலுக்கு அருகிலேயே கட்க தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. துர்க்காதேவி மகிஷாசுரனை சம்ஹாரம் செய்ததால் உண்டான பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்கிட கட்கம் என்றும் வாள் கொண்டு பூமியில் வெட்டி உண்டான புனிதத் தீர்த்தத்தால் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து அத்தோஷம் நீங்கப்பெற்றதாக ஐதீகம். இதுவே இந்த கட்க தீர்த்தமாகும்.

இளையனார் திருச் சந்நிதிக்குத் தெற்காக சிவகங்கைத் தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. அழகான அமைப்புடைய திருக்குளம் இதுவாகும்.

இத்தலத்தில் உள்ள சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தில் நீராடிய பின்னரே அண்ணாமலையாரையும் உண்ணாமுலையம்மையையும் தரிசித்து வழிபடுதல் முறையாகும். இத்திருக்குளம் நான்கு புறமும் அழகிய படிக்கட்டுகள் அமைந்து சுற்று மண்டபமும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. புண்ணியம் நிறைந்த உன்னதமான திருக்குளம் இதுவாகும்.

இரண்டாவதாக அண்ணாமலையார் கோயிலுள் காலபைரவர் திருச்சந்நிதிக்கு எதிரே பிரம்ம தீர்த்தம் என்ற புனிதமான தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. இந்தத் தீர்த்தமும் அழகிய படிக்கட்டுகளுடன் அமைந்துள்ளது. சிவகங்கைத் தீர்த்தம் பிரம்ம தீர்த்தம் இரண்டிலும் ஸ்வாமி தீர்த்தவாரி நடைபெறும். இதனால் இத்தீர்த்தங்கள் இரண்டுமே புனிதமானவை என்று கருதப்படுகின்றன.

மலைத் தீர்த்தங்கள்

இத்தலத்தில் இறைவனே மலை உருவாய்த் திகழ்கிறார் என்று முன்பே அறிந்துள்ளோம். இம்மலையின் மீது சுனைகளாகவும், தீர்த்தங்களாகவும், மலையைச் சுற்றி மலைவலம் வரும் பாதையில் தீர்த்தங்களாகவும் மொத்தம் முன்னூற்று அறுபது தீர்த்தங்கள் உள்ளன. இத்தீர்த்தங்களில் பல நம் கண்ணுக்கு எட்டாதவையாகவே உள்ளன. ரமணா சிரமத்துக்கு அருகேயுள்ள சிம்ம தீர்த்தம் போன்றவையே கண்ணுக்குத் தெரியும் வகையில் உள்ளன.

மேலும் மலையில் முலைப்பால் தீர்த்தம், பீம தீர்த்தம், அருட்பால் தீர்த்தம், பாத தீர்த்தம் போன்றவையும் அல்லிச் சுனை, அரளிச் சுனை, வழக்குப்பாறைச் சுனை, அரசன் சுனை,

மயிலாடும் பாறைச் சுனை, ஊத்துக் குட்டைச் சுனை, பவழக் குன்றுச் சுனை ஆகியவை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய சுனைகளாகத் திகழ்கின்றன. இவை அல்லாமல் கழுதைக் குறத்திச் சுனை, சாரங்கன் சுனை, கரடிச் சுனை, தனக்க மரத்துச் சுனை, புங்க மரத்துச் சுனை, நெல்லிமரத்துச் சுனை, ஆலமரத்துச் சுனை, குமார சுனை, கல்சுத்தி மரத்துச் சுனை, ஆள் இறங்கிக் குளித்திடும் அளவுக்கான தொல்லாங்கன் சுனை, இடுக்குச் சுனை, வலக் கையால் பாறையைப் பிடித்து இடக் கையால் மட்டுமே நீர் அருந்திட முடியுமான ஒறட்டுக்கை சுனை (ஒறட்டு என்றால் இடது என்று பொருள்) தவழ்ந்து உள்ளே சென்று நீர் குடித்திடும் சுனையான புகுந்து குடிச்சான் சுனை ஆகிய சுனைகளும் உண்டு.

மேலும் அணி அண்ணாமலை கோயிலின் அருகே அமைந்துள்ள திருக்குளம் ஒன்றும் புனித தீர்த்தமாகக் கூறப்படுகின்றன. திருவெம்பாவையில் 'பைங்குவளை' எனத் தொடங்கப் பெறும் பாடலில் 'பொங்கு மடு' எனப் போற்றி மாணிக்கவாசகர் பாடுகின்றார். 'மடு' என்றால் குளம் என்பதைக் குறிக்கும். இத்தீர்த்தத்தில் நீராடிய பின்னரே அணி அண்ணாமலையாரைத் தரிசித்து வழிபடுதல் வேண்டும்.

இவை தவிர துர்க்கை அம்மன் கோயிலுக்கு அருகிலேயே கட்டி தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. துர்க்காதேவி மகிஷாசுரனை சம்ஹாரம் செய்ததால் உண்டான பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்கிட கட்டம் என்றும் வாள் கொண்டு பூமியில் வெட்டி உண்டான புனிதத் தீர்த்தத்தால் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து அத்தோஷம் நீங்கப்பெற்றதாக ஐதீகம். இதுவே இந்த கட்டி தீர்த்தமாகும்.

திருவண்ணாமலை தலத்தின் திருவிழாக்கள்

திருவண்ணாமலை தலத்தில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் பலவாகும். இவற்றில் சில முற்காலத்திலிருந்தே தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வருவன, என்ற செய்தி கல்வெட்டுகளின் மூலம் அறியப் பெறுகிறது. கல்வெட்டுகளில் முக்கிய திருவிழாக்களாக கார்த்திகைத் திருவிழா, மார்கழி மாதத்திய விழாவான உத்தராயனம், தைமாதத்தில் திருவிழாவான தைத்திருவூடல் விழா, பங்குனி விழாவான பங்குனி உத்திரம் போன்றவை பழங்காலத்திலிருந்தே நடைபெற்று வருவதை அறியலாம்.

கார்த்திகைத் திருவிழாவையும், பங்குனி உத்திரத் திருவிழாவையும் இராஜேந்திர சோழ மன்னர் காலத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடியுள்ளனர். மூன்றாம் குலோத்துங்க மன்னரின் காலத்தில் இவ்விரண்டு திருவிழாக்களுடன் தைமாதத்தில் திருவூடல் திருவிழாவும் சேர்ந்து நடைபெற்று வந்துள்ளது. எப்படி இருந்தாலும் இவை அனைத்திலும் கார்த்திகைத் திருவிழாவே மிகச் சிறப்பான விழாவாக அன்றிலிருந்து விளங்கி வருகிறது.

இத்தலத்தின் திருக்கோயிலில் ஒவ்வொரு மாதமும் அமாவாசை, கார்த்திகை, பிரதோஷம், சுக்கிரவாரம், சோம வாரம் ஆகிய நாள்களில் விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இவ்விழாக்களை, பஞ்ச பருவ விழாக்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

மாதப்படியான திருவிழா விவரங்கள்

மாதம்	திருவிழா விவரங்கள்
சித்திரை	சித்திரைத் திருவிழா. இத்திருவிழா மொத்தம் பத்து நாள்களுக்கு நடைபெறும். சித்ரா பெளர்ணமியன்று விழா மன்மத தகனத்துடன் முடிவடையும்.
வைகாசி	வைகாசி விசாகத் திருவிழா.
ஆனி	ஆனி மாதம் 21ஆம் நாள் தொடங்கி தட்சிணாயனம் பத்து நாள்கள் விழா நடைபெறும். ஆனித் திருமஞ்சனம். ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் உத்திர நட்சத்திரத்தன்று நடராஜப் பெருமானுக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். இரண்டு நாள் விழாவாகும்.
ஆடி	ஆடிப்பூரம் பராசக்தி விழா தொடர்ந்து பத்து நாள்கள் நடைபெறும். பத்தாம் நாளன்று வளைகாப்பு, தீமிதித்தல் போன்றவை நடைபெறும். ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாள் அருணகிரிநாதரின் விழா நடைபெறும்.
ஆவணி	ஆவணி மூலவிழா ஒரு நாள் விழாவாக நடைபெறும். விநாயக சதுர்த்தியும் நடைபெறும்.
புரட்டாசி	நவராத்திரி விழா. மொத்தம் பத்து நாள்கள் இத்திருவிழா நடைபெறும்.

- ஐப்பசி கந்தர் சஷ்டித்திருவிழா ஆறு நாள்
நடைபெறும். ஆறாம் நாளன்று சூரசம்ஹார
மும் நடைபெறும்.
- கார்த்திகை ஒவ்வொரு சோமவாரத்தன்றும் (திங்கட்
கிழமை) 1008 சங்கு அபிஷேகம்
நடைபெறும்.
- மார்கழி திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா பதின்மூன்று நாள்
திருவிழா ஆகும். பத்தாம் நாளன்று தீபம்
ஏற்றப்படும்.
- மார்கழி மாாதம் 21ஆம் நாள் தொடங்கப்
பெறும் உத்தராயனத் திருவிழா தொடர்ந்து
பத்து நாள் நடைபெறும்.
- மார்கழி மாாதம் திருவாதிரையன்று முடிவடை
யும் வகையில் மாணிக்கவாசகருக்கு பத்து
நாள் திருவிழா நடைபெறும். திருவாதிரைத்
திருவிழா ஆயிரம் கால் மண்டபத்தில்
நடைபெறும்.
- தை தை மாாதம் இரண்டாம் நாளன்று திருவூடல்
திருவிழா நடைபெறும்.
- தை மாாதம் ஐந்தாம் நாள் திருவண்ணா
மலைக்கு அருகே உள்ள மணலூர் பேட்டை
என்னும் ஊரில், தீர்த்தவாரி நடைபெறும்.
- தை மாாதம் ரதசப்தமியன்று கலசப்பாக்கத்தில்
தீர்த்தவாரி நடைபெறும்.
- மாசி மாசி மாாதம் மகத்தன்று வல்லாள மகாராஜா
திருவிழா நடைபெறும். இறைவனே
மகாராஜாவுக்கு மகனாக இறுதிக் கிரியைகள்
செய்யும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும்.

அமர சதுர்த்தி அன்று மகா சிவராத்திரித் திருவிழா கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படும்.

பங்குனி

பங்குனி உத்திர விழா. ஆறு நாள்கள் விமரிசையாக இத்திருவிழா கொண்டாடப்படும்.

தீப தரிசனத் திருவிழா

திருவண்ணாமலை தலத்தில் கார்த்திகை தீபத் திருவிழா நடைபெறுவது உலகமே அறிந்த ஒன்றாகும். இத்திருக்கோயிலின் பிரம்மோற்சவம் இப்பெருவிழாவினை ஒட்டியே - கார்த்திகை தீபத்தைப் பத்து நாள்களாகக் கொண்டு நடைபெறுகிறது. கார்த்திகை தீப தரிசனத்தன்று உதய காலத்தில் பரணி தீபம், மாலை பிரதோஷ காலத்தில் அர்த்தநாரீஸ்வரர் எழுந்தருளிக் காட்சியருளல், அவ்வேளையில் மலையின் உச்சியில் பெருமான் ஜோதி வடிவினைக் காட்டுதல். அதே சமயத்தில் திருக்கோயிலில் பஞ்ச மூர்த்திகளுக்குத் தீபாராதனைகள் ஆகியவை நடைபெறும்.

முகக்கண்ணராய்த் திகழ்ந்திடும் திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமானுக்கு பூமியே தேராகும். சூரிய, சந்திரர்களே அத்தேரின் சக்கரங்கள். உண்மையான அறிவினை உணர்த்தும் நால்வகை வேதங்களே புரவிகள். அம்மெய்ஞ்ஞான அறிவைக் காப்பாற்றி முனிவர்களுக்கு எல்லாம் பொருள் கூறி ஓதி உணர்த்தும் பிரம்மதேவனே தேரோட்டி. பொன்மலையே கைவில். உலகளந்த பெருமானாம் விஷ்ணுவே பாணம். இவ்வகையான வலிமைகள் அனைத்தையும் கொண்டவராய் இருந்தும் இதில் எந்த ஒரு வலிமையையும் பயன்படுத்தாமல் தம் புன்னகை ஒன்றினாலேயே ஆகாயக் கோட்டைகளாக

நிலவி உலகை அழித்திட்ட அரக்கர் கூட்டத்தை சிவபெருமான் எரித்து அருளினார். அச்சிவனாரே திரிபுரசங்கார மூர்த்தி யாவார்.

வலிமையை உடைய ஆனந்த நிலையே எல்லாவிதமான கொடுந்தீயையும் போக்க வல்லதாகும். இம்முழுமையான வலிமையைப் பெற்றபின்னே அகிம்சா தர்மத்தைக் கையாளல் வேண்டும். இதுதான் உலகினுக்கு நலத்தை அளிக்கும். இச்சாந்த ஆனந்தம்தான் தீயவர்கள் தாமே எரிந்து போகும் நிலைக்கு ஆளாக்கும். திரிபுர தகனம் நடந்த நாளே கார்த்திகை பெளர்ணமி நாளாகும். இதனை விளக்குவதுதான் கார்த்திகை தீபம் என்னும் தீபப் பெருவிழாவாகும்.

ஒரு சமயம் கயிலாயத்தில் உலகத்தைக் காக்கும் அன்னையாம் உமையவளோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது அந்த இடத்தில் ஏற்றப்பட்டிருந்த நெய்த் தீபங்களில் ஒரு தீபமானது அணையும் தருவாயில் இருந்தது. அப்போது ஓர் எலி அத் தீபத்திலுள்ள நெய்யை உண்ண வேண்டிச் சென்றபோது அந்த எலியின் முகம் அணையும் தருவாயில் இருந்த அத்தீபத் திரியைத் தூண்டியது. இதனால் அத்தீபம் மீண்டும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசமாய் எரிந்தது. அணைய இருந்த தீபத்தை பிரகாசமாய் எரிந்திடத் தூண்டியதற்குக் காரணமாய் அமைந்ததால் அந்த எலிக்கு மானிட உடலும் அரசும் பிற பேறுகளும் அருளி பூமியில் பிறக்கும்படி திருவருள் கூர்ந்தார். இறைவனார் திருவுளப்படி அந்த எலியே பூமியில் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியாய்ப் பிறந்தது.

மாவலிச் சக்கரவர்த்தி சகல செல்வங்கள் அனைத்தையும் பெற்று நல்லாட்சி செய்து வாழ்ந்து வந்தார். ஒருநாள் சிவாலயம் சென்று சிவபெருமானை தரிசித்து வர தன்னுடைய ராஜசின்னம் முதலான அனைத்துவிதமான ஆடம்பரங்களுடன் சிவாலயத்துக்குள் சென்று வலம் வந்தார்.

இவ்வாறு வலம் வரும்போது அவ்வாலயத்தில் ஏற்றப்பட்டிருந்த தீபத்தின் நெய்யின் ஒரு துளி மாவலிச் சக்கர

வர்த்தியின் உடலில் பட்டு ஒழுகியது. இவ்வாறு தீபத்து நெய்யின் ஒளி சக்கரவர்த்தியின் உடலில் பட்டதால் உடல் எங்கும் ரணமாகி வெகுநாள்கள் துன்பப்பட்டு வருந்தினார்.

இப்படி மாவலிச் சக்கரவர்த்தி இருந்து வந்தபோது ஒருநாள் சிவபெருமான் கருணை கொண்டு, "சக்கரவர்த்தியே! உன் அகங்காரம் காரணமாகவே இத்தகைய துன்பம் உனக்கு உண்டானது. ஆகையால் இன்றுமுதல் நல்லுணர்வுடன் நெய் முதலான பொருள்களால் சிவாலயங்களுக்குச் சென்று தீபம் ஏற்றுவாயானால் உன் உடலில் உண்டான ரணங்கள் நீங்கப் பெற்று சாயுச்சிய பதவியை அடைவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இறைவனின் அருளுரை கேட்ட மாவலிச் சக்கரவர்த்தி மனமகிழ்ந்து இறைவனின் ஆணைப்படி அன்றைய தினம் முதல் சிவாலயங்களிலும் இருள் சூழ்ந்த காடுகளிலும் தீபம் ஏற்றி வந்தார். இவ்வாறு மாவலிச் சக்கரவர்த்தி செய்து வரும்போது சிவபெருமான் மனமிரங்கி கார்த்திகை மாதப் பூர்வபட்சக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று ஒளிவடிவாய்த் தோன்றி அருளி அச்சக்கரவர்த்திக்கு சாயுச்சிய பதத்தைக் கொடுத்தருளினார்.

சிவதரிசனம் வேண்டி வந்த தேவர்கள் அனைவரும் இப்பெரும் ஜோதி வடிவினைக் கண்டு அஞ்சித் துதித்து, இறைவனின் வெம்மை தணிந்திடும் பொருட்டு பொரி மற்றும் அவல் போன்றவற்றை நிவேதனம் செய்தனர்.

இவ்வாறு திருக்கயிலாயத்தில் உறையும் கயிலாசநாதர் மாவலிச் சக்கரவர்த்திக்கு ஜோதிவடிவாய் தரிசனம் கொடுத்தருளியதன் காரணமாகவே திருக்கார்த்திகை தினத்தன்று திருவண்ணாமலை தலத்திலும் பிற சிவாலயங்களிலும் தீபதரிசன விழா நடைபெற்று வருகின்றன. அப்போது தீபம் ஏற்றல், சொக்கப் பாளை கட்டுதல் போன்றவை நிகழ்த்தப் படுகின்றன.

மயூர தலபுராணம், தூய்மையான நெற்பொரி, தன்னல மற்ற வள்ளல் தன்மையை உடையது என்றும் அன்பிற்கும், தூய்மையான உள்ளத்திற்கும் அறிகுறியானது என்றும் அதனால் கார்த்திகை தீபத்தன்று நெற்பொரியும் தித்திப்புச் சுவையுடைய வெல்லத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்தல் வேண்டும் என்றும் கூறி நெற்பொரி வெல்ல நிவேதனத்திற்கான தத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

ஆகவே பொரி உருண்டை என்பது வெண்மையும், தூய்மையும் ஒன்றாகக் கொண்ட இறைவனையும், தன்னலமற்ற வள்ளலாம் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியையும் ஜீவாத்மாக்கள் அனுபவித்திடும் சிவானந்தத்தையும் குறிப்பதாகவும் கூறலாம்.

திருக்கார்த்திகையும் கணம்புல்லரும்

இறைவன் சிவபெருமான் உறைந்திடும் திருக்கோயில்களில் விளக்கிட்டவர்கள், அதன் பயனாய் மெய்ஞ்ஞானிகளாக விளங்கியவர். இத்தலத்தில் இத்தகைய திருவிளக்குத் திருப் பணியைச் செய்தவர் கணம்புல்ல நாயனார் ஆவார்.

கணம்புல் என்ற ஒருவகைப் புல்லை அரிந்து எடுத்து வந்து அப்புல்லை விற்று வரும் பணத்தில் இறைவனுக்குத் திருவிளக்கு ஏற்றி இந்த நாயனார் பணிந்து வணங்கி வந்தார். ஒருநாள் இப்படி விற்பனைக்குத் தாம் அரிந்து எடுத்து வந்த கணம்புல்லானது விற்காமல் தேங்கிப் போனது. இதுகண்டு திகைத்தார் நாயனார். சிலநாள்களாக புல் விலைபோகாமல் இருக்கக்கண்டு அப்புல்லையே திருவிளக்காக எரித்தார். இதனால் இந்த நாயனார் கணம்புல்லர் என்னும் பெயரையும் பெற்றார்.

கார்த்திகை மாதம் திருக்கார்த்திகையன்று கணம்புல்லர் ஒரு சாமப் பொழுதுக்கு எரித்திட நியதிப்படி கணம்புல் பற்றவில்லை. இறைவன் பால்முடிவற்ற பக்தியும் பேரன்பும் கொண்ட கணம் புல்லர் சற்றும் தாமதியாமல், பற்றாமல் போன கணம்புல்லிற்குப் பதிலாய் தம் முடியையே விளக்காக எரித்தார். இவ்வன்பரின் அரிய செயல்கண்ட இறைவன் கணம் புல்லருக்குக் காட்சி தந்து மாட்சிமை பொருந்திய சிவபதத்தை வழங்கி அருள் புரிந்தார்.

கார்த்திகைத் திருவிழா விவரம்

விழா நாள்

துர்க்கையம்மன் கோயில்
முதல் நாள் திருவிழா

இரண்டாம் நாள் விழா

மூன்றாம் நாள் விழா

விழா விவரம்

துர்க்கையம்மனை இவ்விழா
நாளன்று இரவு அலங்கரித்து
விமானத்தில் ஏற்றி
திருவீதியுலா வரச் செய்வர்.

பிடாரி விழா, இவ்விழா
நாளன்று, இரவு பிடாரி
யம்மனை அலங்கரித்து
சிம்மவாகனத்தில் ஏறச்செய்து
திருவீதி உலாவரச் செய்வர்.

அனுக்களு விக்னேஸ்வர
பூஜை. இவ்விழாவன்று இரவு
விநாயகப் பெருமானை
அலங்கரித்து மூஷிக வாகனம்
ஏற்றி திருவீதி உலா
வரச்செய்வர்.

கார்த்திகை தீபத் திருவிழா
முதல்நாள் திருவிழா

விழா அன்றைய காலை
பஞ்சமூர்த்திகள், வெள்ளி
விமானங்களிலும், மாலை
யில் மூஷிக, மயில், அதிகார
நந்தி, ஹம்சம், சின்ன
ரிஷபவாகனங்களில்
திருவீதியுலா வருதல்.

இரண்டாம் நாள் திருவிழா

காலையில் சந்திரசேகரர்,
விநாயகர் விமானம்,
சூரியபிறை வாகனத்தில்
புறப்பாடு.

மாலையில் பஞ்ச
மூர்த்திகள் வெள்ளி, இந்திர
விமானங்களில் புறப்பாடு.

மூன்றாம் நாள் திருவிழா

காலையில் விநாயகர்,
சந்திரசேகரர் ஆகிய
திருமேனிகள் விமானம்
மற்றும் பூதவாகனம் ஏறி
புறப்பாடு.

மாலையில் பஞ்சமூர்த்திகள்
சிம்ம வாகனம், வெள்ளி
அன்னவாகனம் முதலிய
வற்றில் புறப்பாடு

நான்காம் நாள் திருவிழா

காலையில் விநாயகர் சந்திர
சேகரர் ஆகிய திருமேனிகள்
விமானம் மற்றும் நாக
வாகனம் ஏறிப் புறப்பாடு.
மாலையில் பஞ்ச மூர்த்திகள்

ஐந்தாம் நாள் திருவிழா

வெள்ளி கற்பகத் தரு,
வெள்ளி காமதேனு ஆகிய
வற்றில் ஏறி புறப்பாடு.

காலையில் விநாயகர், சந்திர
சேகரர் ஆகியோர் மூஷிகம்,
கண்ணாடி, ரிஷப வாகனம்
ஏறி புறப்பாடு. மாலையில்
பஞ்சமூர்த்திகள், வெள்ளி
மூஷிகம், வெள்ளி மயில்
வெள்ளி ரிஷபம் ஆகிய
வற்றில் ஏறி புறப்பாடு.

ஆறாம் நாள் திருவிழா

காலையில் விநாயகர், சந்திர
சேகரர், மூஷிகம்
வெள்ளியானை வாகனம் ஏறி
புறப்பாடு. பஞ்சமூர்த்திகள்
63 நாயன்மார்கள் விமானம்
ஏறியும், புறப்பாடு. மாலை
யில் பஞ்ச மூர்த்திகள்
வெள்ளி ரதம், இந்திர
விமானம் வெள்ளி
விமானங்கள் ஏறி புறப்பாடு.

ஏழாம் நாள் திருவிழா

காலையில் பஞ்ச மூர்த்திகள்
தேர்களில் எழுந்தருளல்,
விருச்சிக லக்ஷ்மீத்தில் திருத்
தேர் வடம்பிடித்தல்.
மாலையில் பஞ்சமூர்த்திகள்
திருத்தேர்களிலிருந்து இறங்கி
ஆஸ்தான மண்டபத்திற்கு
எழுந்தருளல்.

எட்டாம் நாள்
திருவிழா

காலையில் விநாயகர், சந்திரசேகரர்
ஆகியோர் வெள்ளி விமானங்கள் ஏறி
புறப்பாடு. மாலையில் 4 மணியளவில்
பிச்சாண்டவர் தங்க மேரு ஏறி
புறப்பாடு. இரவில் பஞ்ச மூர்த்திகள்
குதிரை வாகனம் ஏறி புறப்பாடு.

ஒன்பதாம் நாள்
திருவிழா

காலையில் விநாயகர், சந்திரசேகரர்
ஆகியோர் கண்ணாடி விமானம் ஏறி
புறப்பாடு. மாலையில் பஞ்ச
மூர்த்திகள் கயிலாய வாகனம்,
காமதேனு வாகனம் ஏறிப் புறப்பாடு.

பத்தாம் நாள்
திருவிழா

காலையில் பரணிதீபம் ஏற்றுதல்
பகலில் பிரம்ம தீர்த்தத்தில்
தீர்த்தவாரி. மாலை ஆறுமணிக்கு
பஞ்சமூர்த்திகள் தங்க விமானத்தில்
புறப்பாடு. மகாதீப தரிசனம்.
இரவில் பஞ்சமூர்த்திகள் தங்க
ரிஷப வாகனங்களில் புறப்பாடு.

பதினோராம் நாள்
திருவிழா

இரவு 7 மணிக்கு சந்திரசேகரர்
தெப்பம் அண்ணாமலையார் மலை
வலம் வருதல்.

பன்னிரண்டாம் நாள்
திருவிழா

இரவு 7 மணிக்கு பராசக்தி அம்மன்
தெப்பம்

பதின்மூன்றாம் நாள்
திருவிழா

இரவு 7 மணிக்கு சுப்ரமணியர்
தெப்பம்

பதினான்காம் நாள்
திருவிழா

சண்டிகேஸ்வரர் திருவிழா. வெள்ளி
இடப வாகனம் ஏறி புறப்பாடுடன்
திருவிழா முடிவடைதல்.

இப்பூவுலகில் எந்த வகை ஜீவராசிகளாய் இருந்தாலும் இத்தலத்தில் நிகழும் பத்தாம் நாள் கார்த்திகை மகா தீபத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் மறுபிறவி அற்று நித்தியத் தன்மை அடைந்தவர் ஆவார்கள் என்று வேத சாஸ்திர மந்திரங்கள் உரைக்கின்றன.

மேலும் இக்கார்த்திகை தீபம் உமையவள் இத்தலத்தில் நடத்திய பெருவிழா என்றும், அம்பிகைக்கு இறைவன் தீபத் திருநாளன்று ஜோதிவடிவமாய் மலைமீது எழுந்தருளிக் காட்சி தந்ததோடு அம்பிகைக்குத் தமது இடப்பாகத்தை அருளிய திருநாள் எனவும் தல புராணம் விளக்குகிறது.

கார்த்திகைக்கு கார்த்திகை நாள் ஒரு சோதி
மலைமீது காட்டா நிற்போம்
வாய்த்த அந்தச் சுடர்காணில் பசிப்பிணியில்
லாதுலகில் மன்னி வாழ்வார்
பார்த்தி பாக்கும் அருந்தவர்க்கும் இடையூறு
தவிருமது பணிந்தோர் கண்டோர்
கோத்திரத்தில் இருபத்தோர் தலைமுறைக்கு
முத்திவரம் கொடுப்போம் என்றார்

என்று தலபுராணமும்,

புத்தி தரும் தீபம் நல்லபுத்திரசம் பத்துமுண்டாம்
சித்திதரும் தீபம் சிவதீபம் - சக்திக்கு
உயிராகும் கோணமலை ஓங்கிவளர் ஞானப்
பயிராகும் கார்த்திகை தீபம்

என்று கார்த்திகை தீப வெண்பாவும் எடுத்துரைக்கின்றன. கார்த்திகை தீபத்திருநாளன்று மாலையில் பெரிய செப்புக் கொப்பரை ஒன்றில் நெய், துணி, கற்பூரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு மலையுச்சியில் இத்தீபம் ஏற்றப்படும். அன்பர்களும் பக்தர்களும் இத்தீபத்திற்கு வேண்டிய நெய், துணி, கற்பூரம்

ஆகியவற்றைக் காணிக்கையாகத் தந்தருள்கின்றனர். தீபத் திருநாளன்று திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயில் ஒளிவெள்ள மாய்த் திகழ்ந்திடும்.

கோபுரங்கள் மற்றும் அனைத்துச் சந்நிதிகளிலும் திரு விளக்குகள் ஏற்றி வைக்கப்படும். பதினாறுகால் மண்டபத்தில் பஞ்ச மூர்த்திகள் எழுந்தருளி அருள் காட்சிதர நிகழும் இத்திரு விழாவைக் கண்டு மகிழ வேண்டி இந்தியத் திருநாட்டின் பலபகுதிகளிலிருந்தும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இத்தலத் திருகுத் திரண்டு வந்து இறைவனை வணங்கி வழிபடுகின்றனர்.

இலக்கியங்கள் மூலமாயும் இக்கார்த்திகைத் திருவிழாவின் பழைமையை அறிந்திடலாம்.

குன்றத்து இட்ட உச்சிச் சுடர்

என சிந்தாமணியும்,

நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவரிட்ட

தலைநாள் விளக்கு

என கார் நாற்பதும்

மதிநிறைந்து அருமீன் சேனும்

அகல் இருள் நெடுநாள் மருகு

விளக்குறுத்து மாலை தூக்கிய

பழவிறல் மூதூர் பலருடன்

துவன்றிய விழவு

என அகநானூறும் கூறுகின்றன. திருஞான சம்பந்தர் தம் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் தொல் கார்த்திகை நாள் விளக்கீடு பற்றி குறித்துள்ளார். தொல்காப்பியத்துள் வருகின்ற விளக்கு நிலை என்பதற்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியனார் கார்த்திகை திங்கள் கார்த்திகை நாளில் ஏற்றப்படும் விளக்கு என்று உரை கூறுகிறார். இனி திருமலை வலம் வருதல் பற்றிக் காண்போம்.

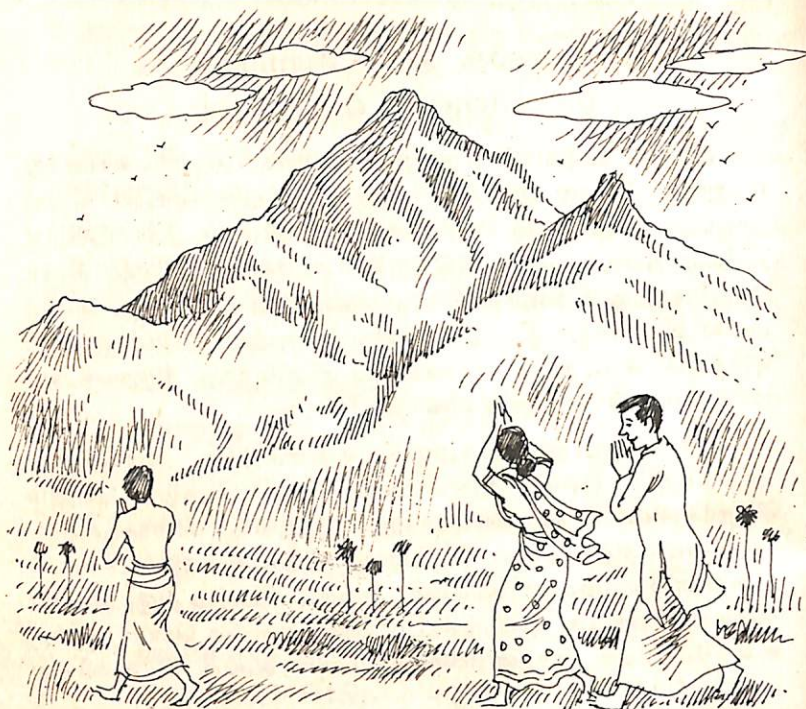
மலைத் தலச் சிறப்பும் மலைவலம் வருதலும்

அனல் வடிவாய் எழுந்த இறைவன்; அடிமுடிகாணாது தோற்றுப் போன அன்னம், வராகம்; பொய் சாட்சி கூறிய தாழம்பூ போன்றவை பொறிக்கப்பட்ட விளக்கு அமைப்பிற்கு லிங்கோத்பவர் என்று பெயர். எல்லாச் சைவத் திருக் கோயில்களிலும் ஸ்வாமியின் கருவறையின் பின் திருவண்ணாமலை வரலாற்றுச் சிறப்பமான லிங்கோத்பவர் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். சைவத்தின் தலைநகராய் விளங்குவது திருவண்ணாமலையே என்பதை இது உணர்த்துகின்றது.

ஞான தபோவனர்களைத் தன்னிடத்தே வாவென்று அழைக்கும் மலை திருவண்ணாமலை ஆகும். மேலும் சித்தர்களின் சரணாலயமாகவும் இத்தலம் விளங்குகிறது. பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவராய் விளங்கிய இடைக்காடர் திருவண்ணாமலைக்கு உரியவர் ஆவார். மேலும் திருவண்ணாமலையில் அடிக்கு ஆயிரத்தெட்டு லிங்கம் என்ற சொல் வழக்கு உண்டு. இதன் காரணமாகவே பலர் அங்கு காலணியை அணிவதில்லை.

கிருத யுகத்தில் அக்னிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் ரத்தின மலையாகவும், துவாபர யுகத்தில் தாமிர மலையாகவும் இருந்த இம்மலையானது, கலியுகமான இக்காலத்தில் கல்மலையாக உள்ளது. பூலோக ஆய்வாளர்கள் பலர் இம்மலை நெருப்பினால் ஆன மலை என்றுரைத்துள்ளனர்.

மலைக்கு அருணாசலம் என்ற பெயரும் உண்டு. அருணம் என்ற சொல் சூரியனைக் குறிக்கும். அசலம் என்றால் கிரி என்றும் மலை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். எனவே அருணாசலம் என்ற சொல்லுக்கு சிவந்த நிறம் கொண்ட மலை என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

கயிலாயமலை இறைவனின் இருப்பிடம் என்றாலும் இறைவனே சுயம்பு வடிவாய் மலையாய்த் தோன்றியுள்ள மலை திருவண்ணாமலை தான். ஆகவே இம்மலை சுயம்பு லிங்கமாகும். இம்மலை கடல் மட்டத்திலிருந்து 168 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளது. இம்மலையின் உயரம் இரண்டாயிரத்து அறுநூற்று அறுபத்தைந்து அடியாகும்.

மலையைச் சுற்றி வரும் பாதையின் நீளம் எட்டே கால் மைல்கள்; அதாவது கிட்டத்தட்ட பதின்மூன்று கி.மீ. ஆகும். கிழக்கு நோக்கி அமைந்திருக்கும் மலையின் முகப்புப்பகுதி மட்டும் எழுநூற்றுப் பதினெட்டு ஏக்கர் பரப்புடையதாகும்.

திருவண்ணாமலை என்கோண அமைப்பில் காணப்படுவதுடன் இதன் எட்டுத் திசைகளிலும் எட்டு லிங்கங்களும் உள்ளன.

மலையைச் சுற்றி வரும் பாதையில் எட்டுத் திசைகளிலும் இருக்கும் நந்தியின் மலையை நோக்கியபடியே இருக்கின்றன. லிங்கத்தைப் பார்த்தவாறு இருப்பது நந்தியின் அமைப்பு முறையாகும். இதன் காரணமாகவும் மலையே லிங்கம் என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது.

என்கோண அமைப்பில் இம்மலை உள்ளது என முன்பு பார்த்தோம். அதனால் எட்டுத் திசைகளிலிருந்து பார்க்கும் போது இம்மலை எட்டுவித அமைப்பாய்க் காணப்படும். இறைவனே மலையாய் வீற்றிருக்கிறார் என்பதற்கு உதாரணம் இந்த மலையை மட்டும் தான் பக்தர்கள் வலம் வருகின்றனர் என்பதுதான்.

மலையே லிங்க வடிவாய் இருப்பதால் தீபத்திருநாள் தவிர மற்ற நாள்களில் எவரும் மலைமீது ஏறுவதைத் தவிர்க்கின்றனர்.

மேலும் மலைமீது செல்ல, பாதைகள் ஏதும் இல்லை. ஒற்றையடிப் பாதை வழியே தான் தீபத்திருநாளின் போது மலைமீது ஏறுகின்றனர்.

முன்பு மலைசுற்றும் பாதையானது இப்போது உள்ள வழித்தடத்தில் இல்லை என்பதோடு மலையைச் சுற்றி வரும் தூரமும் அதிகமாய் இருந்தது.

மலையிலிருந்து கோனந்தி, கும்பநதி ஆகியவை உண்டாகின்றன. என்று கூறப்பட்டாலும் மலையில் மழைக் காலத்தில் மழைநீர் வழிந்தோடும் ஆறுகள் தான் அவை. அதனால் மலையிலிருந்து உற்பத்தியானவை அல்ல.

இந்த மலையிலிருந்து எவரும் கல்லை வெட்டி எடுக்கமாட்டார்கள். காரணம் மலையே லிங்கம் என்பதால் தான். மலையின் அமைப்பு கீழ்த்திசையிலிருந்து பார்க்கும்

போது ஒன்றாகத் தெரியும். இது இறைவன் ஒருவனே என்பதைக் குறிக்கும். மலையைச் சுற்றும் வழியில் இரண்டாகத் தெரியும். இவ்வமைப்பு அர்த்தநாரீஸ்வரரைக் குறிக்கிறது. மலையின் பின்புறமாய் மேற்குதிசையிலிருந்து பார்த்தால் மூன்றாகத் தெரியும். இது மும்மூர்த்திகளைக் குறிக்கும். மலையைச் சுற்றி முடிக்கும்போது மலை ஐந்து முகங்களுடன் காணப்படும். இது சிவனாரின் ஐந்து முகங்களைக் குறிக்கும்.

சூரியன் உதயம் ஆகும்போது அதிலிருந்து தோன்றும் ஒளி மலைமீது படும்போது மஞ்சள் கலந்த சிவப்பாய்த் தோன்றும். இதனால் இம்மலை நெருப்பினால் வந்த குன்று என்ற உண்மை புலப்படும்.

மேலும் எங்கிருந்து நோக்கினாலும் மனத்தில் தெய்விக எண்ணத்தையே உண்டாக்குவது இம்மலை ஆகும். மலைமீது மரங்கள் நிறைந்த காடுகள் ஏதும் இல்லை. ஒரு காலத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படும் கொடிய விலங்குகள் இப்போது இம்மலையில் இல்லை.

மலைமீது காணப்படும் காட்சிகள் யாவும் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்திடுவன ஆகும். மரங்கள் நிறைந்த தவச்சாலையாக மலையில் விளங்குவது கந்தாஸ்ரமம் ஆகும். இந்தக் குகையில்தான் சிறிது காலம் ரமண மகரிஷி தங்கியிருந்தார். இங்குள்ள தீர்த்தத்திற்கு ரமண தீர்த்தம் என்று பெயர்.

காயல் விருப்பாட்சி தேவர் தவமிருந்த குகையை விருபாக்ஷ குகை என்று கூறுகின்றனர். ரமணர் இங்கிருந்த போது தான் அவரது பூர்வாஸ்ரமத் தாயார் அழகம்மையார் அவரோடு தங்கியிருந்தார்.

குகை நமச்சிவாயர் கோயில், பச்சையம்மன் கோயில், அர்த்தநாரீஸ்வரர் உள்ள பவழக்குன்று கோயில், பாண்டவர் கோயில், கன்னிமார் கோயில், பெரிய பாண்டவர் கோயில்,

கண்ணப்பர் கோயில், வேடியப்பன் கோயில், தண்டபாணி கோயில், பாத தீர்த்தக் கோயில், அரவான் கோயில், அம்மன் கோயில் போன்றவை மலையில் உள்ளன.

வண்ணாத்தி குகை, பவழக்குன்று குகை, அருட்பால் குகை, மாமரத்துக் குகை போன்றவை மக்கள் அறிந்திருக்கும் பத்துக்கும் மேற்பட்ட குகைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும்.

முலைப்பால் தீர்த்தம், பீம தீர்த்தம். அருட்பால் தீர்த்தம், பாத தீர்த்தம் போன்ற பல தீர்த்தங்கள் மலைமேல் உள்ளன. பாறைகளில் முக்கியமாக குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவை வழக்குப் பாறை, மயிலாடும் பாறை, ஆமைப்பாறை ஆகியன ஆகும்.

மலைகளில் உள்ள சுனைகளின் முன்பாக ஒருவர் நின்று சத்தமாக ஒலி எழுப்பினால் அவ்வொலி இருமுறை எதிரொலிக்கும். இவ்விரண்டு எதிரொலிகளுக்கும் இடையில் காலவேறுபாடு உண்டு.

அழகுக்குட்டை, கசபக்குட்டை, பண்டாரக் குட்டை, இலுப்பைக் குட்டை, ஊமச்சிக் குட்டை போன்ற குட்டைகளும் காட்டு சிவாஸ்ரமம், ஆலமரத்து ஆஸ்ரமம், ஜடை ஸ்வாமி ஆஸ்ரமம் போன்ற ஆஸ்ரமங்களும் மலையில் உள்ளன.

சுனைகள் பல முன்கூறியது போல் இருந்தாலும் அவற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவையாக அல்லிச்சுனை, அரளிச்சுனை, வழக்குப்பாறைச் சுனை, அரசன் சுனை, மயிலாடும் பாறை சுனை, ஊத்துக்குட்டை சுனை, பவழக் குன்று சுனை ஆகியவை இருந்திருக்கின்றன.

மலையுச்சியில் பாதம் போல் செதுக்கி வைக்கப்பட்டு உள்ளது. வேறு கோயில் ஏதும் மலையுச்சியில் இல்லை. தற்போது சாமியார் ஒருவர் மலையுச்சியில் தவமியற்றுவதாகக் கூறப்பட்டாலும் அவரைப் பற்றிய சரியான விவரங்களை எவராலும் கூறமுடியவில்லை.

மலையில் வருமானம் தரக்கூடிய விளைபொருளாக கூரை வேயப் பயன்படுத்தப்படும் மஞ்சம்புல் மட்டுமே உள்ளது. தற்போது வளத்துறையும் ஒரு டிரஸ்டும் இணைந்து மலையில் காடு வளர்த்திடும் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

அபூர்வமான மூலிகைகளும் விசேஷமான மலர்களும் மலையில் காணப்படுகின்றன. மேலும் மணிப்புறா, ராஜாளி போன்ற அரிய பறவைகளும், மந்தி மூட்டல் போன்ற அதிசய விலங்குகளும் மலையின் மேல் இருந்துவருவதாகக் கூறப்படுகிறது.

உலகின் மிகப் பழைமையான திருவிழாவாக கார்த்திகை தீபத் திருவிழாவைத் தான் கூறுகின்றனர். பத்து நாள் திருவிழாவில் பத்தாம் நாளன்று மலையின் மேல் தீபம் ஏற்றப்படுகிறது.

திருமாலையும் பிரம்மனையும் தோல்வி அடையச் செய்ய ஜோதி வடிவாய் எழுந்தருளினார் சிவபெருமான். அதனை நினைவூட்டும் விதமாக எப்போதும் ஒளியாகக் காட்சிதர வேண்டும் என தேவர்கள் வேண்டினர். தேவர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கிய இறைவன் 'கார்த்திகை மாதம் கிருத்திகை தினத்தன்று இம்மலையில் தீபவடிவாய்க் காட்சி அருள்வேன்' என்றார். இதுவே மலைமேல் தீபம் ஆகும். இறைவி இறைவனின் இடப்பாகத்தைப் பெற்றதும் இத்திருநாளில் தான்.

திருவண்ணாமலை, சபரி மலை ஆகிய இரு தலங்களில் மட்டுமே இம்மாதிரியான ஜோதி தரிசன வழிபாடு நடைபெறுவது குறிப்பிடத் தக்க ஒன்றாகும்.

தீபத் திருவிழாவின் பத்தாம் நாள் விழாவன்று காலை அண்ணாமலையார் உருக்கோயிலில் 'பரணி தீபம்' ஏற்றப்படுகிறது. பரம்பொருள் ஒன்று தான் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்திடும் விதமாக கற்பூரக் குவியல் ஒன்றில் ஜோதி பொருத்தி தீப விளக்கு ஏற்றப்படுகிறது. ஒன்று பலவாய் ஆவதை உணர்த்தும் விதமாக நந்தி தேவர் முன் ஐந்து

மடக்குகளில் நெய் விளக்கு ஏற்றப்படும். இது பஞ்ச மூர்த்தங் களைக் குறிப்பதாகும்.

முதலில் ஏற்றப்பட்ட நெய் விளக்கினைக் கொண்டு அம்மன் சந்நிதியில் ஐந்து மடக்குகளில் நெய்விளக்கு ஏற்றப்படும். பஞ்ச சக்திகளை இது குறிக்கும்.

சிவசக்தியிலிருந்துதான் அனைத்தும் என்பதை அறிவுறுத்தும் விதமாக அதன்பின்னரே எல்லாச் சந்நிதிகளிலும் தீபம் ஏற்றப்படும். இவை அனைத்தும் அதிகாலையிலேயே நடந்து முடிந்து விடும். அப்போது பரணி நட்சத்திரம் என்பதால் இதனை பரணி தீபம் என்று கூறுகிறார்கள். மாலையில் எல்லா தீபங்களும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்படும். இது பரம்பொருளில் அனைத்தும் ஐக்கியம் என்பதனை உணர்த்தும்.

திருக்கோயில் கொடி மரம் அருகே தீபங்கள் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்படும். அதிலிருந்து கிளம்பும் தீப ஒளியை அடை யாளமாகக் கொண்டு தான் மலைமேல் தீபம் ஏற்றப்படும். அந்த தீப்பந்தத்தை ஜலால் என்று கூறுகின்றனர்.

மலைமேல் தீபம் ஏற்றக் கூடிய பாக்கியம் பெற்றவர்கள் பர்வத ராஜ குலத்தவர்கள் ஆவார்கள். இவர்களை நாட்டார்கள், செம்படவர்கள் என்றும் அழைக்கின்றனர். இவர்களின் முக்கியத் தொழில் மீன் பிடித்தல் ஆகும்.

தீபத்தன்று காலை பதினோரு மணியளவில் பரம்பரை வழக்கப்படி இவர்கள் அண்ணாமலையார் திருக்கோயிலில் ஒன்றாகக் கூடுவர். அங்கிட்டுந்து தீபம் ஏற்றப்பட்ட மடக்கு, நெய், திரி ஆகியவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு மலைக்குச் செல் வார்கள்.

மலையின் மீது தீபம் ஏற்றப்படுவதற்கென்றே கொப்பரை ஒன்றுள்ளது. இதில் திருக்கோயிலார், பக்தர்கள் ஆகியோர் காணிக்கையாகக் கொடுத்த நெய், திரி முதலானவை ஒன்றாகக் கொட்டப்படும். பின் தீபம் ஏற்றப்படும்.

ஒரு காலத்தில் வெண்கலத்தால் ஆன கொப்பரையில் தீபம் ஏற்றப்பட்டது. சக ஆண்டு 1668இல் பிரதானி வெங்கடபதி ஐயன் என்பவரால் நாலரை பாரம் எடையில் இந்த வெண்கலக் கொப்பரையைச் செய்து கொடுத்தார். பின்பு தீபம் ஏற்ற இரும்புக் கொப்பரையே பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் விட்டம் 96 செ.மீ. கிட்டத்தட்ட மூன்றடி. உயரம் 145 செ.மீ. அடிபாகத்தின் சுற்றளவு 221 செ.மீ. விரிந்த மேற் பரப்பின் சுற்றளவு 280 செ.மீட்டர் ஆகும்.

பிறகு 1991 ஆம் ஆண்டு இக்கொப்பரை மாற்றப்பட்டு புதிய கொப்பரை வைக்கப்பட்டது. தற்போது 92 கிலோ செப்பு 110 கிலோ இரும்புச் சட்டங்களைக் கொண்டு புதுக்கொப்பரை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் புதுக் கொப்பரையின் அடிவிட்டம் 27 அங்குலம். மேல் விட்டம் 37 அங்குலம். மொத்த உயரம் 57 அங்குலம் ஆகும். இது பக்தர்களின் உபயத்தால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதனை வடிவமைத்தவர் வி. மண்ணு நாட்டார் என்பவர் ஆவர்.

மூன்று நாள்களுக்குப் பின்பாகவும் தீபம் எரிவது அனைவருக்கும் தெரிந்திட வேண்டும் என்பதால் கூடுதலாக ஓர் அகண்டம் கொப்பரை வைக்கப்படுகிறது. முன் கூறப்பட்ட எடை அகண்டத்துடன் கூடிய கொப்பரையின் எடையளவு ஆகும்.

மலைமேல் ஏற்றப்படும் தீபம் சுற்று வட்டார கிராமங்கள் பலவற்றிற்கும் பளிச்சென்று தெரியும். அங்கிருந்தே அந்தக் கிராமத்து மக்கள் தீபதரிசனம் செய்வார்கள்.

தீபம் ஏற்றும் போது மேகம் மறைத்துக் கொண்டாலோ அல்லது ஏற்றிய தீபம் இடையில் அணைந்து மீண்டும் ஏற்றப்பட்டாலோ அதை நாட்டுக்கு ஏற்படப்போகும் அபசகுனம் என்று கருதுகின்றனர்.

மலையைச் சுற்றி யும் முன்பு உருவமாகவும் அருவமாகவும் முன்னூற்று அறுபத்தைந்து தீர்த்தங்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படு

கிறது. மலையின் எட்டுதிசைகளிலும் எட்டு லிங்கங்கள் உள்ளன. அவற்றின் கருவறை அமைப்பும் அளவும் ஒரே மாதிரியாய் இருக்கின்றன. அஷ்டதிக்கு பாலகர்களான இந்திரன், அக்னி, யமன், நிருதி, வாயு, வருணன், குபேரன், ஈசானன் ஆகியோர் இத்திசைகளைத் தாங்கி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்த எட்டுபேரும் வைத்து வணங்கிய எட்டு லிங்கங்களும் இவர்கள் பெயராலேயே எட்டு திசைகளிலும் மலையைச் சுற்றி அமைந்துள்ளன. இந்திர லிங்கம், மலை சுற்றத் தொடங்கும் தேரடி வீதியான பஜார் பகுதியிலேயே உள்ளது. அக்னிலிங்கம், நிருதி லிங்கம் ஆகியவை மலை சுற்றும் பாதைக்குச் சற்று உட்புறமாய் அமைந்துள்ளன.

ஈசான்ய லிங்கம் சுடுகாட்டில். முக்கிய சாலையிலிருந்து பிரிந்து தனியாக அமைந்துள்ளது. மலை சுற்றுவோர் இதையும் தரிசித்துத் தான் திரும்பவேண்டும்.

எமலிங்கம், வாயுலிங்கம், வருணலிங்கம், குபேரலிங்கம் ஆகியவை மலை சுற்றும் பாதையிலேயே அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொன்றிற்கும் அண்மையிலேயே அவற்றின் பெயராலேயே தீர்த்தமும் உள்ளது.

இவற்றில் யமலிங்கம் கின்னரர் முதலானோர் புறப் பாட்டுத்தலம் ஆகையால் இங்கு தியானம் செய்தால் மனிதனைப் பிடித்த மலங்கள் அகலும், எல்லாமும் கைகூடும் என்று கூறப்படுகிறது.

இதைத் தவிர சூரிய லிங்கம், சந்திரலிங்கம் ஆகியவையும் மலை சுற்றும் பாதையில் உள்ளன. இதில் சந்திரலிங்கம் அருகிலுள்ள மண்டபம் என்ற பெயருடைய கட்டடம் பல சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தற்போது இவ்வமைப்பு மாறி வழிபாட்டு மண்டபமாக மாறி உள்ளது. சந்திரலிங்கம் இப்போது இவ்விடத்தில் இல்லை.

சாந்திமலை, தூர்வாசர் கோயில், வாயுலிங்கம் ஆகியவற்றின் அருகில் நந்திகள் இருந்த இடங்கள் காலியாக உள்ளன. நிருதிலிங்கம் அருகில் நந்தி இருந்த இடத்தைப் பாம்பு ஒன்று காவல் காத்துக் காட்டிக் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இவ்விடத்தில் மூன்று நந்திகள் சேஷாத்ரி ஸ்வாமி ஆஸ்ரமத்துச் செயலாளர் திரு. ஆர். முத்துக் குமாரசாமி அவர்களால் 1972ஆம் ஆண்டு புதுப் பிக்கப்பட்டன. பிறகு மற்ற நந்திகளும் புதுப்பிக்கப்பட்டன.

தற்போது மலையைச் சுற்றிலும் உள்ள அஷ்டலிங்கங்களும் கட்டடங்களும் புதுப்பிக்கப்பட்டு அழகுற விளங்குகின்றன. மின் விளக்குகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய கிணறுகளுடன் கூடிய சோலையாகத் திகழ்கின்றன.

மலைசுற்றும் வீதிக்கு திரிவிக்கிரம பாண்டியன் ஏழாம் திருவீதி என்று பெயர். இதன் சாலைக்கற்கள் மலை சுற்றும் பாதையில் சில இடங்களில் தற்போதும் காணப்படுகின்றன. நேர் அண்ணாமலைக்குப் பக்கத்தில் ஆஞ்சனேயர் சந்நிதி உள்ளது. அதன் எதிர்புறமாய் ஒரு சாலைக்கல் நடப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. செண்டு, மீன் இலச்சினை ஆகியவை அதில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதேபோன்ற சாலைக் கற்கள் வாயுலிங்கம் இருக்கும் இடத்திலும் காணப்படுகின்றன.

மலைசுற்றி வரும் வழியில் பற்பல இடங்களில் மூலிகை மணமும் விபூதி மணமும் வீசுவதை உணரலாம். மலை சுற்றும் பாதையில் பாணபத்திரர், ஈசான்ய தேசிகர், அம்மணி அம்மாள், கோபுரம் கூட்டிய அம்மணி அம்மான், காஞ்சிபுரம் பாலாஜி ஸ்வாமிகள் ஆகியோரின் சமாதிகள் வெவ்வேறு இடங்களில் உள்ளன. கௌதம ஆசிரமத்தின் எதிராக அடிமுடி சமாதியும் காணப்படுகிறது.

நேர் அண்ணாமலை அருகே கயிறுசாமி என்கிற பட்டினத்து சாமியின் சமாதியும் பஞ்சமுகம் அருகே இசக்கிசாமி சமாதியும் பிரமானந்தசாமி சமாதியும் உள்ளன.

துர்வாச முனிவர், கௌதம முனிவர், பிருங்கி மகரிஷி ஆகியோர் சந்நிதிகள் உள்ளன. அகத்திய முனிவர் பெயரால் திருக்குளம் ஒன்றும் உள்ளது. மேலும் மலைவலப் பாதையில் ரமணாஸ்ரமம் சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் ஆஸ்ரமம், அண்ணாமலை ஆஸ்ரமம் ஆகியவையும் உள்ளன.

இவை தவிர, குகை நமச்சிவாயம் ஆஸ்ரமம், இசக்கி சாமியார் ஆஸ்ரமம், லட்சுமணசாமி ஆஸ்ரமம், ஆலமரக்குகை ஆஸ்ரமம், விசிறி ஸ்வாமி ஆஸ்ரமம் ஆகியவையும் உள்ளன.

சோணை நதி என்பது புண்ணிய தீர்த்தம் ஆகும். அருணகிரி நாதர் நலி நீங்கிட நீராடிப் பாடியது. அமாவாசை பெளர்ணமி மற்றும் மகாமகம் நாள்களில் இக்குளத்து நீருக்கு சக்தி அதிகம் எனக் கூறப்படுகிறது. சோணை நதித் தோப்புப் பகுதி மலைவலம் வழியில் அழகான இடமாக அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள விநாயகர், கிருஷ்ணர் கோயில்களுக்குச் சில அடி தள்ளி மலையைப் பார்த்தால் மலையின் தோற்றப் பொலிவு புதுமையாகக் காணப்படும். இந்த இடத்தில் உஷ்ணமான காற்று வீசும்.

இறைவனின் இடப்பாகத்தைப் பெற பார்வதி தேவி தவம் இயற்றி அப்பேற்றைப் பெற்றார். தேவியின் தவவலிமை கண்டு இரங்கிய இறைவன் 'மலை சுற்றும் வழியில் ரிஷப வாகனத்தில் வந்து ஆட்கொள்வேன்' என்றார். அதன்படி தேவி மலைவலம் வரும்போது நிருதி திசையின் திருப்பத்தில் ரிஷப வாகனத்தில் வந்த இறைவன் தேவியை ஆட்கொண்டு தம் இடப்பாகத்தை தேவிக்கு அருளியதாக புராணம் கூறுகிறது.

நிருதி லிங்கத்தை அடையும் இடத்திலிருந்து தெற்கி லிருந்து மேற்குமுகமாகத் திரும்பும் வளைவில் மலை வலம் வருவோர் நின்று மலையைப் பார்த்தால் மலைச்சரிவின் ஒரு விளிம்பில் ரிஷப வாகனத்தின் தலைப்பகுதி மட்டும் தெரியும். செங்கம் செல்லும் பாதையிலிருந்து பார்த்தாலும் இவ்வரிய காட்சியைக் காணலாம்.

நேர் அண்ணாமலை கோயில், ஊருக்குள் இருக்கும் அண்ணாமலையார் திருச்சந்நிதிக்கு நேராக மலையின் பின்புறமாக மலை வலப் பாதையில் உள்ளது. நேர் அண்ணாமலை கோயிலில் மண்டபமும் கருவறையும் உண்டு. பின்பகுதியில் உண்ணாமுலை தீர்த்தமும் உள்ளது. உண்ணாமுலையம்மன் சந்நிதி காலியாக உள்ளது. இங்கிருந்த அம்மன் சிலை ஒரு காலத்தில் களவு போனதாகக் கூறப்படுகிறது. பின் போலீசார் இச்சிலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் கேட்பாரற்று இருந்தபடியால் நகரக் காவல் நிலையத்திலேயே இவ்வம்மன் சிலையை வைத்து வழிபட்டனர். இப்போது இவ்வம்மன் இவ்விடத்தில் இருந்தபடியே தம் மக்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றார். சிறப்புடன் பூஜைகளும் நடைபெறுகின்றன.

மலை வலப் பாதையில் ஆஞ்சனேயர் சந்நிதி உள்ளது. மலை வலம் வருவோர் இவ்வாலயத்திற்கு வந்து ஆஞ்சனேயரையும் வழிபட்டுச் செல்கின்றனர். முன்பு இங்குள்ள பழனி ஆண்டவர் சந்நிதி போகரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. பழநி மலை ஆண்டவரை நவபாஷாணத்தால் பிரதிஷ்டை செய்த போகர் இங்கிருந்த பழநி ஆண்டவரை மூலிகையால் பிரதிஷ்டை செய்தாராம். ஆனால் இம்மூலிகையால் ஆன சிலையானது நவாப்புகள் காலத்தில் களவாடப்பட்டுவிட்டது.

பழநி ஆண்டவர் சந்நிதி அருகே வேடர்பறி மண்டபம் உள்ளது. மலையை நோக்கி இவ்விடத்திலிருந்து ஒலி எழுப்பினால் எதிரொலிக்கும். மலையில் உள்ள கண்ணப்பர் கோயில் இங்கிருந்து பார்த்தால் தெரியும். மலை வலப் பாதையில் உள்ள இராஜராஜேஸ்வரி சந்நிதி புதுப்பிக்கப்பட்டு உள்ளது. இவ்வம்மன் சக்தி வாய்ந்த அம்மனாகத் திகழ்வதாகக் கூறப்படுகிறது.

மலைசுற்றும் வழியில் வள்ளலார் இராமலிங்க ஸ்வாமிகள் புகழ் பரப்பும் ஆஸ்ரமங்கள் இரண்டு தோன்றியுள்ளன. குரு தட்சிணாமூர்த்தி, இராகவேந்திரர் ஆகியோருக்கான சந்நிதிகள் அமைய உள்ளன.

கண்ணப்ப நாயனாரின் கோயில் இப்போது புதுப்பொலிவுடன் பதினெட்டு படிக்கூடன் காணப்படுகிறது. ஜெர்மானியத் தொண்டு நிறுவனமான சாந்திமலை டிரஸ்ட் இதனைப் புதுப்பித்தது.

கௌதம ஆஸ்ரமத்துக்கு எதிராக நின்று மலையைப் பார்த்தால் மலை மூன்று பிரிவுகளாகத் தோன்றும். இது திரிமூர்த்தி தரிசனம் ஆகும். மலைவலம் வருவோர் இங்கு சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்குதல் வேண்டும்.

இந்தத் திரிமூர்த்தி தரிசனம் காணும் பாதை ஓரமாய் சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் மண் கொண்டு தன்னை மூடிய படி தவம் இருந்த இடம் தற்போது புதர் மண்டிக் காணப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் மட்டும் காணப்படும் மண் கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறத்தில் உள்ளது.

அணி அண்ணாமலையார் கோயில் உள்ளது. இது திருவண்ணாமலை கோயில் அமைப்பைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. இதன் அருகே மாணிக்கவாசகர் சந்நிதியும் உள்ளது.

பஞ்சமுக தரிசனம் மலைசுற்றுவோர் தரிசித்து வீழ்ந்து வணங்கிட வேண்டிய இடமாகும். இங்கிருந்து மலையைப் பார்த்தால் ஐந்து சிகரங்களை மலையில் காணலாம்.

மலைவலப் பாதையில் மட்டும் புதினாறு விநாயகர் கோயில்களும், ஏழு ஆறுமுகப் பெருமான் சந்நிதிகளும் உள்ளன. தலை திருக தனம் கொடுத்த விநாயகப் பெருமான் சந்நிதியும் மலைவலப் பாதையில் உள்ளது. மேலும் இப்பாதையில் பாத மண்டபங்கள் இரண்டு காணப்படுகின்றன. எட்டு நந்தி மண்டபங்கள் உள்ளன. அஷ்டலிங்கங்கள் தவிர எட்டு சிவாலயங்களும் உள்ளன. தட்சிணாமூர்த்தி ஆலயம் இரண்டு உள்ளன. இவை தவிர வட வீதி சுப்பிரமணியர் கோயில், துர்க்கையம்மன் கோயில், அனுமார் கோயில்,

பூதநாராயணர் கோயில், வீரபத்ரர் கோயில், முனிஸ்வரர் கோயில், நவக்கிரகக் கோயில் ஆகியவையும் உள்ளன.

முன்பு நிற்க நிழலும் மழைக்குப் பாதுகாப்பும் தந்த ஜமீன் மண்டபமும் பாலி மண்டபமும் தற்போது சீரழிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

துர்க்கையம்மன் கோயிலைத் தவிர பதினமூன்று அம்மன் கோயில்கள் உள்ளன. இக்கோயில்களில் அருணை நாயகி கோயில் திரௌபதியம்மன் கோயில் ஆகிய இரண்டும் மிக சக்தி வாய்ந்தவை. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட தொண்ணூற்று ஒன்பது திருச்சந்நிதிகள் மலைவலப் பாதையில் அமைந்துள்ளன.

ஒவ்வொரு தீர்த்தத்திற்கும் ஒரு சிறப்பு உண்டு என்றாலும் துர்க்கையம்மன் கோயிலினுள் இருக்கும் கட்க தீர்த்தம் மிகச் சிறந்த தீர்த்தமாகக் கருதப்படுகிறது. உமையவளின் பாபம் போக்குவதற்காக துர்க்கையே வாளெடுத்து வீசித் தோற்றுவித்த தீர்த்தம் இதுவாகும்.

மலை வலப் பாதையில் உள்ள பஞ்சமுகம் அருகில் இருக்கும் இடுக்குப் பிள்ளையார் கோயில் மருத்துவரீதியாக பல பலன்களைத் தரக்கூடியதாகும். யமலிங்கம் இருக்குமிடத்துக்கு அண்மையில் இருக்கும் பாறை மேல் உள்ள இடைச்சி மண்டபம் இவ்விடத்திற்கு புதுமுறையான கட்டட அமைப்பாகத் திகழ்கிறது.

பஞ்சமுகம் அருகில் இசக்கி சித்தரின் சமாதி உள்ளது. இதற்கு அடுத்து பிரமானந்த சாமிகள் சமாதியும் உள்ளது. இவ்விரு சமாதிகளையும் பராமரிக்கும் பணியை சேஷாத்ரி ஆஸ்ரமம் செய்து வருகிறது.

மலையைச் சுற்றிலும், மலை வலப் பாதையிலும் வலம் வருவோர் கண்டு தரிசிக்க வேண்டிய பல அரிய காட்சிகள்

ஏராளமாய் உள்ளன. இனி மலைவலம் வருவோர்க்கான மலைவல முறைமைகள் பற்றிக் காண்போம்.

மலைவலம் வரும் பக்தர்கள் முதலில் தூயநீரால் நீராடி திருவெண்ணீறு பூசிக்கொண்டு கால்களில் காலணி அணிந்திடாமல் திருவண்ணாமலை தலத்திற்குரிய பக்திப் பாடல்களைப் பாடியவாறு அல்லது அருணாசலேஸ்வரரைத் தியானித்துக் கொண்டு அல்லது ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஒதிக் கொண்டு மலைவலம் வருதல் வேண்டும். எப்படி கால்களில் காலணிகள் அணியக் கூடாதோ அதே போன்று மழை, வெயில் ஆகியவற்றுக்கு அஞ்சி குடைபிடித்திடவும் கூடாது. போர்வை அல்லது மேல் துண்டும் போர்த்தக் கூடாது.

பக்தர்கள் மலைவலம் வரும் சமயங்களில் தேவர்களும் சித்தர்களும் மகான்களும் சூட்சும உருவில் மலை வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உயரிய எண்ணத்துடன் அவர்களுக்கு எவ்வித இடைஞ்சலும் இல்லாதவாறு செல்லுதல் அவசியம்.

எக்காரணம் கொண்டும் மலை வலம் வரும்போது வாகனங்களில் ஏறி மலை வலம் வருதல் கூடாது. மலை வலம் வரும்போதாவது மலை வலம் வருவோர் போதை வஸ்துகளை உபயோகிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

மலையை இடம் இருந்து வலமாகச் சுற்றுதல் வேண்டும். அப்பிரதட்சணமாக சுற்றுவதால் பலன் ஏதும் கிட்டாது. மலை வலம் வரும் சமயங்களில் கோபம் போன்ற உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் அளித்தல் கூடாது. அதேபோல் தம் இரு கைகளையும் வேகமாக வீசி நடத்தலும் கூடாது.

பொதுவான தனி ஒருவராக மலைவலம் வருவது சிறப்புடையது என்று கூறப்படுகிறது. காரணம் அந்நிலை மௌன நிலையை உண்டாக்கிடும். மனம் ஒருமுகப்படுத்தப்படும். தெய்விக தரிசனத்திற்கு எவ்வகையிலும் குந்தகம் நேராது.

தன்னந்தனியாக மலைவலம் வர அஞ்சுவோர் மலை வலம் வரும் குழுக்களோடு சேர்ந்து இறைவன் புகழினைப் பாடிய படி மலை வலம் வரலாம்.

தற்சமயம் மலை வலம் வருவோர் நடந்து தான் வலம் வருகிறார்கள். முன்பெல்லாம் மலை வலம் செய்திட அங்கப்பிரதட்சணமும் செய்தனர்.

மலை வலம் வருவதற்குரிய மாதங்களாக ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி ஆகிய மாதங்களைக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் தற்போது ஆண்டின் அனைத்து நாள்களிலும் பக்தர்கள் மலையை வலம் வந்தபடியே உள்ளனர்.

இதுநாள் வரையில் மலை வலம் வரும் பாதையில் விஷ ஜந்துகள் கடித்ததனாலோ அல்லது வேறு விதத்திலோ எவ்விதமான இறப்பும் பக்தர்கள் மத்தியில் நிகழ்ந்திடவில்லை. அதனால் இறைவனை நம்பி பக்தர்கள் மலை வலம் வருவதால் தற்காப்புக்கென எவ்விதமான ஆயுதத்தையும் தங்களுடன் எடுத்துச் செல்வதில்லை. இவ்வாறு மலைவலம் வரும் பக்தர்களில் கம்பு ஊன்றி நடந்திடும் முதியவர் மற்றும் உடல் ஊனம் அடைந்தவர்கள் எந்த விதமான பிடிப்பும் இன்றி தாங்களாகவே மலை வலம் வருதலைக் காண்போர் மெய் சிலிர்த்துப் போவார்கள்.

மலை வலம் வருதலை அருள்மிகு அண்ணாமலையார் கோயில் கிழக்குப் பக்க வாசலுக்கு வெளியே இருந்துதான் பக்தர்கள் தொடங்குதல் வேண்டும். மலைவலப் பாதையி லிருந்து செங்கம் செல்லும் பாதை பிரியும் முன்பாக நந்திகேஸ்வரர் சந்நிதி உள்ளது. மலைவலம் வருகையில் பக்தர்களுக்கு சிவனால் அனுப்பப்பட்ட அதிகார மூர்த்தி இவரே என்பதால் பக்தர்கள் இவரைக் கட்டாயம் வணங்குதல் அவசியம்.

மலை வலம் வருதலை, பாதி வழியிலிருந்து தொடங்கவோ அல்லது பாதி வழியில் முடித்தலோ கூடாது.

மலைவலம் வரும் பக்தர்களுக்கு சோதனைகள் பல வைப்பது அண்ணாமலையாரின் விளையாட்டு. இத்தகைய சோதனைகள் மனச் சோர்வு, பயம், உடல் உபாதைகள் போன்ற விதங்களில் அமைந்திடக் கூடும். இம்மாதிரியான சோதனைகளை வென்று மலைவலம் வருதலே சிறப்பாகும். மலை வலம் வருதலைத் தொடங்கிய உடனே இத்தகைய சோதனைகள் தாமாய் விலகிப் போகும்.

மலை வலம் வர உகந்த நேரமாகக் கருதப்படுவது அதிகாலை மூன்று முதல் நான்கு மணி வரை ஆகும். இதனை ஒட்டி மலைவலம் வருதலைத் தொடங்கலாம். மலை வலம் வருதலை அவசரம் அவசரமாகச் செய்தல் கூடாது. மிக அமைதியாகவும், மெதுவாகவும் மலை வலம் வருதல் வேண்டும்.

மலைவலப் பாதையில் மூலிகை வாசனை, சந்தன வாசனை, சாம்பிராணி வாசனை, ஜவ்வாது வாசனை, விபூதி வாசனை, பலவகை மலர்களின் வாசனை, இன்னும் இன்னது தான் என்று அறிந்திட முடியாத பிற வாசனைகள் வீசும். இவை பிணிகளைப் போக்குவதுடன் கர்மாவையும் போக்கிடக் கூடியவை ஆகும். இடம் மற்றும் கால நேரம் ஆகியவற்றிற்கேற்ப இவை மாறுபடக் கூடும். இதனை மலை வலம் வரும்போது உணரக் கூடும். இந்த மலையை வலம் வருவதால் உடலில் செம்மை ஒளி படர்ந்திடும்.

மலை வலம் வருவோர் மலை வலப்பாதையில் சிறுநீர் கழித்தல், எச்சில் துப்புதல் போன்றவற்றை அறவே தவிர்த்தல் அவசியம். இவற்றைத் தவிர்க்காவிடில் சுற்றுப்புறச் சுகாதாரக்கேடு உண்டாவதுடன் மலைவலம் வருவோரையும் பாதிப்புக்கு ஆளாக்கும்.

மலை வலம் வரும்போது எங்கும் அமர்ந்து ஓய்வெடுத்தல் கூடாது. லிங்கங்கள் மற்றும் பிற சந்நிதிகள் முன்பு நின்று வணங்கலாம். இவ்வாறு வணங்கிய பின் மலையை ஒரு முறை வணங்கியே மலை வலத்தைத் தொடர வேண்டும். மலை வலப் பாதை அண்ணாமலையார் திருக்கோயில் கிழக்கு வாசலில் தொடங்கி திருவூடல் தெரு, திருமஞ்சன கோபுரத் தெரு, செங்கம் சாலை வழியாக அல்லது திருவூடல் தெரு, பேய் கோபுரத் தெரு, சோமவார குளத்துத் தெரு, செங்கம் சாலை வழியாக மலை வலத்தைத் தொடர்ந்து ஈசான்யம் வழியாகத் தான் முடித்தல் வேண்டும். இது நடைமுறை மட்டும் அன்று. பெரிய தத்துவமும் கூட.

மலையை அங்கப் பிரதட்சணமாக வலம் வர விரும்பும் பக்தர்கள் தம் உடலை உருட்டிக் கொண்டே மலையை வலம் வரும் மரபு நீண்ட நாள்களாக இருந்து வருகிறது. இவ்வாறு மலையை வலம் வருவோர் தேங்காய் ஒன்றை உருட்டி விடுவர். அது உருண்டு சென்று ஓரிடத்தில் நிற்கும் அல்லவா? அந்த இடத்தில், அங்கப் பிரதட்சணம் செய்து வரும் பக்தர்கள் எழுந்து நின்று மலையை பார்த்து வணங்கி மீண்டும் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு தொடர்ந்து இடைவிடாமல் தேங்காயை உருட்டி விட்டு எழுந்து வணங்கிடுதல் மரபாக உள்ளது.

தொடர்ந்து ஒரு மண்டலம் அதிகாலையில் தம்பதிகள் நீராடி இம்மலையை வலம் வந்தால் மகப்பேறு உண்டாகும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் நிலவுகிறது.

மலைவலம் வரும் கிழமையும் அதற்கான பலன்களும்

ஞாயிற்றுக் கிழமை

மனம், மொழி, மெய் சுத்தியுடன் நீராடி எந்த ஒரு சிந்தனையும் இன்றி நிர்மலமாய் மலையை வலம் வந்து தம்மால் இயன்ற தான தர்மங்களைச் செய்தவர்கள் சூரிய மண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைத் தமக்குரிய இடமாகச் சேர்த்துக் கொள்வர் என்று கூறப்படுகிறது.

திங்கட்கிழமை

சூர்யோதயத்திற்கு முன்பாக நீராடி ஈர உடையுடன் இம்மலையை வலம் வருதலால் தேவேந்திரனைப் போன்று ஏழலகிளையும் ஆண்டு சிவசாரூப் பியத்தை அடையலாம்.

செவ்வாய்க்கிழமை

தூய நீரால் நீராடி எவருடனும் எதுவும் வாய் பேசிடாமல் தம் சித்தத்தை சிவத்தினிடத்தே வைத்து இம்மலையை வலம் வந்தால் தங்கள் வறுமை மற்றும் சங்கிலித் தொடர் போல் தொடர்ந்திடும் ஏழு பிறவி களையும் விட்டு நீங்கிடலாம்.

புதன்கிழமை

இந்நாளில் நீராடி இம்மலையை வலம் வந்தால் நான்கு வேதங்களையும் ஆறு சாஸ்திரங்களையும் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் கற்றுத் தெளிந்து முக்திக்கு நெருங்கினவர்கள்

ஆவதோடு
ஆகிடுவர்.

தேவர்களாகவும்

வியாழக்கிழமை

இந்நாளில் மலையை வலம் வருபவர்கள் மும்மூர்த்திகளும் புகழும்படியான - தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலான - நிலையை அடைவார்கள்.

வெள்ளிக்கிழமை

இக்கிழமையில் நீராடி மலையை வலம் வந்தால் மலைவலம் வந்தோர் விஷ்ணு பதத்தை அடைந்திடுவார்கள்.

சனிக்கிழமை

இந்நாளில் சூரிய உதயத்தில் நீராடி மலையை வலம் வந்தால் நவக் கிரகங்கள் அளித்திடும் நற்பலன்கள் அனைத்தையும் பெறலாம்.

சித்திரை மாதத்து முதல் நாள் அதாவது தமிழ் வருடப் பிறப்பன்றும் ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி ஆகிய மூன்று மாதங்களிலும் இம்மலையை வலம் வருவதால் முன் கூறப்பட்ட பலன்களைவிட அதிகப்படியான நற்பலன்களைப் பெற்று சீரோடும் சிறப்போடும் நலமாக வாழ்ந்திடுவர்.

திருக்கோயில் சிற்பங்களும் ஓவியங்களும்

இறைவனின் திருவருட் செல்வத்தைப் பெருக்கும் விதமாக உள்ள அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயில் உன்னதமான ஓர் அருள் ஆலயமாகத் திகழ்வதோடு அற்புதமான கலைக்கோயிலாகவும் திகழ்கிறது. இத்திருக்கோயிலில் உள்ள கலையநயத்தோடு கூடிய சிற்பங்களும் ஓவியங்களும்

பக்தர்களின் உள்ளங்களிலே இறை பக்தி உணர்வினை அதிகமாகச் செய்வதோடு நாகரிகம் மற்றும் பண்பாட்டையும் வளர்த்திடும் விதமாக அமைந்துள்ளன.

அண்ணாமலையார் திருக்கோயிலினுள் இருக்கும் ஆயிரம் கால் மண்டபம், ஆயிரம் கால்களை அதாவது தூண்களை உடையதாக விளங்குகிறது. இத்தூண்களின் கீழ்ப் புறமும் மேற்புறமும் நாயக்கர் காலச் சிற்பங்கள் அடைக்கப்பட்டு அழகு செய்கின்றன. இத்தூண்களில் உள்ள சிற்பங்களில் சிவ மூர்த்திகள் பல அமைந்திருப்பதால் அவை பக்தர்களின் இறை பக்தியை அதிகமாக்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

முனிவர்கள் சிலரின் திருவுருவச் சிற்பங்களோடு திருமாலின் தசாவதாரச் சிற்பங்களும் வண்ண வண்ணமான பல்வேறு மலர்களின் சிற்பங்களும் அக்காலத்திய சிற்பக் கலைத் திறனை உலகுக்கு எடுத்துரைக்கும் விதமாகவே அமைந்துள்ளன. ஏழு கன்னியரின் திருவுருவங்கள் தனித்தனிக் கற்களில் சிற்பங்களாக உயிரோட்டம் உடையனவாக பிடாரி கோயிலில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த சிற்பங்களில் நிதம்ப சூதனி எட்டுக் கரங்களுடன் பொலிவு மிகுந்து காணப்படுகிறார்.

வல்லாள மகாராஜாவின் கோபுரத்தை ஒட்டி இருந்திடும் திருச்சுற்றின் மேல் பகுதியில் ஹொய்சளர்களின் இராஜ முத்திரையான பேரண்ட பறவையும் வீரன் ஒருவன் வேங்கைப் புலி ஒன்றுடன் போரிடுவதையும் சிற்பங்களாகச் செதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இன்னும் ஒரு சிற்பம் வெகு நேர்த்தியாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னன் ஒருவன் இன்னொரு மன்னனுக்கு முடிசூட்டும் விதமாக அச்சிற்பம் அமைந்துள்ளது. இம்மாதிரியான தொடர் சிற்பங்கள் இங்கு ஏராளமாய் உள்ளன.

உண்ணாமுலையம்மன் திருச் சந்நிதிக்கு எதிராய் அமைந்துள்ள மகா மண்டபத்தில் இருக்கும் 16 கல் தூண்களும் சிற்ப சாஸ்திரத்தின் நுணுக்கங்களை விளக்கும் விதமாக

அமைந்துள்ளதோடு அருங்கலைப் பெட்டகங்களாகவும் திகழ்கின்றன. அஷ்ட லட்சுமிகள், உருத்திரி, துர்க்கை, மகாசக்தி, மகாசரஸ்வதி, சித்தி விநாயகர், கார்த்திகேயர், காலாந்தகர், வீணாதரர், வீரபத்ரன், ஆகியோர் திருஉருவங்கள் சிறப்பங்களாக இத்தூண்களில் காட்சி தருகின்றனர்.

இக்கோயிலில் உள்ள மண்டபங்களின் விதானங்களில் பலவகையான வண்ண ஓவியங்களைக் கண்டு மகிழலாம். இரண்டாம் திருச்சுற்று மாளிகை விதானத்தில் பல்வேறு ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. புலிஒன்று கடுங்கோபத்துடன் வாயைப் பிளந்துகொண்டும், தன் முன்னங்கால்களைத் தூக்கியவாறும், வீரன் ஒருவன் மேல் பாய்வது போன்றும் அவ்வீரனும் கடுமையாகப் புலியுடன் போரிட்டு கத்தியால் அப்புலியைக் குத்துவது போலவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள ஓவியம் தத்ருபமாக வரையப்பட்டுள்ளது சிறப்பான ஒன்றாகும். இவ்வாறு புலியுடன் வீரன் போரிடும் காட்சிக்கு அண்மையில் ஒரு மாமரத்தடியில் முனிவர் ஒருவர் தியானத்தில் அமர்ந்த திருப்பது போலவும் வரையப்பட்டுள்ளது. ஒருவேளை தவயோகியின் தியான நிலை புலியின் தாக்குதலால் கலைந்து விடாமல் இருக்கவும், புலியால் அந்த யோகியின் உயிருக்கு ஆபத்து நேராமல் இருக்கவும் கூட அவ்வீரன் புலியுடன் போராடிக் கொல்வதைச் சித்திரித்து இருக்கவும் கூடும்.

இன்னும் ஓர் ஓவியம் வட்டம் ஒன்றினுள் அன்னப்பறவை ஒன்று ஓயிலாக அமர்ந்திருப்பதையும் எழில் உருவம் உடைய ஆண்மகன் ஒருவன் அருகில் இருப்பதையும் சித்திரிக்கின்றது. தனது மாமனாரான இறைவனை யோக நிஷ்டையிலிருந்து கலைத்திட வேண்டி மலர்க்கணை எய்தத் துணிந்திட்ட மன்மதனின் உருவமாகக் கூட இவ்வோவியம் இருக்கக் கூடும் என்கிறார்கள்.

கிருஷ்ண தேவராயர் எழுப்பிய கோபுரத்தின் முகட்டில் ஓவியம் ஒன்று வரையப்பட்டுள்ளது. இந்த ஓவியத்தின் நடுவே

பெரிய பட்டத்து யானை அணிகலன்கள் பூட்டப் பெற்று வெகு நேர்த்தியாக வரையப்பட்டுள்ளது. இப்பட்டத்து யானையின் முன்னும் பின்னுமாக பக்கத்திற்கு இரு காவலர்கள் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் படைக்கலன்கள் ஏந்தி யானையை வேட்டையாடி வருவதைக் குறிப்பிடுவதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது பட்டத்து யானைக்குரிய சகல விதமான மரியாதைகளோடு அதனை அழைத்துக்கொண்டு வீதி உலா வருவது போலவும் இருக்கக் கூடும். இந்த ஓவியத்தில் அரசனும் அரசியும் இருப்பதாகவும் காணப்படுகிறது. இவர்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் இளம் பெண்டிர் பலர் கோலாட்டம் ஆடி இராஜ தம்பதியை மகிழ்விப்பது போல் இச்சித்திரம் அமைந்துள்ளது.

யானை கட்டும் மண்டபத்தின் மேற்பகுதியிலும் சில ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவ்வோவியங்கள் புகை மண்டிக் காணப்படுவதால் சில சரிவரத் தெரியவில்லை. சில ஓவியங்கள் மங்கலாகத் தெரிகின்றன. பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதம் எடுத்த காட்சியும் சிவபெருமான் உமாதேவியை மணம் புரியும் காட்சியும் வெகு எழிலுடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் நவக்கிரகங்கள் தங்கள் வாகனங்களுடன் இருப்பதாகச் சித்திரிக்கப்பட்டு ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பெற்றுள்ளன. சிவபெருமானின் இருபத்தைந்து மூர்த்தங்கள், மான் - புலி சண்டை, சிங்கம் - யானை சண்டை, கோழிச் சண்டை, கோபிகா ஸ்திரீகளுடன் கொஞ்சி விளையாடும் கண்ணன், நடராஜர், காளி நடனம் ஆகியவற்றுடன் வீரதீர விளையாட்டுகள் பலவும் சித்திரங்களாகத் தீட்டப்பெற்றுள்ளன.

யானை குண்டு உருட்டுதல், படுத்திருக்கும் நபர் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் வாழைக்காயை மற்றொருவர் தம் கண்களைக் கட்டிக்கொண்டு வாலைச் சுழற்றி வெட்டும் காட்சி, பார் விளையாட்டுகள், கரடி நடப்பது போன்ற பல்வேறு

சர்க்கஸ் சம்பந்தமான நிகழ்வுகளும் சித்திரங்களாகத் தீட்டப் பெற்றுள்ளன.

துச்சாதனன் துகிலுரியும் காட்சி, நச்சு நீர் அருந்தி இறந்திடும் கோலம் போன்ற இதிகாச நிகழ்வுகளும் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன. மலையை வலம் வரும்போது எழுத்து மண்டபம் என்று ஒரு மண்டபம் உள்ளது. இம்மண்டபத்தில் திருப்பாற்கடலைக் கடையும் காட்சியும், இறைவன் அம்பாளைத் திருமணம் கொள்ளும் காட்சியும் பொலிவுடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

வள்ளியம்மையை முருகப் பெருமான் மணந்து கொள்ளும் முழு வரலாறும் கந்த புராணத்து ஓவியங்களாக வரையப் பட்டுள்ளன. இங்குள்ள சிற்பங்கள் ஓவியங்கள் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அவை கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தியவை என்று யூகிக்க முடிகிறது. இம்மாதிரியான ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றின் கீழ்ப்பகுதியில் அவ்வோவியத் திற்கான விளக்கம் தெளிவுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

அணி அண்ணாமலை கோயில் திருச்சுற்றின் தென்பகுதியில் நாயன்மார்கள் அறுபத்து மூவரையும் ஓவியங்களாக வரைந்துள்ளனர். மொத்தத்தில் திருவண்ணாமலை, சிற்பங்களுக்கும் வண்ண ஓவியங்களுக்கும் குறை வைத்திடவில்லை.

திருக்கோயிலில் வழிபட்ட

சமயச் சான்றோர்

நடுநாட்டுச் சிவத்தலங்கள் இருபத்து இரண்டாகும். அவற்றில் இருபத்து இரண்டாம் தலமாக விளங்குவது திருவண்ணாமலை ஆகும். நினைத்தாலே முக்தி அருளும் இத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்ட அருணாசலேஸ்வரரைப் பாடிப் பணிந்த சமயச் சான்றோர் பலர். அவர்களில் சிலரை இங்கு காண்போம்.

அப்பர்

அப்பர், வாகீசர் என்று போற்றப்படும் திருநாவுக்கரசர் திருவானைக்கா, திருவெறும்பியூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்கற்குடி, திருப்பராய்த்துறை என்று சைவத் தலங்களை தரிசித்துக் கொண்டு திருப்பைஞ்ஞீலியை நோக்கிச் செல்லும் போது பசிமிகுந்து நீர் வேட்கையும் அவருக்கு அதிகமாகியது. சிவபெருமான் தம் அடியார் படும் துன்பத்தைப் போக்கிட எண்ணியவராக வழியில் சோலை ஒன்றினையும் பொய்கையையும் உண்டாக்கினார். பின் தாமே முதிய மறையவர் வடிவம் கொண்டு பொதி சோறு வைத்திருந்தவாறு சோலையில் அமர்ந்திருந்தார். நாவுக்கரசர் அம்மறையவரின் அருகில் சென்றபோது, அந்த மறையவர் திருநாவுக்கரசரை நோக்கி, “நீர் வழிநடந்து அதிகம் களைத்துப் போய்விட்டீர். என்னிடம் பொதி சோறு இருக்கிறது. அதனை உண்டு இப்பொய்கை நீரினை அருந்தி உமது களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டு உம் பயணத்தைத் தொடர்வீர்” என்றார். பின் தம்மிடம் இருந்த பொதி சோற்றையும் நாவுக்கரசரிடம் உண்ணக் கொடுத்த போது அவர் இதுவும் இறைவன் அருட்செயல் என்று எண்ணி மறையவர் தமக்களித்த பொதி சோற்றையும் பொய்கை நீரையும் அருந்தி, களைப்பு நீங்கப் பெற்றார்.

பின் மறையவர் அப்பரை நோக்கி, “நீர் எங்கே செல்கின்றீர்?” என்று கேட்க, அப்பர் “நான் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குப் போகிறேன்” என்றார். அதுகேட்ட மறையவரும், தானும் அங்கே தான் செல்வதாகக் கூறி அப்பருடன் திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சென்றடைந்தார். சென்றடைந்ததும் மறையவர் மறைந்தருளினார். இது கண்ட அப்பர் இறைவன் எம்பெருமானின் திருவருள் கண்டு வியந்து ஆனந்தத்தால் கண்ணீர் பெருக்கி, வீழ்ந்து வணங்கி, எழுந்து கோயிலினுட் சென்று பைஞ்ஞீலி நாதரைப் பணிந்து திருப்பதிகம் பாடி பின் உழவாரத்

தொண்டு செய்த வண்ணம் இருந்தார். சில நாள்கள் கழிந்து அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு திருவண்ணாமலை தலத்தை வந்தடைந்தார்.

அண்ணாமலையார் திருக்கோயிலை அடைந்த நாவுக்கரசர் இறைவனைப் போற்றிப் பணிந்தார். இத்தலத்தில் இவர் பாடிய பதிகங்கள் மூன்று. திருக்குறுந்தொகை இரண்டும் நேரிசை ஒன்றுமாகப் பாடியருளினார். அவர் பாடிய திருநேரிசைப், பாடல்களின் முதல் பாடல்,

ஓதிமா மலர்கள் தூவி யுமையவள் பங்காமிக்க
சோதியே துளங்குமெண்டோட் சுடர்மழுப் படையினானே
ஆதியே யமரர்கோவே யணியணா மலையுளானே
நீதியால் நின்னையல்லால் நினையுமா நினையிலேனே.

என்பதாகும்.

சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள்

இவரும் திருவண்ணாமலையை வணங்கி, பல திருப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவர் 3700 திருப்பதிகங்கள் பாடினார் என்றும் அவற்றுள் நூறு திருப்பதிகங்களே தற்போது உள்ளன என்றும் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு மறைந்து போனவற்றுள் திருவண்ணாமலை திருப்பதிகமும் இருந்திடக் கூடும். திருவண்ணாமலை திருப்பதிகம் நமக்குக் கிடைக்க வில்லை என்றாலும் திருவண்ணாமலை இறைவனை, பிறதலங்களில் பதிகங்கள் பாடும் போது போற்றிப் பாடியுள்ளார். திருப்பதிகம் ஒன்றில்,

தேனைக் காவல் கொண்டு விண்ட

கொன்றைச் செழுந்தாராய்

வானைக் காவல் கொண்டு நின்றார்

அறியா நெறியானே

ஆனைக் காவில் அரனே பரனே

அண்ணாமலையானே

ஊனைக் காவல் கைவிட்டுண்ணை

உகப்பார் உணர்வாரே.

என்றும், இன்னொரு பதிகத்தில்

தென்னாத் தெனாத் தெத்தனா என்று பாடிச்
 சில் பூதமும் நீரும் திசை திசையென
 பன்னான் மறை பாடுதிர் பாகூர்உளீர்
 படம்பக்கம் கொட்டும் திருவொற்றியூரர்
 பண்ணார் மொழியாளை ஒர்பாங் குடையீர்
 படுகாட்டகத் தென்றும் ஒர்பற் றொழியீர்
 அண்ணாமலையேன் என்றீர் ஆரூர் உளீர்
 அடிகள் உமக்கு ஆட்செய அஞ்சதுமே

என்றும் பாடியருளியுள்ளார்.

திருஞான சம்பந்தர்

தொண்டை நாட்டுச் சிவத்தலங்களைக் கண்டு வழிபட
 திருஞானசம்பந்தர் திருவுளம் கொண்டு தம் அடியார்கள் சூழ
 சீர்காழியிலிருந்து புறப்பட்டு தில்லையம்பதி வழியாக
 பல்வேறு தலங்களை வழிபட்டு திருஅறையணி நல்லூரை
 அடைந்தார்.

இறைவனை வழிபட்டு வலம் வந்த சம்பந்தரிடம் உடன்
 வந்த நண்பர்கள் தூரத்தில் தெரியும் திருவண்ணாமலையைக்
 காட்டினர். அழல் வடிவான சிவபெருமானின் வடிவாய் திரு
 வண்ணாமலை தோன்றிய காட்சியை, அறையணி நல்லூர்
 தலத்தில் இருந்தபடியே அண்ணாமலையாரைப் போற்றி
 திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

அப்பதிகத்தின் முதற்பாடல்,

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
 பெண்ணாகிய பெருமான் மலை திருமாமணி திகழ
 மண்ணார்ந்தன அருவித் திரள் மழலைம் முழ வதிரும்
 அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவா வண்ணமறுமே

என்று பாடி அருளினார். திருவண்ணாமலை வந்தடைந்த சம்பந்தர் பெருமான் அங்கும் அருணாசலேஸ்வரரைப் பாடிப் பணிந்தார்.

பூவார் மலர்கொண் டடியார் தொழுவார் புகழ்வார்
வானோர்கள்

மூவார் புரங்கள் எரித்தவன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூமாமழை நின்றதிரவெருவித் தொறு வின்னிறை யோரும்
ஆமாம் பிணை வந்தனையுஞ் சாரல் அண்ணாமலையாரே
என்றும் பாடியருளினார்.

மாணிக்கவாசகர்

இவர் இத்தலத்தில் திருவெம்பாவையையும், திருவம்மாணையையும் பாடியுள்ளதால் இச்சமயக் குரவர் மார்கழி மாதத்தில் இத்தலத்தில் தங்கியிருக்கக் கூடும் என்று யூகம் செய்ய இடம் உண்டு. திருவாதிரைக்கு முந்தைய பத்து நாள்களும் பெண்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து வீட்டைப் பெருக்கி, மெழுகிக் கோலம் இட்டு, குளத்திற்கு நீராடச் செல்வர். அப்பெண்கள் அவ்வாறு நீராடச் செல்லுங்கால் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பிக் கூட்டமாக, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெரும் ஜோதியாகிய இறைவன் அண்ணாமலையாரின் புகழினைப் பேசியும் பாடியும் சென்றதைக் கண்டு திருவெம்பாவையைப் பாடி அருளினார்.

மேலும் மறைஞான சம்பந்தர் சுவாமிகள் பாடிய 613 பாடல்கள் கொண்ட அருணகிரி புராணமும், ஈசான்ற ஞான தேசிக்கர் அண்ணாமலையார் மீது பாடிய தோத்திரப் பாடலையும், விருபாட்சித் தேவரும், வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகளும் அருட்கவியாம் அருணகிரிநாதரும் மற்றும் பலரும் அண்ணாமலையாரைத் தரிசித்து இறையருள் பெற்றனர்.

இலக்கியத்தில் அண்ணாமலை

சீங்ககாலத்தில் திருவிழாக்களில் கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகைத் திருநாளன்று தெருக்கள் எங்கும் வீடுகளில் விளக்குகளை வரிசை வரிசையாகவும், மலை உச்சிகளில் நந்தாப்பெரு விளக்கினையும் ஏற்றிப் பெரு விழாவாகக் கொண்டாடினர் என்பதை அகநானூறு பாடல் 141-இல்

மழைகால் நீங்கிப் பாக விசம்பில்
குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர்மதி நிறைந்து
அறுமீன் சேரும் அகலிருள் நடுநாள்
மறுகு விளக் குறுத்து மாலை தூக்கிப்
பழவிறல் மூதூர்ப் பலருடன் துவன்றிய
விழவு உடன் அயர வருகதில் அம்ம!

என்று நக்கீரர் பாடியுள்ளார். சைவ சமயத்துப் பேரிலக்கியமான பெரிய புராணத்தில் திருவண்ணாமலை தலம்,

அண்ணா மலை மேல் அணிமலையை
ஆரா அன்பின் அடியவர்தம்
கண்ணார் அமுதை விண்ணோரைக்
காக்கக் கடலில் வந்து எழுந்த
உண்ணா நஞ்சும் உண்டானைக்
கும்பிட்டு உருகும் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்ப் பாடிப்
பணிந்து பரவிப் பணி செய்தார்

என்று போற்றி உரைக்கப்படுகிறது. வைஷ்ணவ சமயத்து இலக்கியமான வில்லி பாரதத்தில் திருவண்ணாமலையைப் பற்றி

பெற்றாள் சகத்து அண்டங்கள்
அனைத்தும் அவை பெற்றும்
முற்றா முகிழ் முலையாளொடு
முக்கண்ணர் விரும்பும்

பற்றாம் என மிக்கோர் இகழ்
 பற்று ஒன்றினும் உண்மை
 கற்றார் தொழும் அருணாசலம்
 அன்பொடு கை தொழுதான்

என்று கூறப்படுகிறது. அண்ணாமலைத் தல வரலாற்றினை
 திருஞானசம்பந்தர்,

விளவார் கனி பட நூறிய
 கடல் வண்ணனும் வேதக்
 கிளர் தாமரை மலர் மேல் உறை
 கேடில் புகழோனும்
 அளவா வணம் அழலாகிய
 அண்ணாமலை அண்ணல்
 தளரா முலை முறுவல்லுமை
 தலைவன்னடி சரணே

என்று தாம் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் பாடி அருளினார்.
 திருநாவுக்கரசர் தாம் பாடிய திருப்பதிகத்தில்,

ஓதிமா மலர்கள் தூவி
 உமையவள் பங்கா மிக்க
 சோதியே துளங்கும் எண்தோள்
 சுடர் மழுப் படையினானே
 ஆதியே அமரர் கோவே
 அணியணா மலையுளானே
 நீதியால் நினை யல்லால்
 நினையுமா நினைவி லேனே

என்று மனமுருகிப் பாடி அண்ணாமலையாரைப் போற்றும்
 வகையில் பாடல் அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய சிறப்புமிகு தலமான திருவண்ணாமலைக்குச்
 சென்று அண்ணாமலையானைத் தொழுவோம். அனைத்து
 நலன்களும் பெறுவோம்.

